

Oskars Poikāns

AIR COLUMN

GAISA STABS

2005

12,3 meters long trumpet for low frequencies.
Polyester resin and metallic constructions.

Wind-instruments still hold a vast potential for variation in form and shape mixtures as well as in systematic approach – exploring the player's own, personal sound. Tone and sound range can draw parallels to the parameters of a human voice, a comparison that explains the search for a personal sound.

This instrument does not challenge already developed wind instruments as its origin is a ceremonial instrument of Tibet – the *dung chen*. Unlike the Tibetan instrument, this trumpet is made of polyester resin and glass fibre which creates the potential for more size and shape variations. Also, additional metallic constructions make the instrument more mobile. The length of the trumpet (12,3 meters) demands explanation. A tuba is several meters long as well, but its shape is wrapped to be more convenient, as the length is necessary to produce a low frequency sound. If this trumpet was wrapped, it would occupy much less space, but in this exposition the air column is more obvious.

The size and sound of the trumpet evokes different associations. Much of the essential content can be added through those – it can be mystified and so forth. However, to my mind, the shape of the trumpet is successful as it is visually light in appearance – it looks as it was made of wax. Its acoustic qualities can be easily observed while listening to the sound near to the huge sound exit opening. Stronger sound generations make your eyes start blinking and likewise the sound can be felt with the rest of your body.

12,3 metrus gara taure zemām frekvencēm.
Poliestera sveķi un metāla konstrukcijas.

Mūzikas instrumentu izgatavošanā ir plašas iespējas jaunradei, savas skaņas meklējumiem. Konkrēti pūšaminstrumentu jomā jaunrades iespējas saskatu eksperimentos ar materiāliem un formām, meklējot un iegūstot sev vēlamu tembru personiskai lietošanai.

Šis instruments neizaicina jau esošos un sistematizētos instrumentus, jo pamatā tas izgatavots, iedvesmojies no tibetiešu *dung chen*. Materiāls, no kā instruments izgatavots, proti, stikla šķiedra un poliestera sveķi, paver iespējas lielākām izmēru un formu variācijām, turklāt šāda izmēra taure, apvienota ar metāla konstrukcijām, ir salīdzinoši vieglāka, līdz ar to tā ir viegli transportējama. Gan mazā stabulē, gan lielā taurē skaņa rodas, iesvārstot instrumenta iekšējo garumu, proti, gaisa stabu – jo garāks ir gaisa stabs, jo zemāka ir skaņa. Šīs taures garums ir 12,3 metri. Pūšaminstrumentu izmēri mani interesē tiktāl, lai cilvēks šos instrumentus varētu spēlēt bez tehniskām palīgierīcēm. Arī tuba ir vairākus metrus gara, bet, lai būtu parocīgāk, tā ir satīta līkumos, turklāt šie līkumi nekādas pārmaiņas skaņā nerada. Konkrētā taure arī satīta aizņemtu daudz vietas, tomēr pašreizējā risinājumā gaisa stabs ir redzams labāk.

Taures izmērs un forma ir iespaidīgi, iespējams, tā atdzīvina mūsu apziņā kādas arhetipiskas konstrukcijas – interese ir nedalīta, it sevišķi apreibušu cilvēku vidū. Tātad taure ir iedarbīga pati par sevi, tomēr gribu uzsvērt arī skaņas nozīmīgumu, jo instrumenta izgatavošanā ir izraudzīti tādi materiāli un konstrukcijas, lai šī skaņa būtu iespējama. Manuprāt, taure ir veiksmīga, tās konstrukcija padara to vizuāli vieglu, tā izskatās tā, it kā būtu darināta no vaska, bet skaņa ir apjomīga un dziļa.

The Trumpet at the festival "Sound Forest", Riga, 2005. Photo: Marts Erdmanis
Taure festivālā "Skaņu mežs", Rīga, 2005. Foto: Marts Erdmanis

Oskars Poikāns (Latvia) is a musician and a computer artist. He graduated from Jana Rozentala College of Fine Arts, Department of Internet (2000) and Academy of Fine Arts in Latvia, Department of Visual Communication (2004). He currently studies at the Academy of Fine Arts in Latvia, in the MA program of the Department of Visual Communication. Since 1999 he has participated in exhibitions and projects worldwide and locally. He is currently engaged with building non-traditional musical instruments (project "Tube" since 2004), performing on them (participation in Man Choirs Festival of the Baltic States together with the quartet of the Academic Choir of Latvia, playing self-made instruments, 2002; the record of CD "Līgo" by M. Taurins and Z. Smite, 2003 received the newspaper "Diena" prix).

Oskars Poikāns (Latvija) ir mūziķis un interneta mākslinieks. Beidzis Jaņa Rozentāla Mākslas koledžu (2000), ieguvis bakalaura grādu Latvijas Mākslas akadēmijas Vizuālās komunikācijas nodaļā (2004), šobrīd turpina studijas maģistrantūrā. Izstādēs Latvijā un ārvalstīs piedalās kopš 1999. gada. Piedalīšanos izstādē "Viļņi" ietekmējusi jau vairākus gadus noturīgā interese par netradicionāliem pūšamajiem instrumentiem, kurus Oskars Poikāns darina pats savām rokām, spēlē un eksperimentē ar tiem.

Julian Priest Policy Advisor: John Wilson

THE POLITICAL SPECTRUM

POLITISKAIS SPEKTRIS

2006

5 meters x 5 feet
Dry erase marker on whiteboard

The "Political Spectrum" takes as its starting point the allocation tables published by spectrum regulators to show uses of radio spectrum by frequency. The frequency allocation tables of the Baltic and Nordic regions are presented in wipe clean dry erase marker on a large white board.

During the exhibition a temporary regulatory bureaucracy administers the editing of the piece by exhibition visitors. The Regulator uses a variety of techniques and processes drawn from contemporary spectrum management, such as auction, public consultation, beauty contest, and license exemption to mediate public write access of the medium.

<http://informal.org.uk/project/thepoliticalspectrum>

5 metri x 5 pēdas
Nodzēšamais marķieris uz baltas tāfeles

"Politiskā spektra" izejpunkts ir sadalījuma saraksti, ko publicējuši spektra regulatori. Šie saraksti parāda radiospektra izmantojumu pa frekvencēm. Uz lielas baltās tāfeles ar nodzēšamu marķieri tiek demonstrēti Baltijas un Ziemeļvalstu reģionu frekvenču sadalījuma saraksti.

Izstādes laikā šim pasākumam izveidotā pagaidu struktūra – regulatori – administrē izstādes apmeklētāju veikumu šī darba rediģēšanā. Lai veicinātu šī medija publisko pieejamību, regulatori izmanto dažādus paņēmienus un procesus, kas saistīti ar mūsdienu spektra pārvaldību, piemēram, izsoles, sabiedriskās konsultācijas, skaistumkonkursus un atbrīvošanu no licences iegādes.

Julian Priest (UK/Denmark) develops independent solo and collaborative projects in the overlaps and gaps between the fields of art, development, policy, research activism and technology often focusing on social aspects. Recent projects include: Joindot – a collaborative artwork based on the children's classic; Join the dots <<http://joindot.org>>; WSFII – "The World Summits on Free Information Infrastructures" <<http://wsfii.org>>; Open Spectrum UK – a policy intervention in support of an open spectrum <<http://openspectrum.org.uk>>; The State of Wireless London – a research piece on wireless networking in London <<http://informal.org.uk>>; Picopeering Agreement – a network sharing agreement for free networkers (<<http://picopeer.net>>); Playing Card Based Routing Protocols – a messaging network based on playing cards <<http://informal.org.uk>>; Wireless Roadshow – training and capacity building for community wireless in the developing world (<<http://thewirelessroadshow.org>>); Informal – a framework for collaborative research <<http://informal.org.uk>>; Consume.net – the UK's first free wireless network community <<http://consume.net>>

John Wilson (UK) is a researcher, curator and communications policy advocate based in Wales, UK. John's organisational initiatives include the setting up of OpenSpectrum.org.uk, the Wales Broadband Stakeholder Group, Arwain.net and ABC Access to Broadband Campaign (recipient of the CNET Networks Outstanding Contribution to UK Technology Award 2003, for the promotion of licence-exempt wireless as a first mile broadband solution for remote and rural areas). Wilson's recent digital rights projects include the "Future Wireless" and "Wireless Utopias 05" conferences (both Open Spectrum UK & Cybersalon, National Science Museum, London). Recent cultural projects include "The Poetics of Place" and "Documenting the City" exhibitions (both Newport Museum and Art Gallery; the latter is forthcoming 2007). Wilson has served on the Advisory Board of the Wireless Event, Olympia, London, May 2006, and is currently the Coordinator of the Wales Broadband Stakeholder Group (and Chair of its Wireless Special Interest Group). <<http://johnrichardwilson.googlepages.com/home>>

40.66 MHz	40.66 - 40.7 MHz	40.7
ILE	MOBILE	MOB
AMR	DEFENSE SYSTEMS	DEFEN
0.66 MHz)	(32.5 - 41.0 MHz)	(32.5
E SYSTEMS	RADIO MICROPHONES	RADIO
41.0 MHz)	(37.5 - 47.0 MHz)	(37.5
MICROPHONES	ISM	PMR
47.0 MHz)	MODEL CONTROL	(40.7
	NON-SPECIFIC SRD	

Study for "The Political Spectrum", dry erase marker on white board, Gilleleje, Denmark, June 2006
The study shows a detail from the European frequency allocation table that forms the starting point of The Political Spectrum piece.
Izpēte darbam "Politiskais spektrs", nodzēšams marķieris uz baltas tāfeles, Gilleleje, Dānija, 2006. gada jūnijs
Skicē redzams fragments no Eiropas frekvenču sadalījuma saraksta, kas ir darba "Politiskais spektrs" izejpunkts.

Džulians Prīsts (Lielbritānija/Dānija) izstrādā neatkarīgus individuālos un sadarbības projektus jomās, kur pārklājas māksla, attīstība, rīcībpolitika, pētnieciskais aktīvisms un tehnoloģijas, kā arī mēģina rast saskares punktus šo jomu starpā tur, kur šādas saites nepastāv. Visai bieži viņa uzmanības centrā ir sociālie aspekti.

Jaunākie projekti: "Joindot" – sadarbības mākslas darbs, kura pamatā ir klasiskā bērnu spēle "Savienoj punktus!" <<http://joindot.org>>; "WSFII" – "Pasauls sammits par brīvas informācijas infrastruktūrām" <<http://wsfii.org>>; "Open Spectrum UK" – politikas ieviešanās atvērtā spektra atbalstā <<http://openspectrum.org.uk>>; "The State of Wireless London" – pētījums par bezvadu tīklojumiem Londonā <<http://informal.org.uk>>; "Picopeering Agreement" – brīvpieejas tīkla lietotāju vienošanās par tīkla koplietošanu <<http://picopeer.net>>; "Playing Card Based Routing Protocols" – vēstījumu nodošanas tīkls, kas balstīts uz spēļu kāršu principa <<http://informal.org.uk>>; "Wireless Roadshow" – mācības un prasmju attīstīšana kopienā dzīvei bezvadu sistēmas apstākļos attīstošajās valstīs <<http://thewirelessroadshow.org>>; "Informal" – struktūra pētnieciskai sadarbībai <<http://informal.org.uk>>; "Consume.net" – pirmā brīvpieejas bezvadu tīklu kopiena Lielbritānijā <<http://consume.net>>.

Džons Vilsons (Lielbritānija/Velsa) ir pētnieks, kurators un komunikāciju politikas aizstāvis. Vilsons piedalījies vairāku sociāli nozīmīgu bezvadu projektu un struktūru izveidē, piemēram, OpenSpectrum.org.uk, Wales Broadband Stakeholder Group, Arwain.net un ABC Access to Broadband Campaign (2003. gadā ieguva CNET Networks balvu par nozīmīgu ieguldījumu tehnoloģiju attīstībā Lielbritānijā – balva tika piešķirta par ieguldījumu brīvas bezvadu pieejas veicināšanā, sperot pirmo soli platjoslas risinājuma attālinātos un lauku reģionos). Vilsona pēdējie digitālo tiesību projekti: konferences "Future Wireless" un "Wireless Utopias 05" (abas organizēja "Open Spectrum UK & Cybersalon", Nacionālais Zinātnes muzejs, Londona). Jaunākie kultūras projekti: izstādes "The Poetics of Place" un "Documenting the City" (abas Ņūportas muzejā un mākslas galerijā, pēdējais pasākums notiks 2007. gadā). Vilsons darbojies bezvadu problemātikai veltītā pasākuma "Olimpia" konsultatīvajā padomē (Londona, 2006. gada maijā) un šobrīd ir "Wales Broadband Stakeholder Group" koordinators (un tās Īpašās bezvadu interešu grupas priekšsēdētājs).

radioqualia

SOLAR LISTENING STATION

SAULES NOKLAUSĪŠANĀS STACIJA

2006

“solar listening_station” is a sound art work which focuses on radio waves emitted by the Sun. The Sun produces an vast amount of electromagnetic energy which can be detected by radio instruments in space and on earth. Indeed such is the vigor of our sun that its waves are constantly interacting with, and often interfering with communication equipment and radio electronics. Thus for radio engineers and radio artists, the Sun is an inescapable, and often inspiring, entity. “solar listening_station” depicts the Sun that radio practitioners know so well, a Sun which is continually present and commonly heard as a cosmic hum in the background of our domestic sound life.

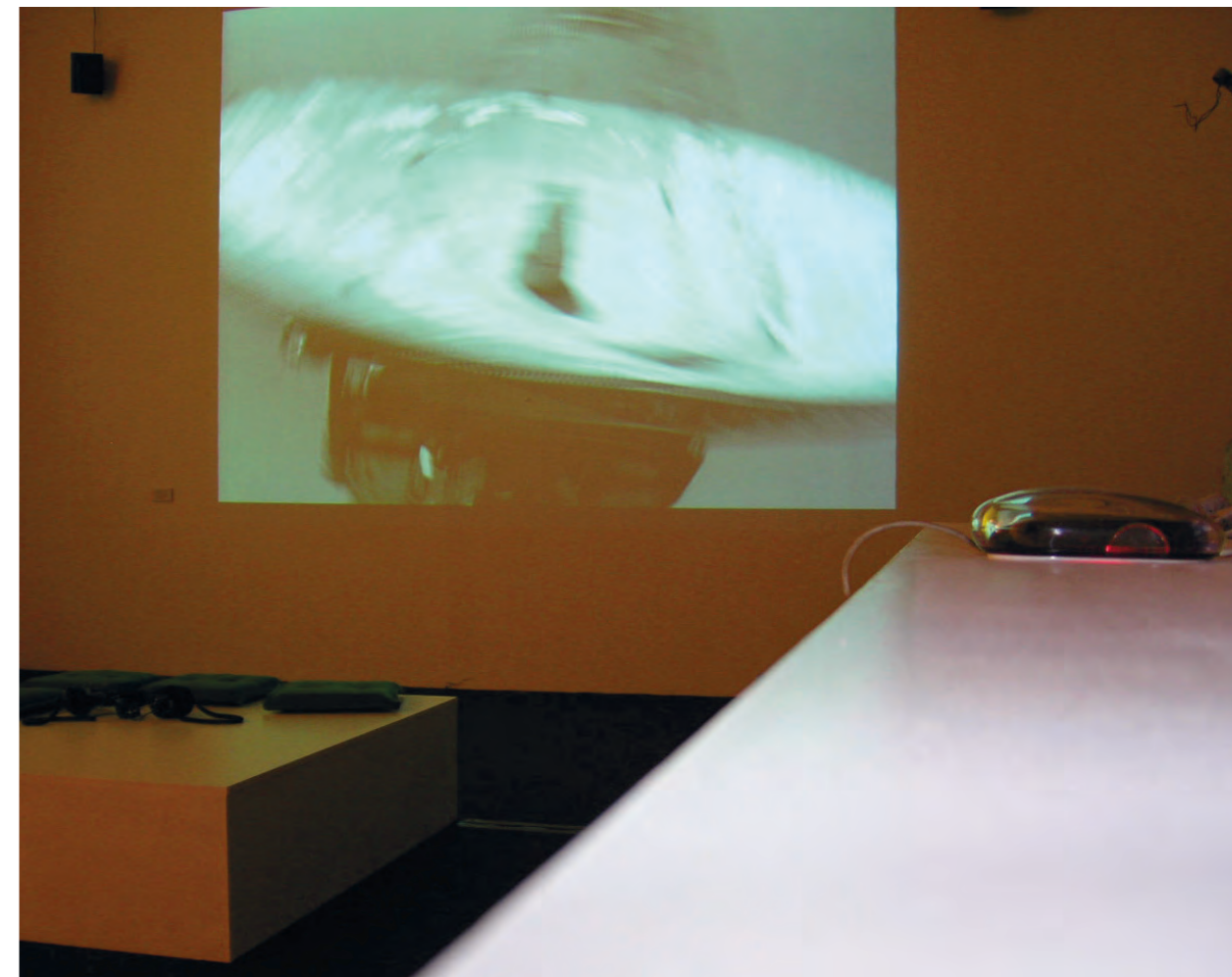
It is comprised of two “channels”. “solar listening_station: – 1” is a sonic portrait of the solar system’s principal star. The artists worked on solar detection in collaboration with the Windward Community College Radio Observatory in Hawaii; the Radio Jove Network run by NASA and the Interplanetary Scintillation Radiotelescope Array in Mexico. When there is a solar flare on the Sun’s surface it is accompanied by a burst of radio energy projected into space. Using radio telescopes and receivers, astronomers can listen to the radiation discharged by the Sun, and this is what listeners to “solar listening_station: – 1” can hear.

“solar listening_station: – 2” presents an artistic reading of these solar radio sounds. To create the work, the artists journeyed to Mexico, where early astronomy evolved, to make radio observations of both the sky and the earth. The Sun was tracked and recorded during a visit to the Mexican Interplanetary Scintillation Radiotelescope in remote Morelia. These solar sonics were fused with very low frequency (VLF) recordings made in the heart of Mexico City. The ambient hum of electromagnetic metropolitan life collides with the high energy solar emanations to create a new radioscape of both the Sun and our own planet.

“Saulės noklausīšanās stacija” ir skaņu mākslas darbs. Tā uzmanības centrā ir Saules izstarotie viļņi. Saule izstaro milzīgu daudzumu elektromagnētiskās enerģijas, ko var uztvert ar radio ierīcēm gan kosmosā, gan uz Zemes. Patiešām, mūsu Saules enerģija ir tik spēcīga, ka tās viļņi nepārtraukti iedarbojas uz komunikāciju aparāturu un radioelektroniku un bieži pat traucē to darbību. Tādēļ radioinženieriem un radiomāksliniekiem Saule ārkārtīgi bieži ir iedvesmu rosinošs objekts. “Saulės noklausīšanās stacija” ataino to Sauli, ko tik labi pazīst radio praktiķi – Sauli, kas ir nepārtraukti klātesoša un parasti saklausāma kā kosmiska dūkoņa mūsu mājas skaņu dzīves fonā.

Darbu veido divi “kanāli”. “Saulės noklausīšanās stacija – 1” ir Saules sistēmas galvenās zvaigznes skaņu portrets. Mākslinieki strādāja pie Saules uztveršanas sadarbībā ar Windward Community College radio observatoriju Havaju salās; NASA vadīto Radio Jove Network un Interplanetary Scintillation Radiotelescope Array Meksikā. Kad notiek Saules uzliesmojumi, tos pavada spēcīgi radioenerģijas izvirdumi, kas virzās tālāk kosmiskajā telpā. Izmantojot radioteleskopus un uztvērējus, astronomi var saklausīt Saules izdalīto starojumu, un tieši to var dzirdēt arī “Saulės noklausīšanās stacijas – 1” klausītāji.

“Saulės noklausīšanās stacija – 2” piedāvā Saules radio-skaņu māksliniecisku interpretāciju. Lai izveidotu šo darbu, mākslinieki devās uz Meksiku, kur astronomiskie pētījumi attīstījās jau sirmā senatnē, un veica tur debess un Zemes radio novērojumus. Saule tika pētīta un ieraksti veikti Meksikas Starpplanētu scintilācijas radioteleskopa apmeklējuma laikā nomaļajā Morēlijā. Šīs Saules skaņas tika miksētas ar ļoti zemu frekvenču ierakstiem, kas veikti Mehiko pilsētas centrā. Lielpilsētas dzīvi aptverošā elektromagnētiskā dūkoņa sastopas ar augstas enerģijas Saules starojumu, radot Saules un mūsu pašu planētas jaunu radio ainavu.

“Solar Radio Station”, installation view, RIXC & radioqualia, HMKV, Dortmund, Germany 2006
“Saulės radiostacija”, instalācijas skats, RIXC un radioqualia, HMKV, Dortmunde, Vācija 2006

radioqualia (New Zealand) is an art collaboration by Honor Harger and Adam Hyde, founded in 1998 in Australia. Since 1999 they have been based in several different countries including the Netherlands, the UK and Latvia. **radioqualia** create broadcasts, installations, performances and online artworks. Their principal interest is how broadcasting technologies can be used to create new artistic forms, and how sound art can be used to illuminate abstract ideas. Key works include “Free Radio Linux” (2002–2004), “The Frequency Clock” (1998–2003) and “Radio Astronomy” (since 2004) They have exhibited at museums, galleries and festivals, including: NTT ICC, Tokyo; New Museum, New York; Gallery 9, Walker Art Center, USA; Sonar, Barcelona; Ars Electronica, Linz; Experimental Art Foundation, Australia; Maison Europeenne de la Photographie, Paris; and the Physics Room, New Zealand. In August 2004 they received a UNESCO Digital Art Prize for Radio Astronomy <<http://www.radio-astronomy.net>>.

radioqualia (Jaunzēlande) ir Ādama Haides un Honoras Hargeres mākslinieciskās sadarbības projekts, kas dibināts Austrālijā 1998. gadā. Kopš 1999. gadā projekta pasākumi realizēti vairākās valstīs, tostarp Nīderlandē, Lielbritānijā un Latvijā. **radioqualia** veido pārraides, instalācijas, performances, kā arī mākslas darbus tiešsaistē. Galvenokārt interesējas par raidīšanas tehnoloģiju izmantošanu jaunu māksliniecisko formu radīšanai un skaņu mākslas izmantošanu abstraktu ideju izskaidrošanai. Nozīmīgākie darbi: “Free Radio Linux” (2002–2004), “The Frequency Clock” (1998–2003) un “Radio Astronomy” (kopš 2004). Izstādījuši darbus muzejos, galerijās un festivālos, tostarp NTT ICC, Tokijā; New Museum, Ņujorkā; Gallery 9, Walker Art Center, ASV; Sonar, Barselonā; Ars Electronica, Lincā; Experimental Art Foundation, Austrālijā; Maison Europeenne de la Photographie, Parīzē un Physics Room, Jaunzēlandē. 2004. gada augustā saņēmuši UNESCO Digitālās mākslas balvu par darbu “Radio Astronomy”, sk.: <<http://www.radio-astronomy.net>>

Mārtiņš Ratniks, Clausthome

SPECTROSPHERE

SPEKTROSFĒRA

2006

Variations of colours and sounds in human consciousness are endless, however there are particular parameters at the base of these potentialities: every colour has its own wavelength and every tone of sound – particular frequency and amplitude. One can imagine the spectrum as a limited space – a sphere in which endless transformations take place. Although visible and audible variations are endless, they occur in limited space of infinity accessible to human perception.

“Spectrosphere” is an interpretation of interconnection of visible and audible spectrum of electromagnetic waves. The visual base of video “Spectrosphere” is images of different spectra. These images are being transformed, using basic principles of sound structure: frequency and amplitude. The horizontal movement refers to modulations in the frequency, and the vertical movement – to changes of the amplitude. Using such rendering method of a moving image, new manifold visual structures come into being, like it happens with sound, where relations between frequencies and amplitudes make endless potentialities of variations. Transforming flat image, video “Spectrosphere” creates impression of depth of the space, like summing up of countless sounds in human consciousness creates image of an acoustic space.

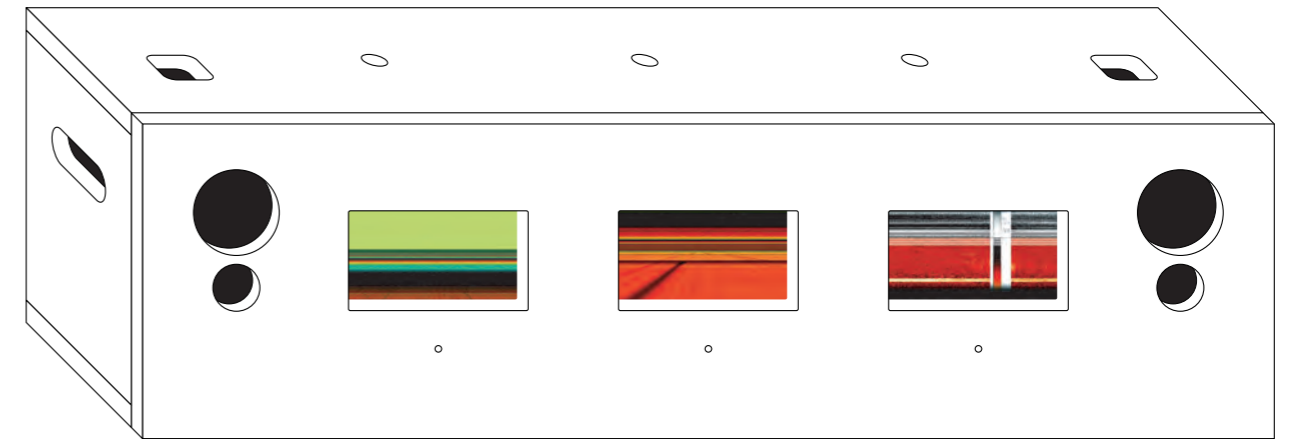
“Spectrosphere” is a continuation of the series of audio-visual performances (Riga, 2003; Paris 2005), created in collaboration with “Clausthome” musicians. For “Waves” exhibition “Spectrosphere” has been modified into three channel video installation – object.

Mārtiņš Ratniks (Latvia) is an artist. He graduated from the College of Applied Art in Riga (1995), Academy of Fine Arts in Latvia, the BA program at Department of Visual Communication (1999) and the MA program in the Academy of Fine Arts in Latvia (2001). Since 1997 he has participated in activities at the Centre of Electronic Arts and Media E-LAB and net radio OZONE. Since 2000 he has been an active member of RIXC – Centre for New Media Culture – and author of visual concept and design (international festival “Art+Communication” logo and style, edition of the reader Acoustic Space). Since 1998 he has been a member of artists group F5 (Famous Five), a video artist, VJ and an author of visual concepts. Since 1997 he has participated individually and together with F5 in art projects worldwide (Italy, Germany, Belgium, Austria, Finland, The Netherlands, Brasilia), including the 51st Venice Biennale (“Dark Bulb” with F5, 2005), 25th São Paulo Biennale (“Have a Nice Night!” with F5, 2001). Together with F5 he received an award in the festival “Kristapa tapa” for the project “Bloody TV”. As a VJ and video artist he has participated in several international festivals of media art together with RIXC.

Cilvēka apziņā krāsu un skaņu variācijas ir bezgalīgas, tomēr šo iespējamību pamatā ir noteikti parametri – katrai krāsai atbilst noteikts viļņa garums, bet skaņas tonim – noteikta frekvence un amplitūda. Šo spektru var iztēloties kā ierobežotu telpu – sfēru, kurā notiek nebeidzamas transformācijas. Lai arī redzamās un dzirdamās variācijas ir bezgalīgas, tās notiek bezgalīgās telpas ierobežotā segmentā, kas ir pieejams cilvēka uztverei.

“Spektrosfēra” ir elektromagnētisko viļņu redzamā un dzirdamā spektra sakarību vizuāla interpretācija. Videodarbā “Spektrosfēra” vizuālais pamats ir dažādu spektru attēli. Šie attēli tiek transformēti, izmantojot skaņas uzbūves pamatprincipus – frekvenci un amplitūdu. Attēla horizontālā kustība ir saistāma ar modulācijām frekvencē, savukārt vertikālā kustība – ar amplitūdas maiņu. Izmantojot šādu kustīga attēla veidošanas metodi, rodas jaunas daudzveidīgas vizuālās struktūras, līdzīgi kā tas notiek ar skaņu, kur frekvences un amplitūdas attiecības veido bezgalīgas variāciju iespējas. Videodarbā “Spektrosfēra”, transformējot plakānu attēlu, tiek radīts iespaids par telpas dziļumu, līdzīgi kā cilvēka apziņā summējas neskaitāmas skaņas un veidojas priekšstats par akustisko telpu.

“Spektrosfēra” ir turpinājums audiovizuālo performanču sērijai (2003. gadā Rīgā; 2005. gadā Parīzē), kas tapušas sadarbībā ar mūziķu grupu “Clausthome”. Izstādē “Viļņi” “Spektrosfēra” ir pārveidota trīskanālu videoinstalācijā – objektā.

“Spectrosphere”, object sketch, 960 x 270 x 200 mm, 2006
“Spektrosfēra”, objekta skice, 960 x 270 x 200 mm, 2006

Clausthome (Latvia): Lauris Vorslavs (mixing), Ģirts Radziņš (experimentation) and Raimonds Bērziņš (keyboard). Clausthome is a group of musicians and artists based in Riga who aim to analyse several new directions of the music subculture, while experimenting and participating in the field. Clausthome mainly work with “electronic space-dark ambient” and “techno-noise” or “drum&noise” sounds that are based on “tribal” style synthesis. They use radio (ether) structure, data gathered by radio telescopes and archives of universe research data servers. This information, processed through sound alteration programs is used as the starting point and base for future materials, when in live performances through mixing and synthesizing they create a sound environment. Clausthome has performed in various of international and local festivals, events, concerts (“net.congestion”, Amsterdam 2000, “Art+Communication” Riga 2001 and 2004, etc.). They have contributed sound tracks for international co-projects like DVD “RT-32: Acoustic Space Lab” DVD, CD “Radioastronomy” CD, and others, and released CDs: “Radiophare” (2005), etc. On a regular basis they develop noise art and industrial music programmes for net.radio OZONE. Their most recent project – in collaboration with RIXC and radioqualia – was a live streaming performance using the Irbene Radiotelescope – “Solar Radio Station” (Dortmund, 2006).

Mārtiņš Ratniks, mākslinieks, beidzis Rīgas Lietišķās mākslas koledžu (1995), Latvijas Mākslas akadēmijas Vizuālās komunikācijas nodaļu (1999), ieguvis maģistra grādu Latvijas Mākslas akadēmijā (2001). Kopš 1997. gada piedalās elektroniskās mākslas un mediju centra “E-LAB” un interneta radio “OZONE” darbībā. Kopš 2000. gada Mārtiņš Ratniks ir aktīvs RIXC biedrs un vizuālo koncepciju autors (RIXC festivālu “Māksla+Komunikācijas” logo un stils, RIXC izdevumu sērijas “Akustiskā telpa” dizains). Kopš 1998. gada mākslinieku grupas F5 (Famous Five) dalībnieks, videomākslinieks, vidžejis un vizuālās koncepcijas izveidotājs. Kopš 1997. gada gan individuāli, gan kopā ar F5 piedalījies daudzos starptautiskos mākslas projektos (Itālijā, Vācijā, Beļģijā, Austrijā, Somijā, Nīderlandē, Brazīlijā), to skaitā 51. Venēcijas biennālē (“Tumsas spuldze”, kopā ar F5, 2005), 25. Sanpaulu biennālē (“Baudi jauko nakti!”, kopā ar F5, 2001) un dažādos Latvijas mēroga mākslas projektos, pēdējais no tiem – kopā ar F5 izstādē “Jukas” (2005). Ar F5 saņēmis “Kristapa tapa” balvu filmu festivālā “Kristapa tapa” par projektu “Bloody TV”. Kā vidžejis un videomākslinieks piedalījies vairākos starptautiskos mediju mākslas festivālos kopā ar RIXC.

Clausthome – Lauris Vorslavs, Ģirts Radziņš, Raimonds Bērziņš – ir mūziķu grupa no Rīgas, kas uzsāka savu darbību 2000. gadā kā rhytm&noise projekts, bet darbības gaitā pievērsās radionoise žanram. Intereses: dažāda veida radiofrekvenču skenēšana, radiosignālu kolekcionēšana, skaņas atgriezeniskās saites un modulācijas eksperimenti, sci-fi horror. Piedalījušies vairākos starptautiskos un vietēja mēroga festivālos, pasākumos un koncertos (“net.congestion”, Amsterdamā, 2000; “Māksla+Komunikācijas” Rīga, 2001 un 2004, u.c.). Veidojuši skaņu mākslas darbus starptautiskiem projektiem (“RT-32: Akustiskās telpas laboratorija” DVD; “Radioastronomy” CD u.c.). Izdevuši vairākus kompaktdiskus (“Radiophare” u.c.). Regulāri veido noise kultūrai veltītas programmas interneta radio “OZONE”. Jaunākais projekts tapis sadarbībā ar RIXC un radioqualia (Jaunzēlande) – tiešraides skaņu performance “Sauls raidstacija” (Dortmunde, 2006).

RIXC

RT-32 - ACOUSTIC SPACE LAB

RT-32: AKUSTISKĀS TELPAS LABORATORIJA 2002/2006

In the forests of western Latvia, in Irbene near Ventspils, are located the Soviet-era 32-meter fully steerable parabolic antenna RT-32, and 16-meter diameter antenna RT-16. Only in 1993, when the withdrawal of Soviet Army forces from the Baltic States was negotiated, was the existence of the antennas, and of the previously top-secret communication "espionage" center Zvjozdochka, revealed. Since 1994, Latvian scientists of the VIRAC – Ventspils International Radio Astronomy Center have been undergoing the process of restoring the damage to the abandoned antennas, and transforming them from military to scientific purposes. To explore the antennas' potential for civilian and artistic use, an international "Acoustic.Space.Lab" symposium for sound art using radio and satellite technologies took place in August 2001 at the site of the RT-32".

The DVD "RT-32 – Acoustic Space Lab" is a multi-media research of the VIRAC radio telescope RT-32. It covers the history of this top-secret Soviet-era military object, including precise technical data and its conversion to scientific and civilian use. It also introduces the Acoustic.Space.Lab symposium explorations: capturing and interpreting data from acoustic recordings of surroundings, satellite scanning and radioastronomy observations.

VIRAC ex-director Edgars Bervalds expressed his delight that the antenna had been explored in so many ways, adding that, though the antenna ought to be used primarily for science, "artists can use it to fill the vast spaces in our Universe that science cannot reach."

The DVD produced by RIXC in 2002.

Reprints in 2004 and 2006

Conception: Rasa Šmite, Raitis Šmits

Video: Mārtiņš Ratniks

Sound: Clausthome

Credits to: VIRAC scientists and Acoustic.Space.Lab symposium participants for audio-visual-photo-textual contributions

Netālu no Ventspils, Irbenē atrodas 32 m pilnīgi grozāma paraboliska antena RT-32, kā arī otra antena RT-16, kuras diametrs ir 16 m. Pirmās ziņas par šīm antenām un bijušā padomju sakaru sistēmu izlūkošanas centra "Zvjozdočka" pastāvēšanu nonāca atklātībā tikai 1993. gadā. Kopš 1994. gada Starptautiskā Ventspils Radioastronomijas centra (VIRAC) zinātnieki darbojas Krievijas armijas pamestajās antenās, atjauno izdemolētās iekārtas un infrastruktūru, cenšoties objektus, kas savulaik kalpoja militāriem mērķiem, pārveidot par zinātniskiem mērķiem izmantojamiem instrumentiem. Lai izpētītu antenas potenciālu civilajā un mākslinieciskā izmantošanā, 2001. gada augustā radioteleskopā RT-32 notika starptautisks skaņu mākslas, radio un satelītu tehnoloģiju simpozijs "Akustiskās telpas laboratorija".

DVD "RT-32: Akustiskās telpas laboratorija" ir pētījums par VIRAC radioteleskopu RT-32. Tajā aplūkota šī kādreiz slepenā padomju militārā objekta vēsture, sniegta precīza informācija par teleskopa tehniskajiem parametriem, kā arī atspoguļota antenas pārveide zinātnes un civilo mērķu īstenošanai. DVD otrā daļa ir veltīta starptautiskajam simpozijam "Akustiskās telpas laboratorija".

Novērtējot simpozija dalībnieku meklējumus, toreizējais VIRAC direktors Edgars Bervalds izteica gandarījumu, ka antena tikusi izmantota tik daudz dažādos veidos, un piebilda, ka, lai gan šī objekta primārais nolūks ir tā izmantošana zinātnes mērķiem, "mākslinieki var to izmantot, lai aizpildītu tās bezgalīgās Visuma telpas, kas sniedzas viņpus zinātnes robežām".

Izdevējs un producents: RIXC, Rīga, 2002, atkārtoti izdots:

2004 un 2006

Koncepcija: Rasa Šmite un Raitis Šmits

Video un montāža: Mārtiņš Ratniks

Skaņa: "Clausthome"

Pateicība VIRAC zinātniekiem un Akustiskās telpas laboratorijas simpozija dalībniekiem par atļauju izmantot viņu audio, video, foto un teksta materiālus

Radio telescope RT-32. Photo: RIXC
Radioteleskops RT-32. Foto: RIXC

RIXC (Latvia), the Center for new media culture was founded in Riga in 2000 out of the E-LAB initiative (since 1996). The RIXC runs an art server, an experimental media laboratory for new media art production, research programmes and public events space. The core members of the RIXC currently are: Rasa Šmite, Raitis Šmits, Jānis Garančs, Mārtiņš Ratniks, Ieva Auziņa, Signe Pucena, Davis Bojārs, Daina Silina, Agrita Ozoliņa. RIXC is the organiser of the international new media culture festival "Art+Communication" (since 1996), and is publisher of the "Acoustic Space" publication series (since 1998). RIXC is the initiator of a number of international co-projects and networks, including: Media Architecture (since 2002), Acoustic Space Lab (since 2001), Locative Media Network (since 2003), Trans-European Cultural Mapping (2004), WAVES (2006).
<http://rixc.lv>

RIXC (Latvija), Jauno mediju kultūras centrs dibināts 2000. gadā Rīgā, kā E-LAB turpinājums (dibināts 1996. gadā). RIXC uztur mākslas serveri, eksperimentālu mediju laboratoriju jauno mediju mākslas radīšanai, pētījumu programmas un publisko pasākumu telpu. RIXC kadois šobrīd ir Rasa Šmite, Raitis Šmits, Jānis Garančs, Mārtiņš Ratniks, Ieva Auziņa, Signe Pucena, Dāvis Bojārs, Daina Silina, Agrita Ozoliņa. RIXC organizē Jauno mediju kultūras festivālu "Māksla+Komunikācija" (kopš 1996. gada) un izdod periodisko izdevumu "Akustiskā telpa" (kopš 1998. gada). RIXC ir vairāku starptautisku sadarbības projektu un tīklu iniciators, to vidū "Mediju arhitektūra" (kopš 2002. gada), "Akustiskās telpas laboratorija" (kopš 2001. gada), "Lokatīvo mediju tīkls" (kopš 2003. gada), "Eiropas kultūrkartēšana" (2004), "Viļņi" (2006).
Mājaslapa: <http://rixc.lv>

Scanner

BREAKTHROUGH

PĀRRĀVUMS

2006

The development of wireless allowed users to hear voices from the ether and had the power to atomise and disperse body & consciousness across the universe in the same way that the internet is seen to have done more recently – creating an interstitial space for disembodied communication.

Jeanine Griffin

Historically new media has been associated with an invisible spiritual phenomenon, from the occultist fascination with the camera obscura, the use of photography to capture the spirits of the dead, to the application of radio, television and computers.

“Breakthrough” is a development of Scanners work with Mike Kelley *Esprits de Paris* in which recordings were made of spaces with ghostly associations. The work explores the idea that certain spaces can become impregnated with physical emanations of the thoughts and lives of those living within them. It also references Konstantin Raudive’s recordings of empty locations, which yielded mysterious voices speaking in strange languages and syntaxes, which were open to diverse interpretation.

Recordings were made in Scanner’s childhood family home in London, devoid of people. Microphones were left in each of these empty rooms for extended periods and the resulting highly amplified recordings demonstrate the redundant and undesired flotsam and jetsam of environmental acoustic space. A space is thus orchestrated in which the audience can experience the essence of these possible voices and sounds from beyond, a densely orchestrated hiss of information.

Scanner’s work explores the relationship between sound and architectural space, highlighting the threads of desire and interior narrative that we weave into our everyday lives, making the invisible visible, the ordinary extraordinary. The responsibility for the decoding of this information is placed with the listener who may choose to identify traces of meaning or not.

Bezvadu ierīču attīstība ļāva lietotājiem izdzirdēt ētera balsis, un šīs ierīces spēja atomizēt un izklīdināt ķermeņus un apziņu Visumā tieši tāpat, kā pavisam nesen to varējām vērot interneta gadījumā – radot satikšanās telpu bezķermeniskai komunikācijai.

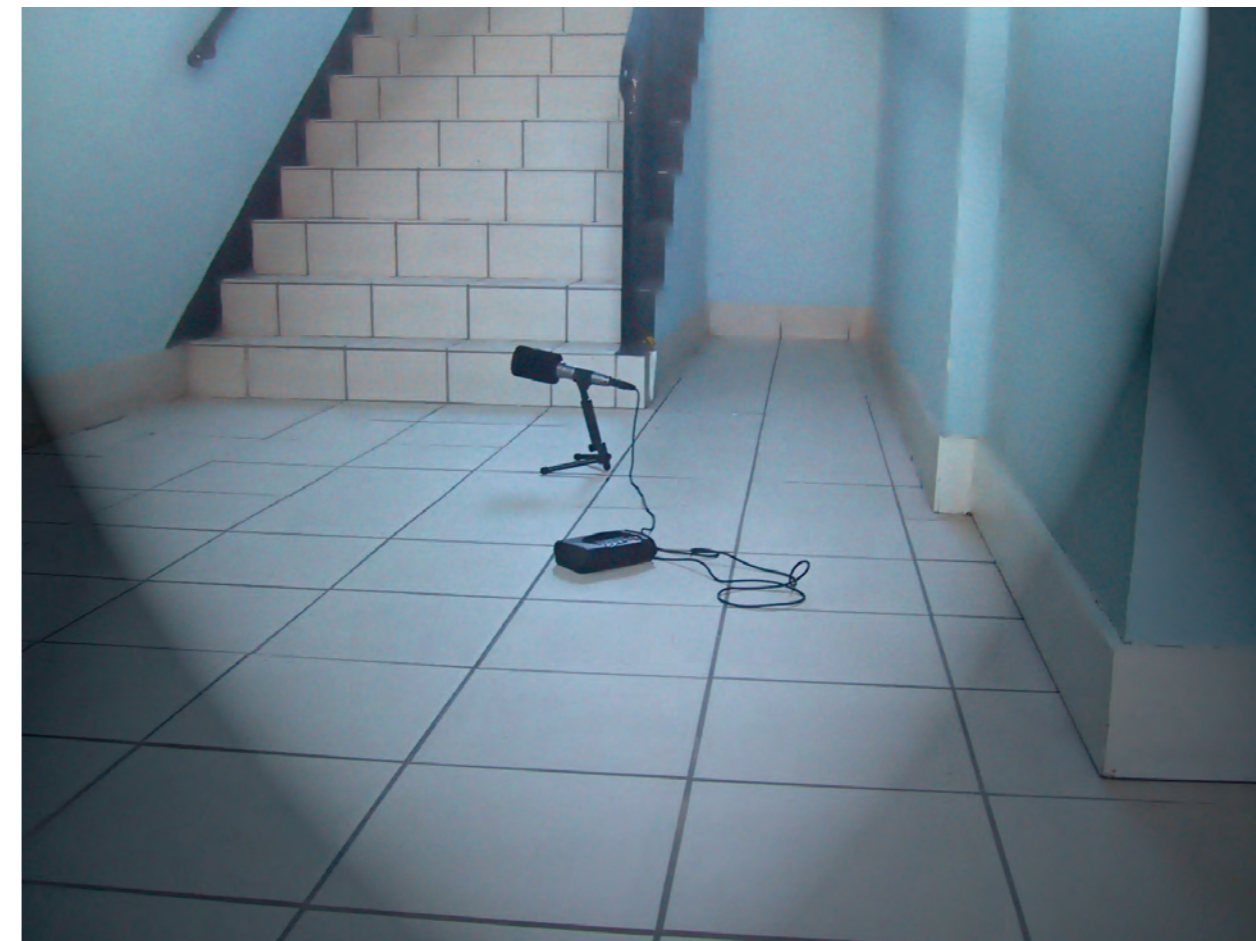
Žanīna Grīfina

Sākotnēji jaunie mediji tika saistīti ar neredzamu garīgu parādību izpēti – sākot no okultistu aizraušanos ar *camera obscura* un fotogrāfijas izmantošanu mirušu cilvēku gara fiksēšanai līdz radio, televīzijas un datoru izmantošanai.

“Pārrāvums” ir Skenera darba izvērsums kopā ar Maika Kelliju *“Esprits de Paris”*, kur ieraksti tika veikti vietās, kas saistītas ar spokiem. Darbā attīstīta ideja, ka noteiktas vietas var piesātināties ar to cilvēku domu un dzīvju fiziskiem starojumiem, kuri tajās dzīvojuši. Tas sabalsojas arī ar Konstantīna Raudives veiktajiem ierakstiem tukšās telpās, kuros bija dzirdamas mistiskas balsis, kas runāja dīvainās valodās un lietoja savādu teikuma uzbūvi; šos ierakstus varēja interpretēt ļoti dažādi.

Ieraksti tika veikti tobrīd neapdzīvotā Londonas mājā, kur Skenera ģimene bija dzīvojusi viņa bērnības gados. Katrā tukšajā istabā uz visai ilgu laiku tika atstāti mikrofoni, un iegūtie ieraksti pastiprinājumā demonstrē pārmērīgu un nevēlamu apkārtējās akustiskās telpas piesārņojumu. Telpa tādējādi tiek instrumentēta, un publika tajā var izjust šo, iespējams, no pagātnes nākušo skaņu un balsu noskaņu, blīvi instrumentētu informācijas šņākoņu.

Skenera darbs pēta attiecības starp skaņu un arhitektonisko telpu, viņa darbos akcentēti cilvēka ilgu ceļi un iekšējais vēstījums, ko mēs iepinām ikdienas dzīvē. Šīs informācijas atkodēšana tiek atstāta klausītāja ziņā, kurš var izvēlēties – meklēt šo nozīmju pēdas vai arī to nedarīt.

Scanner (UK). Robin Rimbaud aka Scanner is a conceptual artist, writer, and musician working in London, whose works traverse the experimental terrain between sound, space, image and form, highlighting the threads of desire and interior narrative that we weave into our everyday lives, making the invisible visible, the ordinary extraordinary. Since 1991 he has been intensely active in sonic art, producing concerts, installations and recordings, the albums *Mass Observation* (1994), *Delivery* (1997), and *The Garden is Full of Metal* (1998) hailed by critics as innovative and inspirational works of contemporary electronic music. Committed to working with cutting edge practitioners he has collaborated with Bryan Ferry, Radiohead, Laurie Anderson, The Royal Ballet, Mike Kelley, and Douglas Gordon. His work has been presented throughout the United States, Asia, Australia and Europe.

Skeneris (Robins Rembo) (Lielbritānija). Robins Rembo jeb Skeneris ir konceptuāls mākslinieks, rakstnieks un mūziķis, strādā Londonā. Viņa darbi ir eksperimentāli, tie tapuši skaņas, telpas, attēla un formas sadurē, tajos akcentēti cilvēka ilgu ceļi un iekšējais vēstījums, ko mēs iepinām ikdienas dzīvē, padarot neredzamo redzamu un ikdienišķo – neparastu. Kopš 1991. gada intensīvi strādā skaņu mākslā, veidojis koncertus, instalācijas un ierakstus, izdevis albumus *“Mass Observation”* (1994), *“Delivery”* (1997) un *“The Garden is Full of Metal”* (1998), ko kritiķi slavēja kā inovatīvus un iedvesmojošus mūsdienu elektroniskās mūzikas darbus. Aizrautīgi strādā kopā ar provokatīviem jaunu ceļu gājējiem, sadarbojies ar Braienu Feriju, Radiohead, Loriju Andersoni, The Royal Ballet, Maiku Kelliju un Duglasu Gordonu. Skenera darbi izstādīti daudzviet Amerikas Savienotajās Valstīs, Āzijā, Austrālijā un Eiropā.

The Sine Wave Orchestra

THE SINE WAVE ORCHESTRA STAY AMPLIFIED

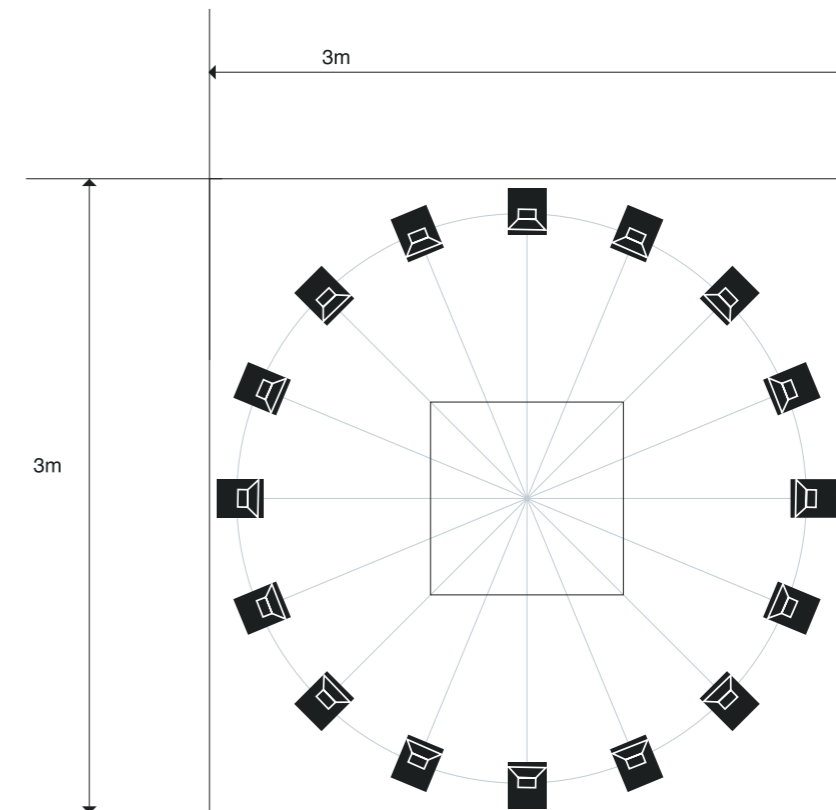
2006

"The SINE WAVE ORCHESTRA stay amplified" is a work situated in a room with multiple speakers horizontally placed alongside the participant. The basic idea is that a participant enters the room, selects the frequency and the sound source position for his/her sine wave, and leave the room with the sine wave continuously being played in the room. As more participants enter the room and leave sine waves, the more sine waves are accumulated resulting in the sea of sine waves as collective sound representation. During the exhibition, the sound field will change from a phase where each sine wave individually represents its existence to a phase where each sine wave mutually interferes as a cluster. In the work, by listening to the sea of sine waves played by the others and by adding his/her own sine wave to the room, people participate in the performance of The Sine Wave Orchestra.

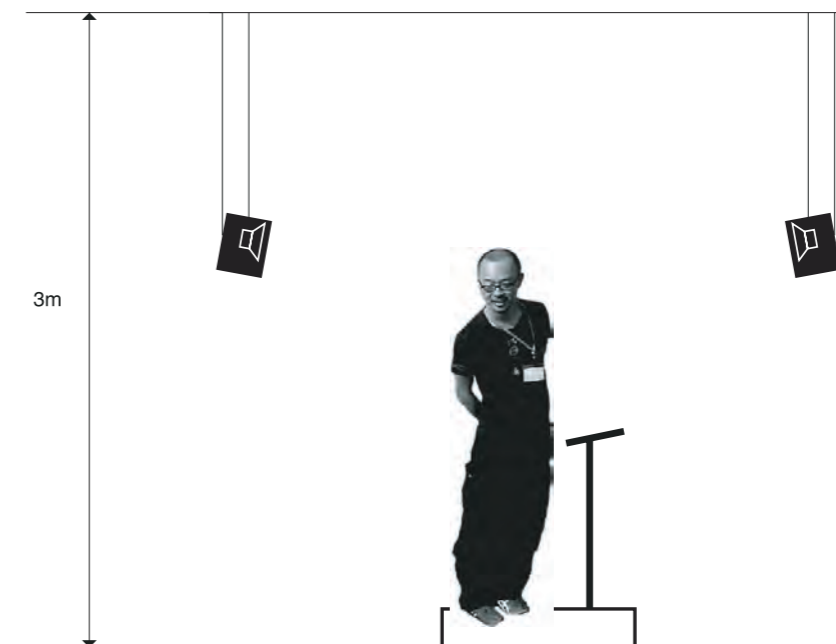
"The SINE WAVE ORCHESTRA stay amplified" ir darbs, kas novietots telpā, kurā atrodas daudz skaļruņu, kas izkārtoti horizontāli attiecībā pret dalībnieku. Pamatshēma ir šāda: dalībnieks ieiet telpā, izvēlas savas sinusoīdas frekvenci un skaņas avota pozīciju un atstāj telpu, bet ieskandinātais sinusoīdas vilnis turpina tajā skanēt. Arvien vairāk dalībniekiem ienākot istabā un atstājot tajā sinusoīdu viļņus, telpā uzkrājas arvien vairāk viļņu, rezultātā rodas sinusoīdas viļņu jūra kā kolektīva skaņas reprezentācija. Izstādes laikā skaņas lauks mainīsies no stadijas, kad katrs sinusoīdas vilnis individuāli attēlo savu eksistenci, līdz stadijai, kad visi sinusoīdas viļņi savstarpēji pārklājas kā klusters. Šajā darbā, klausoties sinusoīdas viļņu jūru, ko spēlē citi, un pievienojot telpā savu sinusoīdas vilni, cilvēki piedalās The Sine Wave Orchestra performancē.

The Sine Wave Orchestra (Japan) is a participatory sound performance project that was started in 2002 by four core members: Ken Furudate, Kazuhiro Jo, Daisuke Ishida, Mizuki Noguchi. Under the concept that each participant plays a sine wave, people are invited to create the sea of sine waves as collective sound representation. By taking in different environments and styles, the orchestra has presented its work in several international exhibition including DEAF 2004, "open nature" at NTT ICC in 2005, and Yokohama Triennale 2005. Through sharing/separating the time and the space, the sine wave played by each participant interferes with each other and represent a communication among the participants as an abstract form.

The Sine Wave Orchestra (Japāna) ir skaņu performanču kolektīvs projekts, ko 2002. gadā aizsāka četri tā galvenie biedri. Balstoties uz pieņēmumu, ka katrs dalībnieks spēlē sinusoīdu, cilvēki tiek aicināti radīt sinusoīdu viļņu jūru kā kolektīvu skaņas reprezentāciju. The Sine Wave Orchestra projekts ir tapis dažādās vidēs un veidos, tas izrādīts vairākās starptautiskās izstādēs, tostarp DEAF 2004, "open nature" (NTT ICC, 2005) un Jokohamas triennālē (2005). Izmantojot telpu un laiku kopā un savrup, sinusoīdas viļņi, kurus spēlē it visi dalībnieki, pārklājas cits ar citu, un abstraktā formā attēlo dalībnieku komunikāciju.

speakers are installed evenly on the circumference.

speakers are hang from the ceiling with wire.
the height is same as the height of human's ear.

Sketch for "The SINE WAVE ORCHESTRA stay amplified", 2006
"The SINE WAVE ORCHESTRA stay amplified" skice, 2006

Nina Sobell

INTERACTIVE BRAIN WAVE DRAWINGS

INTERAKTĪVIE SMADZEŅU VIĻŅU ZĪMĒJUMI 1973-1993

In 1973, a seminal experiment prompted by Nina Sobell occurred at the Neuropsychology Laboratory of the Sepulveda Veterans' Administration Hospital. Conclusive proof that two people could affect each other's brainwaves supported over three decades of artwork by Sobell and her collaborators. Interactive Brain Wave Drawings 1973 –1993 includes documentation of the original experiments in the Los Angeles hospital, as well as different variations throughout the United States including several venues.

Contributions by data visualization engineers include Michael Trivich, Chris Matthews, Kong Liu, and Masahiro Kahata.

The installations were set up with two participants sitting side-by-side facing a video camera and monitor, with superimposed data visualizations of their combined brainwave emissions. Nina and exhibition assistants would provide visitors with a very humanistic experience; demystifying the technological tools required for the interpersonal interactivity of the works. They helped prepare the skin for maximum conductivity to the electroencephalograph (EEG) electrodes, explained the signal paths from the brain to the screen, and taught participants how to use one of the first videotape recorders to control the playback of their sessions.

The work utilized computers from the very beginning, even in the early Seventies and Eighties. At the Neuropsychology Laboratory, a Hewlett Packard PDP-11 was used to compare the eight channels of data coming from each of two participants, and helped to confirm their interrelations. In 1979, Brainwave Drawings were made at the first home computer store in the world. An Apple Computer, special effects generators, video mixers, and digital animation were all incorporated into EEG data visualizations to layer the internal and external portraits of the participants. NASA was even intrigued by her work and lent her an oscilloscope in 1975.

Text written by Ross Bochner

1973. gadā Nina Sobella ierosināja Sepulvedas Veterānu aprūpes slimnīcas Neiropsiholoģijas laboratorijā veikt oriģinālu eksperimentu. Nesatricināmais arguments, ka divi cilvēki spēj ietekmēt viens otra smadzeņu viļņus, vairāk nekā trīsdesmit gadu, bija Sobellas un viņas līdzstrādnieku mākslas darbu pamatā. "Interaktīvie smadzeņu viļņu zīmējumi, 1973–1993" ietver Losandželosas slimnīcā notikušo oriģinālo eksperimentu dokumentāciju, kā arī dažādas to variācijas daudzviet ASV teritorijā.

Datu vizualizācijā piedalījušies inženieri: Maiks Trivičs, Kriss Metjūzs, Kongs Liu un Masahiro Kahata.

Instalāciju veido divi blakus sēdoši dalībnieki, kuri lūkojas videokamerā, un monitors, kurā redzamas abu dalībnieku smadzeņu viļņu starojuma datu vizualizācijas, kas uzslāņojas cita citai. Nina un izstādes asistenti apmeklētājiem piedāvā ļoti humanistisku pieredzi – viņi demistificē starppersoniskai mijiedarbībai nepieciešamās tehniskās ierīces. Viņi palīdz sagatavot ādu tā, lai elektroencefalogrāfa (EEG) elektrodu vadāmība būtu maksimāla, paskaidro, kā signāls no smadzenēm nonāk līdz ekrānam un māca dalībniekiem, kā lietot vienu no pašiem pirmajiem videokasešu magnetafoniem, lai tas varētu lietpratīgi atskaņot šo sesiju.

Jau pašos pirmajos eksperimentos – pat septiņdesmito gadu sākumā un astoņdesmitajos gados – darbā izmantoja datorus. Lai salīdzinātu datus, kurus pa astoņiem kanāliem saņēma no viena un otra dalībnieka, un apliecinātu to savstarpējo saistību, Neiropsiholoģijas laboratorijā tika izmantots Hewlett Packard PDP-11. 1979. gadā smadzeņu viļņu zīmējumi tika veikti pasaulē pirmajā personālo datoru veikalā. Apple dators, speciefektu ģenerators, video mikseri un digitālā animācija – tas viss bija iekļauts EEG datu vizualizācijās, lai iegūtu dalībnieku iekšējo un ārējo portretu slāņus. Pat NASA bija ieinteresēta Ninas Sobellas darbos un 1975. gadā aizlienēja viņai osciloskopu.

Ross Bohneks

The EEG Video Telemetry Environment (1975) at the Contemporary Arts Museum in Houston, Texas was part of a show entitled "Gulf Coast, East Coast, West Coast", curated by James Harithas and assisted by Paul Schimmel. "The EEG Video Telemetry Environment" (1975) Hjustonas Mūsdienų mākslas muzejā, Teksasā, "Gulf Coast, East Coast, West Coast" ietvaros, kurators Džeimss Haritass, asistents – Pauls Šimels.

Nina Sobell (USA) is a pioneer in analog and digital media arts. She has produced and collaborated on landmark works that have anticipated the aesthetics and functionality of online works by herself and many others to come. Nina is interested in facilitating non-verbal, interpersonal communication and process-oriented presentations that bring the creative energies once found in artists' studios into non-traditional venues including shopfronts and sidewalks. The live aspects of performance extend to her collaborators' presence at exhibitions in galleries and museums as well. Often, Sobell would avail herself to talk directly to visitors, demystify the necessary technologies surrounding them, and teach them how to use and manipulate them themselves. She is socially and critically responsible in that her work personifies various methods of production; addressing the mediation that is often blamed on technology to be the result of humanity's use of designed tools. Nina has been a true multimedia artist since 1971.

Nina Sobella (ASV) ir analogo un digitālo mediju mākslas ceļmlauze. Gan individuāli, gan sadarbībā ar citiem māksliniekiem viņa ir radījusi principiāli nozīmīgus darbus, kuros iepriekšparedzēja gan pati savu, gan daudzu citu mākslinieku topošo tiešsaistes darbu estētiku un funkcionalitāti. Sobella cenšas veicināt neverbālu, starppersonisku saziņu, uz procesu orientētas prezentācijas, kas spēj ienest netradicionālās vietās, piemēram, veikalu skatlogos un uz ietves tādu radošas enerģijas gaisotni, kāda savulaik bija sastopama tikai mākslinieku darbnīcās. Performances tiešo norisi pastiprina viņas līdzstrādnieku klātbūtne galerijās un muzejos notiekošajās izstādēs. Sobella nelaiž garām izdevību pati sarunāties ar apmeklētājiem, tādējādi demistificējot tiem vispriekš esošās nepieciešamās tehniskās ierīces un mācot viņus, kā pašiem tās lietot un manipulēt. Nina Sobella jūtas sociāli un kritiski atbildīga par to, ka viņas darbs personificē dažādas izstrādes metodes, un uzsver, ka iekļaušanās, starppniecība, ko tik bieži pārmet tehnikai, ir rezultāts tam, kā paši cilvēki lieto šīs izgatavotās ierīces. Kopš 1971. gada Nina Sobella ir pilnībā nodēvējusies mediju mākslai.

Take2030

PORTA2030

2006

"Porta2030" is conceived as a performative urgency network exercise with porta-porters works toward building a portable and responsive social network by year 2030.

"Porta2030" deploys porta-pack, a mobile network unit that documents, archives and transmits electro-data. Roaming in wifi-zones, PORTA-porters equipped with porta-packs upkeep the communal data and echo each other upon receiving urgency signals.

In Spring 2006 the first "Porta2030" exercise, its premiere public performative exercise, was held at Broadway Market, a racially mixed urban street currently part of Hackney Council's regeneration plan. Broadway Market, known as the market porter's path, was the route for transporting produce from Hackney fields to city markets. "Porta2030", while pushing forward the network connectivity, further documents Broadway Market's transition with its residents and market traders.

<http://www.porta2030.net>

Virzoties uz pārnēsājama un reaģētspējīga sabiedriskā tīkla izveidi ap 2030. gadu, "PORTA2030" ir iecerēts kā performatīvs galēji nepieciešams tīkla pasākums ar "porta" nesējiem.

"PORTA2030" izmanto portatīvus saiņus - mobilas tīkla vienības, kas dokumentē, arhivē un pārraida elektroniskus datus. Klejojot bezvadu zonā, PORTA īstenotāji, apgādājušies ar portatīvajiem saiņiem, ievāc sabiedriskus datus un sazinās cits ar citu, saņemot brīdinājuma signālu.

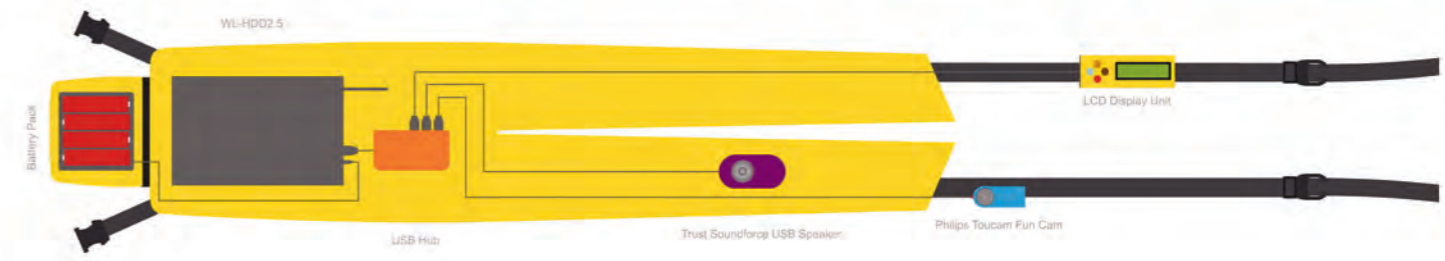
Pirmais "PORTA2030" pasākums notika 2006. gada pavasarī Brodvejas Tīrgū, tādā pilsētas ielā, kura ir ļoti raiba iedzīvotāju rasu sastāva ziņā. Šobrīd šī vieta ietilpst Heknijas domes atjaunošanas plānā kā vieta, kur notika pirmais publiskais performatīvais pasākums. Brodvejas Tīrgus ir zināms kā tirgus nesēju taka, jo tas bija ceļš, pa kuru uz pilsētas tirgiem tika nogādāts Heknijas apkaimes laukos saražotais. "PORTA2030", tālāk attīstot tīklu savienojamību, turpina dokumentēt pārmaiņas Brodvejas Tīrgū, ko radījuši tā iedzīvotāji un tirgotāji.

TAKE2030 (UK) is a brave new media society that operates in parallel net media scheme. The London based collective (co-founded by Ilze Black, Alexei Blinov and Shu Lea Cheang) produces public art projects, shifting social network missions into hypermedia playing fields. Past projects include Rich Air2030, UK, EU (2003-2004) and Lets do Lunch, London (2005).

Shu Lea Cheang is a mobilized media artist, working in the field of net-based installation, social interface and film production. Her Net installation works were commissioned and permanently collected by Walker Art Center, NTT[ICC], Tokyo and the Guggenheim Museum. She is co-curator for an online web project, Kingdom of Piracy. Her current mobile network project Baby Love will be on view at ISEA2006.

Alexei Blinov is an artist and pioneer of quantum and information technology arts. He is founder of Raylab.com company working on Interactive electronic media design and implementation. Blinov has recently received funding from Arts Council England on a Hive Network research and development initiative. Through out the 90's Alexei Blinov has been developing a series of projects exercising the diverse forms of laser and optical technologies.

Ilze Black artist, curator and researcher, currently media arts curator at Watermans Art Center, London. She curator of Interference: Public Sound developed within the framework of Trans-European Re_Public Art. She was one of the co-founders of Ambient Information Systems. In the nineties, as co-founder of Latvia based art bureau OPEN she staged seminal events like Open, Biosport and the Untitled: subvertising session in the streets of Riga.

PORTA2030, Broadway Market, London 2006

TAKE2030 ir drosmīga jauno mediju sabiedrība, kas darbojas paralēlā tīkla mediju shēmā. Kolektīvs ir no Londonas (dibinātāji: Ilze Black, Aleksejs Blinovs un Šu Lea Čeana) rada publiskus mākslas projektus, sociālā tīkla misiju pārvirzot hipermediju spēļu laukā. Iepriekšējie projekti: "RichAir2030", Lielbritānija, "EU" (2003-2004) un "Lets Do Lunch", Londona (2005).

"PORTA2030" projekta attīstības kodols

Šu Lea Čeana ir mobilo mediju māksliniece, strādā tīkla instalāciju, sabiedriskā interfeisa un kino jomā. Viņas tīkla instalāciju darbus pasūtīja un savā kolekcijā iekļāva Volkera Mākslas centrs, NTT[ICC] Tokijā un Gugenheima muzejs. Viena no tiešsaistes tīkla projekta "Kingdom of Piracy" kuratorēm. Viņas pēdējais moblais tīkla projekts "Baby Love" būs apskatāms ISEA2006.

Aleksejs Blinovs ir mākslinieks, kvantu un informācijas tehnoloģiju mākslas celmlauzis. Kompānijas "Raylab.com" dibinātājs; kompānija nodarbojas ar interaktīvo elektronisko mediju dizainu un ideju realizāciju. Blinovs nesen ir saņēmis Anglijas Mākslas padomes finansiālo atbalstu "Hive Network" izpētes un izstrādes iniciatīvai. 90. gados Aleksejs Blinovs bija iesaistījies virknē projektu, kas izmēģināja dažādās lāzeru un optisko tehnoloģiju formas.

Ilze Strazdiņa ir māksliniece, kuratore un pētniece, šobrīd Votermana mākslas centra kuratore Londonā; projekta "Interference: Public Sound Developed within the Framework of Trans-European Re_Public Art" kuratore. Viena no "Ambient Information Systems" dibinātājām. 90. gados kā viena no mākslinieku apvienības "OPEN" dibinātājām Latvijā organizējusi tādas pasākumus kā "Open", "Biosport" un "Untitled: Subvertising Session in Streets of Riga".

Bas van Koolwijk, Derek Holzer

OZONE

2003-2006

“Ozone” is an environmental installation created by video artist Bas van Koolwijk and sound artist Derek Holzer to explore the shifting tide of signals, frequencies and codes streaming through the air and passing through our bodies every day.

For this installation, Koolwijk has produced a four-channel, generative realtime digital video using Max/MSP and Jitter which is sent as an analog signal to four television sets. In the same space of the Arsenal Gallery in Riga, a coil made from hundreds of meters of copper wire has been mounted. This coil is connected directly to the soundcard of a Linux computer which Holzer has programmed using Pure Data. The coil acts as an antenna to capture the Very Low Frequencies (VLF) emitted by the television tubes, which are in the same range as human hearing but inaudible because they are electromagnetic rather than acoustic. The soundcard of the computer converts these frequencies into digital audio. The Pure Data patch then analyzes processes and spatializes this digital material onto a 4.1 sound system. The resulting audio is then sent on to further influence the video, creating a feedback loop.

Taken together, the video and the audio give the impression of a space completely filled with a very tangible radiation – the electromagnetic waves made physical. At times this is a deafening roar, and at other times the sound subsides, and delicate signals appear through the clouds, inviting listeners to speculate on their source. Our aim is that a complex digital-to-analog-to-digital communications network evolves during the duration of the installation where no single event is ever repeated, and where the audio and video are constantly in transformation.

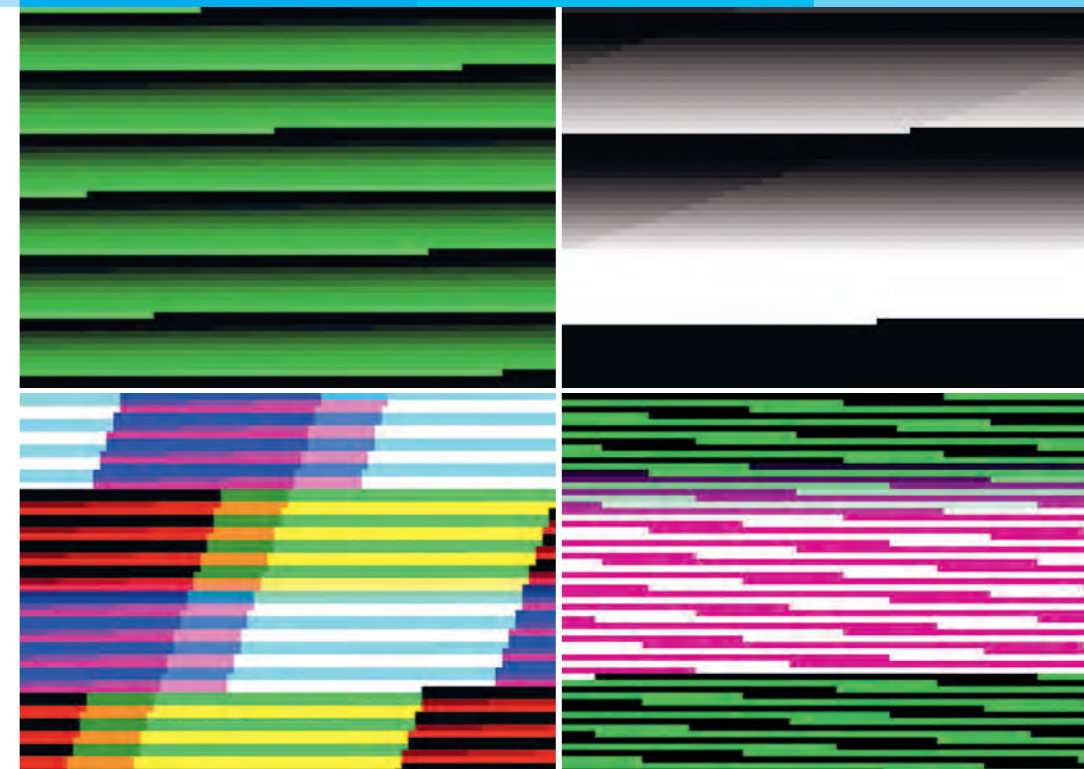
The Ozone project was made possible through the support of Medienturm Graz, and was presented as part of the Steirischer Herbst festival in the Fall of 2003. A special radio broadcast was made in conjunction with Kunstradio/ Austrian Radio Ö1 for the occasion on September 21, 2003. It has also been presented as an installation at the European Media Arts Festival 2004 in Osnabrück, Germany and as a performance at the Earational Festival 2003 in S'Herbogenbosch, the Netherlands.

“Ozone” ir vides instalācija, ko radījis video mākslinieks Bass van Kolvījks un skaņu mākslinieks Dereks Holcers, lai pētītu signālu, frekvenču un kodu plūsmas mainīgo vilņošanās gaisā un to ikdienas ceļu caur mūsu ķermeņiem.

Šai instalācijai Kolvījks ir izveidojis četru kanālu ģeneratīvu reāllaika digitālo video, izmantojot Max/MSP un Jitter, kas tiek nosūtīts analogā signāla veidā uz četriem televizoriem. Tajā pašā izstāžu zālē “Arsenāls” (Rīga) telpā uzstādīta spole, kas satīta no simtiem metru garas vara stieples. Šī spole ir tieši pievienota Linux datorā skaņas kartei, ko programmējis Holcers, izmantojot “Pure Data”. Spole darbojas kā antena, tā uztver televīzora elektronu lampu izstarotās ļoti zemās frekvences, kuras ir cilvēka dzirdes uztveramības diapazonā, taču tās cilvēks nesadzird, jo ir drīzāk elektromagnētiskas, nekā akustiskas. Datora skaņas karte konvertē šīs frekvences digitālā skaņā. Pēc tam “Pure Data” šo digitālo materiālu analizē, apstrādā un telpisko 4.1 skaņas sistēmā. Gala skaņa pēc tam tiek sūtīta tālāk, lai iedarbotos uz video, radot atgriezenisko cilpu.

Kopumā video un skaņa rada tādas telpas iespaidu, kas ir pilnībā piepildīta ar ļoti taustāmu starojumu – elektromagnētiskie viļņi padarīti fiziski tverami. Reizēm tā ir apdullinoša dūkoņa, bet reizēm skaņa apstājas un it kā caur mākoņiem parādās vāji signāli, aicinot klausītājus domāt par to skaņas avotu. Mūsu mērķis ir panākt, lai sarežģīts digitālais-analogais-digitālais komunikāciju tīkls tiktu izveidots tādas instalācijas laikā, kurā neviens notikums netiek atkārtots un skaņa un video atrodas nepārtrauktā transformācijā.

Projekts “Ozone” sākotnēji tika izstrādāts ar “Medienturm Graz” atbalstu un tika demonstrēts festivālā “Steirischer Herbst” 2003. gada rudenī. Šim gadījumam par godu 2003. gada 21. septembrī kopā ar “Kunstradio”/ Austrijas Radio Ö1 tika sagatavota īpaša radiopārtraide. 2004. gadā projekts izstādīts arī kā instalācija Eiropas Mediju mākslas festivālā Osnabrikā (Vācija) un demonstrēts kā performance festivālā “Earational 2003” Hertogenbosā (Nīderlande).

Bas van Koolwijk (The Netherlands). Although Bas van Koolwijk (1966) began his artistic career as a painter, he soon found the medium too limiting to express the color and motion he envisioned. Using involuntary data streams found on televisions, he began active experiments with the analog and digital video formats. By analyzing the video disturbances and transforming them into numeric code, Van Koolwijk developed an essentially digital aesthetic, exposing a vigorous interaction between sounds and images. Since a number of years his live video and audio performances, both solo as well as in collaborations with other artists, have become an important part of his work. His work has appeared at media art festivals worldwide, such as: Impakt (NL), Mutek (CA), Netmage Festival (IT), Avanto (FI), European Media Art Festival (DE), Courtisane (BE), among others. http://umatic.nl/info_bas.htm

Derek Holzer (The Netherlands). Derek Holzer (1972, USA) is a sound artist with a background in radio, webstreaming and environmental recording. His work focuses on capturing and transforming small, unnoticed sounds from various natural and urban locations, networked collaboration strategies, experiments in improvisational sound and the use of free software such as Pure-Data. He has released tracks under the Nexsound, Sirr, and/OAR and Gruenrekorder labels, and has co-initiated several internet projects for field recording and collaborative soundscapes including Soundtransit.nl. Holzer has also performed live, improvised electronic music in many venues and festivals in Europe, the US and Brasil, including FILE (Sao Paulo, BR), WRO (Wroclaw, PL), Transmediale (Berlin, DE), Art+Communication (Riga, LV) and others. Derek Holzer is supported during 2005–2007 by Fonds voor Beeldende Kunsten Vormgeving en Bouwkunst (Fonds BKVB) of The Netherlands. http://umatic.nl/info_derek.html

Lai gan **Bass van Kolvījks** (Nīderlande, 1966) mākslinieka karjeru uzsāka kā gleznotājs, drīz vien viņš nosprieda, ka šis medijs par pārāk ierobežojošs, lai spētu izpaust iztēlotās krāsas un kustības. Izmantojot televīzijā atrastas nejaušas datu plūsmas, van Kolvījks sāka rosīgus eksperimentus ar analogajiem un digitālajiem video formātiem. Analizējot video traucējumus un transformējot tos ciparu kodā, van Kolvījks izveidoja patiesi digitālu estētiku, atklājot spēcīgu mijiedarbību starp skaņām un attēliem. Vairākus gadus viņa dzīvās video un skaņas performances gan soloizpildījumā, gan sadarbībā ar citiem māksliniekiem bija kļuvušas par nozīmīgu viņa darba daļu. Darbi bija apskatāmi mediju mākslas festivālos visā pasaulē, tostarp “Impakt” (Nīderlande), “Mutek” (Kanāda), “Netmage Festival” (Itālija), “Avanto” (Somija), Eiropas Mediju mākslas festivālā (Vācija), “Courtisane” (Beļģija) u.c. http://umatic.nl/info_bas.htm

Dereks Holcers (ASV, 1972) ir skaņu mākslinieks ar pieredzi radio, tīkla pārraižu un vides ierakstīšanā. Darbos pievēršas sīku, nepamanītu skaņu uztveršanai dažādās dabas un pilsētas vietās un to transformēšanai, tīklu sadarbības stratēģijām un improvizētu skaņu eksperimentiem un brīvo programmatūru, piemēram, “Pure-Data”, izmantojumam. Izdevis ierakstus izdevniecībās Nexsound, Sirr, and/OAR un Gruenrekorder, bijis viens no idejas autoriem dažādiem interneta projektiem lauka ierakstei un sadarbībai skaņas ainavu izveidē, tostarp Soundtransit.nl. Holcers daudzviet spēlējis arī improvizētu elektronisko mūziku, piedalījies dažādos festivālos Eiropā, ASV, Brazīlijā, to skaitā FILE (Sanpaulu, Brazīlija), WRO (Vroclava, Polija), Transmediale (Berlīne, Vācija), Māksla+Komunikācijas (Rīga, Latvija) un citos. Dereku Holceru no 2005. līdz 2007. gadam atbalsta Nīderlandes fonds “BKVB” (Fonds voor Beeldende Kunsten Vormgeving en Bouwkunst). http://umatic.nl/info_derek.html

Martins Vizbulis

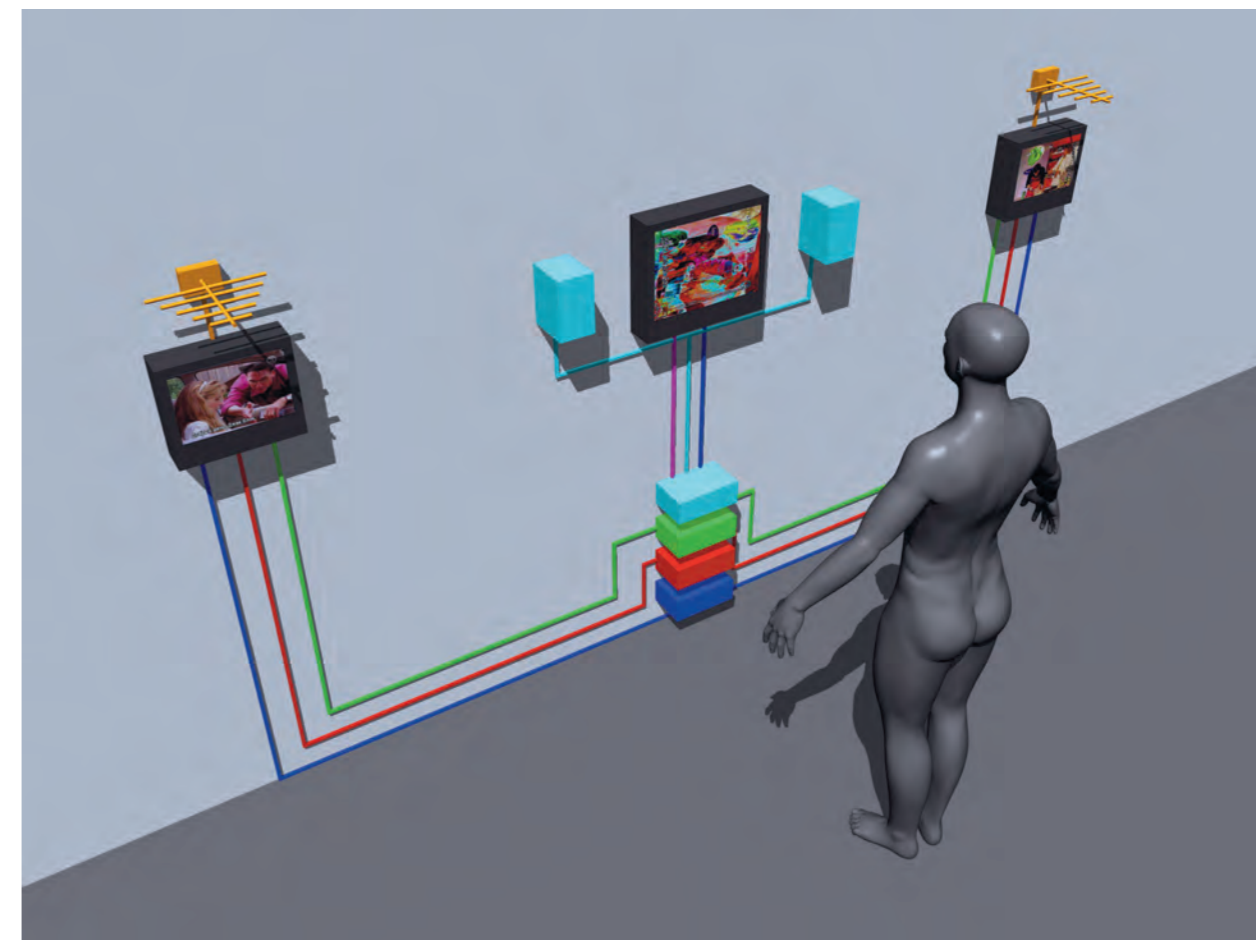
COMMUNICATION INTERFERENCE - 2

KOMUNIKĀCIJAS INTERFERENCE - 2

2006

This installation consists of 3 monitors and a waves-processing apparatus. Two monitors play back different waves, of which one – under the influence of the other – is creating a new wave that appears on the third monitor. The resulting sound is not the mix of the waves, but rather the result of interaction between those 2 waves. It is the third one, unpredictable.

Instalāciju veido trīs monitori un viļņu apstrādes iekārtas. Divos monitoros tiks atskaņoti atšķirīgi viļņi, tie viens otra ietekmē radīs jaunu viļni, kas būs redzams vidējā – trešajā – monitorā. Rezultātā iegūtais ir nevis viļņu sajaukums, bet gan pirmo divu viļņu mijiedarbībā radīts trešais viļnis, ko iepriekš nav iespējams paredzēt.

Martins Vizbulis (Latvia) is a video, photo and net artist. In 2000 he graduated from the College of Applied Arts in Riga. Currently he is an MA student in Academy of Fine Arts in Latvia, in the department of Visual communication. He has participated in several exhibitions at local and international levels: "Jukas" (2005, sound installation "Komunikācijas interference"), the 4th videofestival "Water pieces" (2004, videoworks "The Light" un "Fear") and others. Solo exhibition – "Invert your mind" in Stockholm, the Centre of Greek Culture (2003).

Martins Vizbulis ir video, foto un tīkla mākslinieks. Dzimis Stendē. Kopš 1995. gada dzīvo Rīgā. Beidzis Rīgas Lietišķās mākslas koledžu un Latvijas Mākslas akadēmijas Vizuālās komunikācijas nodaļas (VKN) bakalaura programmu. Šobrīd mācās LMA VKN maģistrantūrā. Strādā LMA Digitālo tehnoloģiju laboratorijā. Kopš 1998. gada piedalās grupu izstādēs, no 2000. gada veido personālizstādes. Nozīmīgākas izstādes: grupas izstāde "La riga" videomākslas centrā "CAREOF" Milānā, Itālijā, video un digitālās fotogrāfijas, <http://www.careof.org/>, 2003; latviešu un lietuviešu jauno mākslinieku izstāde "2 SHOW", fotogrāfijas un video "Lietuvēns" (2003); izstāde "Jukas" izstāžu zālē "Arsenāls", skaņas instalācija "Komunikācijas interference" (2005); grupas izstāde "Riga line up" galerijā NEMO, Vācijā, video "The Light" un "Fear" (2004); grupas izstāde 4. videofestivālā "Ūdensgabali" galerijā "Noass", video darbi "The Light" un "Fear" (2004); personālizstāde "Invert Your Mind" Stokholmā Grieķijas kultūras centrā, digitālās fotogrāfijas (2003).

"Communication Interference - 2", installation sketch, 2006
"Komunikācijas interference - 2", instalācijas skice, 2006

Franz Xaver

HYDROGEN RT03

RT03 = Radiotelescope 2003

HYDROGEN RT03

RT03 = radioteleskops 2003

1993/2003

There is a correlation from electromagnetic waves to a static form. For example you can see this link of both components in an antenna. A correlation between an oscillating electromagnetic field and a static form, which is a multiple of the wavelength using the natural oscillation of a electric conductor, but not only antennas are in this correlation, any form is a result of a complex electromagnetic field.

In the artgarden Katzow at the Baltic Sea a radiotelescope-sculpture with a diameter of 30 meters was installed 1996. The current oscillating sculpture has a diameter of 3 meter. This radiotelescope-sculpture receives hydrogen emissions from the stars and galaxies. Hydrogen oscillates at 1420 Mhz. This signal was emanated tens of millions of years ago, and is presented acoustically to the listener of this sculpture. The sculpture is static and points straight at the sky and the earth is rotating.

The result of this is the signal. This signal from the past is authentically streamed by a internet computer. But the artwork is not the signal you are listening to, it is the natural oscillation of a electric conductor and all the components of the kinetic sculpture. This oscillating kinetic sculpture "hydrogen" (RT03), has only a surface which is sounding.

The visitors of the exhibition have to hear the signal from the past in a dark room, because the oscillating of the kinetic artwork is so fast that you can see it.

The project "Hydrogen" (RT03) consists of repairing the three meter radiotelescope which was already in function in the years 1994 – 1997 and in 2001. The back fitting and upgrading of this telescope is based in the context of the current situation of the media and net art. The Internet against 10 million years history.

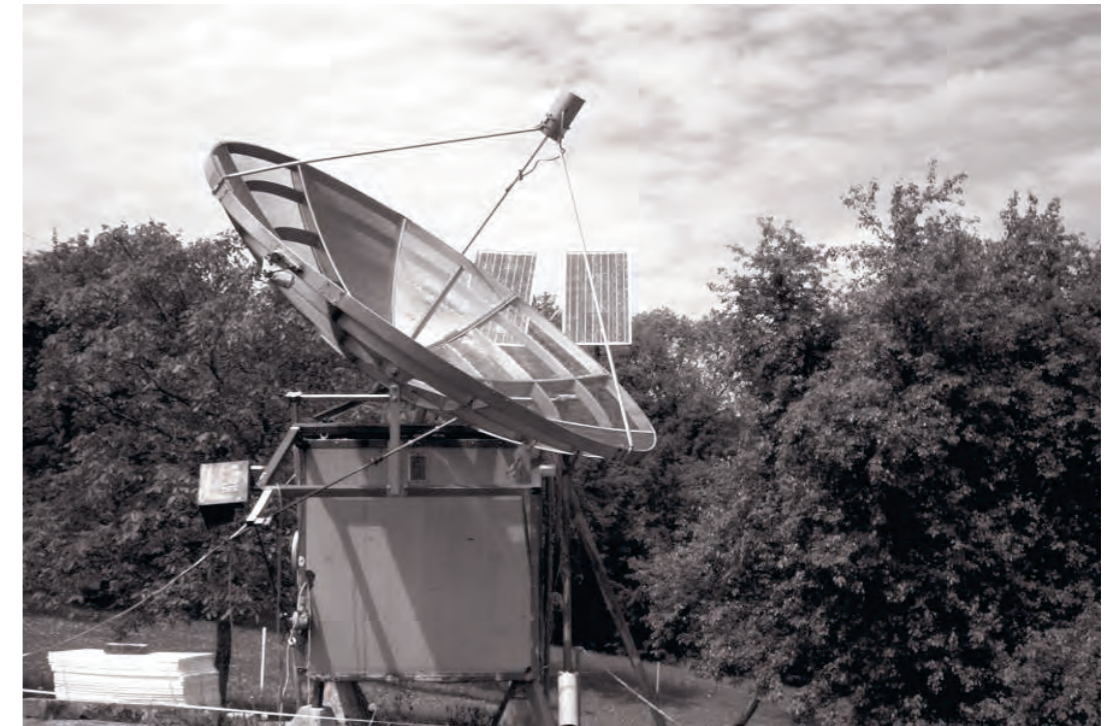
Starp elektromagnētiskajiem viļņiem un statisko formu pastāv korelācija. Abu nosaukto komponentu mijattiecības var novērot, piemēram, antenā. Eksistē korelācija starp oscilējošu elektromagnētisko lauku un statisko formu. Taču ne jau tikai antenā vērojamas šāda mijiedarbība – īstenībā jebkura forma ir kompleksa elektromagnētiskā lauka rezultāts.

Kacovas skulptūru parkā, kas atrodas pie Baltijas jūras Vācijā, 1996. gadā tika uzstādīta skulptūra – radioteleskops, kura šķīvja diametrs bija 30 metri. Šobrīd oscilējošās skulptūras diametrs ir 3 metri. Šis radioteleskops uztver ūdeņraža starojumu no zvaigznēm un galaktikām. Ūdeņradis oscilē 1420 Mhz frekvencē. Signāls ticis izstarots pirms 10 miljoniem gadu, un skulptūras aplūkotājiem (respektīvi, klausītājiem) tas tiek demonstrēts akustiskā formā. Skulptūra ir statiska, tā pavērsta tieši pret debesīm, bet griežas zeme.

Minēto norišu rezultāts ir signāls. Šo signālu no pagātnes autentiski pārraida internetam pieslēgts dators. Taču ne jau saklausāmais signāls ir mākslas darbs, mākslas darbs ir dabiskā elektriskā vadītāja svārstības un visas kinētiskās skulptūras sastāvdaļas. Šai oscilējošai kinētiskajai skulptūrai "Hydrogen" (RT03) ir virsma, kas skan.

Tā kā kinētiskā mākslas darba svārstības ir tik ātras, ka tās kļūst saredzamas, izstādes apmeklētāji signālu no pagātnes klausās tumšā telpā.

Projekta "Hydrogen" (RT03) centrā ir šī trīsmetrīgā radioteleskopa, kas darbojies jau laikposmā no 1994. līdz 1997. gadam un 2001. gadā, atjaunošana. Teleskopa atkaluzstādīšana un uzlabošana ir cieši saistīta ar mediju un tīkla mākslas konkrētās situācijas kontekstu. Internets 10 miljonus gadu senas vēstures fonā.

Radiotelescope RT03
Radioteleskops RT03

Franz Xaver (Kunstlabor, Austria) (1956) studied together with Peter Weibel in Vienna. Teaching assignments include computer languages, audio-visual productions, electronics and electrical engineering at the Academy of Applied Art (until 1992) and communication theory at Graz Technical University. He has participated in numerous exhibitions in Austria and abroad, including Ars Electronica, Aperto Biennale di Venezia, Triennale di Milano, Bonn Kunst- und Ausstellungshalle. From 1995 to 2005 he did a lot of work with the label Kunstlabor. His current research interest is the discrepancy from Netart to Netculture.

Francs Ksāvers (Kunstlabor, Austrija) (1956) mācījies Lietiškās mākslas augstskolā Vīnē pie Pētera Veibela (līdz 1992. gadam), apguvis datorvalodas, audiovizuālo darbu radīšanu, elektroniku un elektroinženierzinātnes; Grācas Tehniskajā universitātē apguvis komunikācijas teoriju. Piedalījies daudzās izstādēs Austrijā un citās zemēs ("Ars Electronica", Venēcijas biennālē, Milānas triennālē, Bonnas Mākslas un izstāžu hallē). No 1995. līdz 2005. gadam daudzus darbus radīja, strādādams Vīnes mākslas laboratorijā "Kunstlabor". Šobrīd Ksāvera uzmanības centrā ir pretrunas, kas pastāv starp tīkla mākslu un tīkla kultūru.

Franz Xaver

PERFORMANCES
FILMS AND VIDEO

PERFORMANCES
FILMAS UN VIDEO

PROGRAMME: Performances, Films and Video

Thursday, August 24

20.00 “Waves” opening performances

Location: RIXC Media Space, 11. Novembra krastmala 35

Gas of Latvia, Oskars Poikāns. EXCITEMENT
Jacob Kirkegaard. 2 ROOMS
Cécile Babiola, Laurent Dailleau, Atau Tanaka. SENSORS_SONICS_SIGHTS
Scanner. ELECTROMAGNETIC MOMENTS
Yves Dormoy, Antoine Berjeaut, Ewen Chardonnet. PLANETARIUM EXTENDED

Friday, August 25

20.00–23.00 Programme “Video: manipulate the electronic signal (making room for imagination)”

Location: RIXC Media Space

20.00

Introduction by Erwin van't Hart

Jud Yalkut & Nam June Paik. BEATLES ELECTRONIQUES (USA, 1966-69, video, 03.00 min.)
Lillian Schwartz. MATHOMS (USA, 1970, video, 02.18 min.)
Bill Etra. ABSTRACTIONS ON A BEDSHEET (USA, 1975, video, 06.00 min.)
Steina & Woody Vasulka. REMINISCENCE (USA, 1974, video, 04.53 min.)
Livinus & Jeep van de Bundt. MOIRÉ (the Netherlands, 1975, video, 06.12 min.)
Dan Sandin. SPIRAL 5 PTL (USA, 1981, video, 07.07 min.)

Introduction

Anouk de Clercq. CONDUCTOR (Belgium, 2004, video, 02.22 min.)
Pierre Yves Cruaud. TRACES (France, 2005, video, 06.10 min.)
Ian Helliwell. DEFLECTION CURRENTS (UK, 2005, video, 03.15 min.)
Fred Pelon. BRAINFRAMES (the Netherlands, 2005, video, 06.00 min.)
Robin Fox. PHOTOSYNTHESIS (AOR) (Australia, 2004, video, 10.00 min.)
Barbara Doser. EVEN ODD EVEN (Austria, 2004, video, 07.30 min.)
lia. RADIO_INTL. 14/37 (Austria, 2005, video, 02.00 min.)
Manuel Knapp. INTERFERENZEN v0.1 (Austria, 2005, video, 10.00 min.)
Billy Roisz. AVVA:RAGTAG (Austria, 2006, video, 05.00 min.)
Semiconductor. ALL THE TIME IN THE WORLD (UK, 2005, video, 04.40 min.)

22.00

Introduction

Rikkert Brok, Maarten Halmans. OPTICAL MACHINES (live performance 30.00 min.)
Bas van Koolwijk, FDBCK/AV (live performance 20.00 min.)

Saturday, August 26

20.00–23.00 “Light” – a part of “White Night 2006” programme: “Film: light, real flares and flickers (and sound)”

Location: RIXC Media Space

20.00

Introduction

Luis Recoder, Sandra Gibson, LIGHT TOUCH (DARK LIGHT) (16mm filmperformance, 45.00 min.)

20.45

Lecture by Anthony McCall

21.15

Introduction

Joost Rekveld. #3 (the Netherlands, 1994, 16mm, 04.00 min.)
Jim Davis. ENERGIES (USA, 1957, 16mm, 10.00 min.)
Stan Brakhage. COMMINGLED CONTAINERS (USA, 1996, 16mm, 03.00 min.)
Thorsten Fleisch. KOSMOS (Germany, 2004, 16mm, 05.11 min.)
Beverly & Tony Conrad. STRAIGHT AND NARROW (USA, 1970, 16mm, 10.00 min.)

22.00

Introduction

Bruce McClure. NETHERGATE (16mm filmperformance, 60.00 min.)

Performanču, filmu un video programma

Ceturtdiena, 24. augusts

20.00 “Viļņu” atklāšanas performances

RIXC Mediju telpā, 11. Novembra krastmala 35

Latvijas Gāze, Oskars Poikāns. SAVIĻŅOJUMS
Jakobs Kirkegords. DIVAS TELPAS
Sesīla Babiola, Lorāns Dailo, Atau Tanaka. SENSORI_SONIKA_SKATI
Skeneris. ELEKTROMAGNĒTISKIE MIRKĻI
Īvs Dormojs, Antuāns Beržo, Ēvens Šardronē. PAPLAŠINĀTAIS “PLANETĀRIJS”

Piektdiena, 25. augusts

20.00–23.00 Programma “Video: manipulate the electronic signal (making room for imagination)”

RIXC Mediju telpā

20.00

Ervīna van't Hārta (Nīderlande) ievadvārdi

Džads Jalkuts, Nams Džūns Paiks. ELEKTRONISKIE BĪTLI (ASV, 1966-69, video, 03.00 min)
Liliana Švarca. MATHOMS (ASV, 1970, video, 02.18 min)
Bils Ētra. ABSTRAKCIJAS UZ PALAGA (ASV, 1975, video, 06.00 min)
Steina un Vudījs Vasulki. ATMIŅAS (ASV, 1974, video, 04.53 min)
Liviniuss un Jīps van de Bundti. MUARĒ (Nīderlande, 1975, video, 06.12 min)
Dans Sandins. SPIRAL 5 PTL (ASV, 1981, video, 07.07 min)

Ievadvārdi

Anuka de Klerka. DIRIGĒNTS (Beļģija, 2004, video, 02.22 min)
Pjērs Īvs Krio. PĒDAS (Francija, 2005, video, 06.10 min)
Īans Hellivels. STRAUMJU NOVIRZĒS (Lielbritānija, 2005, video, 03.15 min)
Freds Pelons. SMADZEŅU RĀMJI (Nīderlande, 2005, video, 06.00 min)
Robins Fokss. FOTOSINTĒZE (AOR) (Austrālija, 2004, video, 10.00 min)
Barbara Dozere. PĀRIS NEPĀRIS PĀRIS (Austrija, 2004, video, 07.30 min)
lia. RADIO_INTL. 14/37 (Austrija, 2005, video, 02.00 min)
Manuel Knaps. INTERFERENZEN v0.1 (Austrija, 2005, video, 10.00 min)
Billija Roisa AVVA:RAGTAG (Austrija, 2006, video, 05.00 min)
Semiconductor. VISS PASAULES LAIKS (Lielbritānija, 2005, video, 04.40 min)

22.00

Ievadvārdi

Rikerts Broks un Mārtens Halmanss. OPTISKĀS IERĪCES (dzīvā performance, 30.00 min)
Bass van Kolvījks. FDBCK/AV (dzīvā performance, 20.00 min)

Sestdiena, 26. augusts

20.00–23.00 “Gaisma” – programma “Baltā nakts 2006” ietvaros: “Filma: gaisma, īsta mirdzēšana un uzplaiksnījums (un skaņa)”. RIXC Mediju telpā

20.00

Ievadvārdi

Luīss Rekoders, Sandra Gibsone. GAISMAS PIESKĀRIENS (TUMŠĀ GAISMA) (16 mm filmu performance, 45.00 min)

20.45

Entonija Makkola (ASV) lekcija

21.15

Ievadvārdi

Joosts Rekvelds. #3 (Nīderlande, 1994, 16mm, 04.00 min)
Džims Deiviss. ENERĢIJAS (ASV, 1957, 16mm, 10.00 min)
Stens Brekhečšs. SAJAUKTIE KONTEINĒRI (ASV, 1996, 16mm, 03.00 min)
Torstens Flaišs. KOSMOSS (Vācija, 2004, 16mm, 05.11 min)
Beverlija un Tonijs Konrādi. TAISNS UN ŠAURS (ASV, 1970, 16mm, 10.00 min)

22.00

Ievadvārdi

Brūss Makkļūrs. NETHERGATE (16 mm filmu performance, 60.00 min)

Gas of Latvia & Oskars Poikāns

“Latvijas Gāze” un Oskars Poikāns

EXCITEMENT

live performance / tiešlaika performance, 30 min.

SAVIĻŅOJUMS

Supersonic concert for wind-instruments and electronics.

Andris Indāns / Gas of Latvia (Latvia) is a noise artist. Engaged with experimental electronic music already for 15 years. Indāns' musical activity has experimental nature, thus improving his individual way of expression. In his musical performances he sometimes includes other media such as poetry and painting. Since 1996 under the name Gas of Latvia 8 CDs has been released as well as he has performed countless times in Latvia and Europe.

Oskars Poikāns (Latvia) is a musician and a computer artist. He graduated from Jana Rozentala College of Fine Arts, Department of Internet (2000) and Academy of Fine Arts in Latvia, Department of Visual Communication (2004). He currently studies at the Academy of Fine Arts in Latvia, in the MA program of the Department of Visual Communication. Since 1999 he has participated in exhibitions and projects worldwide and locally. He is currently engaged with building non-traditional musical instruments (project “Tube” since 2004), performing on them (participation in Man Choirs Festival of the Baltic States together with the quartet of the Academic Choir of Latvia, playing self-made instruments, 2002; the record of CD “Līgo” by M. Taurins and Z. Smite, 2003 received the newspaper “Diena” prix).

Virsskaņas koncerts pūšamajiem instrumentiem un elektronikai.

Andris Indāns / “Latvijas Gāze” (Latvija) ir noise mākslinieks. Ar eksperimentālo elektronisko mūziku nodarbojas jau 15 gadus. Indāna muzikālajai darbībai ir eksperimentāls raksturs, tādējādi mākslinieks pilnveido savu individuālo izteiksmes veidu. Mūzikas priekšnesumos mēdz iesaistīt arī citus medijus, piemēram, dzeju un glezniecību. Kopš 1996. gada ar nosaukumu “Latvijas Gāze” izdoti astoņi albumi, kā arī piedzīvotas neskaitāmas koncertuzstāšanās Latvijā un Ēiropā.

Oskars Poikāns (Latvija) ir mūziķis un interneta mākslinieks. Beidzis Jaņa Rozentāla Mākslas koledžu (2000), ieguvis bakalaura grādu Latvijas Mākslas akadēmijas Vizuālās komunikācijas nodaļā (2004), šobrīd turpina studijas maģistrantūrā. Izstādēs Latvijā un ārvalstīs piedalās kopš 1999. gada. Piedalīšanos izstādē “Viļņi” ietekmējusi jau vairākus gadus noturīgā interese par netradicionāliem pūšamajiem instrumentiem, kurus Oskars Poikāns darina pats savām rokām, spēlē un eksperimentē ar tiem.

Jacob Kirkegaard

Jakobs Kirkegords

2 ROOMS

live performance / tiešlaika performance, 30 min

DIVAS TELPAS

“2 rooms” is a sonic portray of two rooms from inside of the Zone of Exclusion in Chernobyl. The rooms: “Auditorium” and “Swimming Pool” are part of his work AION, which is presented at the “Waves” exhibition.

Jacob Kirkegaard (Denmark/Germany). Born in Denmark in 1975. Lives in Germany. Investigates sonic membranes and discrete interference occurring in different environments. Graduated from the Academy of Media Arts in Cologne Germany, Kirkegaard has lectured on archaeological and spatial aspects of sound at the Academy of Architecture in Copenhagen. His works include live performances, film music, installations and compositions – “Soaked”, a collaboration with Philip Jeck (Touch, 2002), “01.02” (Bottrop-boy) and “Eldfjall” (Touch, 2005). In his latest work for Touch, “4 Rooms” (2006), Kirkegaard explores the sonic legacy of Chernobyl. Jacob Kirkegaard has been presented at The Museum of Contemporary Art in Denmark, KIASMA art museum in Finland, Kölnischer Kunstverein, Gallery Rachel Haferkamp and at the Transmediale in Germany. He is also a member of freq_out.

Divu telpu skaņas portreti Černobiļas slēgtajā zonā. Abas telpas – “Auditorija” un “Peldbaseins” – ir ietvertas Jakoba Kirkegorda darbā “AION”, kas arī tiks izstādīts “Viļņu” izstādē.

Jakobs Kirkegords (Dānija/Vācija). Dzimis Dānijā 1975, dzīvo Vācijā. Pēta skaņu membrānas un atsevišķus traucējumus, kas sastopami dažādās vidēs. Pēc Ķelnes Mediju mākslas augstskolas (Vācija) pabeigšanas Kirkegords Kopenhāģenas Arhitektūras akadēmijā lasīja lekcijas par skaņas arheoloģiskajiem un telpiskajiem aspektiem. Viņa darbu kopā ir tiešlaika performances, kino mūzika, instalācijas un kompozīcijas, piemēram, “Soaked”, kas tapusi sadarbībā ar Filipu Džeku (Touch, 2002), “01.02” (Bottrop-boy) un “Eldfjall” (Touch, 2005). Jaunākajā darbā “4 Rooms” (2006), kas paredzēts Touch, Kirkegords pēta Černobiļas skaņu mantojumu. Jakoba Kirkegorda darbi tikuši izstādīti Dānijas Laikmetīgās mākslas muzejā, Somijas Laikmetīgās mākslas muzejā “Kiasma”, “Kölnischer Kunstverein”, “Gallery Rachel Haferkamp” un “Transmediale” Vācijā. Jakobs Kirkegords ir arī freq_out biedrs.

Cécile Babirole, Laurent Dailleau, Atau Tanaka

Sesila Babirole, Lorāns Dailo, Atau Tanaka

SENSORS_SONICS_SIGHTS live performance / tiešlaika performance, 40 min.

SENSORI_SONIKA_SKATI

Le Loup (2004), Facelift (2004), Crackles (2004), Noise (2004), Crystal Blue (2004), Nervrose (2005), BT Express (2006). All pieces are (collectively) composed by Cécile BABIOLE, Laurent DAILLEAU & Atau TANAKA.

Cécile Babirole, Laurent Dailleau, and Atau Tanaka create together a dynamic sound/image environment. S.S.S is a trio performing visual music with sensors and gestures. They create a work of sound and sight, a laptop performance that goes beyond with the intensity of bodies in movement. Going beyond media: music that is more than a soundtrack, images going further than video wallpaper. A three-way conversation modulating sonic and luminous pulse and flow.

Sensors capture gesture and corporeal movement, translating them into digital data:

Ultrasound sensors measure the distance between the performer's hands and her machine, allowing her to articulate 3D imagery, navigating in color, scale, texture.

The Theremin, historical electronic instrument invented in 1919, an oscillator responds to perturbations of electrostatic fields based on the distance of the hands and body to the instrument.

The BioMuse places gel electrodes on the performer's forearms, analyzing EMG biosignals. Muscle tension through concentrated movement allows the musician to sculpt sound synthesis.

S.S.S's singular approach brings them to present their work in a wide range of contexts in music and the digital arts. They are equally at home performing in galleries or underground spaces, in arts centers or research laboratories.

Cécile Babirole (France) is a visual artist who has been awarded prizes at festivals such as Imagina and Transmediale for her work in computer graphics and public space installations, television broadcasts on Canal+, and releases on VinylVideo.

"Le Loup" (2004), "Kosmētiskā operācija" (2004), "Krakšķi" (2004), "Troksnis" (2004), "Kristālzilā pārliedzība" (2004), "Nervrose" (2005), "BT Ekspresis" (2006). Visus darbus kopīgi radījuši Sesila Babirole, Lorāns Dailo un Atau Tanaka.

Sesila Babirole, Lorāns Dailo un Atau Tanaka kopā rada dinamisku skaņas/tēla vidi. S.S.S. ir trio, kas performē vizuālu mūziku ar sensoriem un žestiem. Viņi rada skaņas un redzes darbus, portatīva datora performanci (uzstāšanos), kas attīstās un paplašinās līdz ar ķermeņu intensitāti kustībā. Pārkāpj mūzikas robežas: mūzika ir kaut kas vairāk nekā skaņas celiņš, tēli ir kaut kas vairāk nekā video plakāts. Trīsvirziena saruna, kas modulē sonisku (tehniski akustisku) un spožu ritmu un plūdumu.

Sensori notver žestu un ķermeņu kustības, pārveidojot tās digitālos datus. Ultraskaņas sensori mēra attālumu starp mākslinieces rokām un viņas ierīci, tādējādi ļaujot viņai izveidot trīsdimensiju tēlus, navigēt krāsu, apjomu un struktūru laukos.

Teremins – 1919. gadā izgudrots elektronisks instruments, tā būtība: oscilators reaģē uz elektrostatisko lauku perturbācijām saistībā ar roku un ķermeņa attālumu attiecībā pret instrumentu.

BioMūza novieto želejveida elektrodus uz izpildītāja rokām, lai analizētu elektromiogrāfa (EMG) biosignālus. Muskuļu sasprindzinājums koncentrētu kustību gadījumā ļauj mūziķim veidot skaņu sintēzi.

S.S.S. neparastā pieeja veicina to, ka viņu darbi tiek izrādīti plaša spektra kontekstos gan mūzikas, gan digitālās mākslas jomā. Viņi vienlīdz labi jūtas kā galerijās, tā neformālās telpās, mākslas centros un pētniecības laboratorijās.

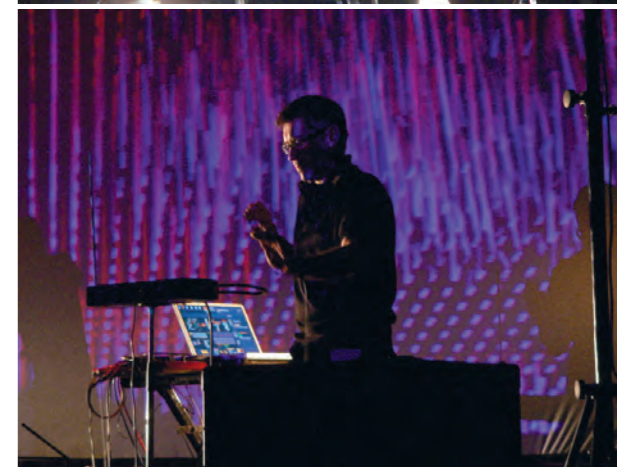
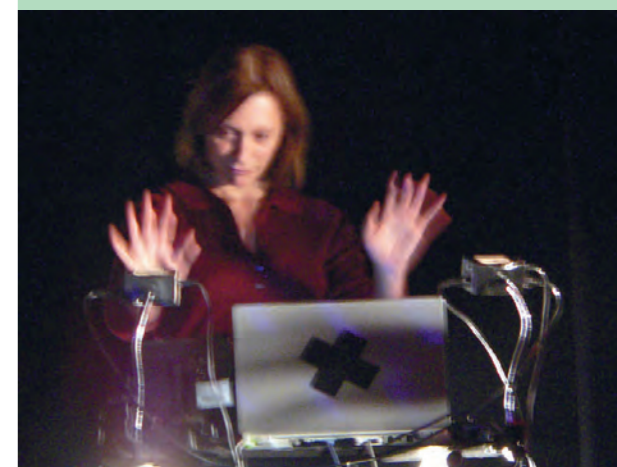
Sesila Babirole ir vizuālā māksliniece, viņas darbi datorgrafikā, publiskās telpas instalācijās, televīzijas tiešraides kanālā "Canal+" un "VinylVideo" reļizes ir apbalvotas festivālos "Imagina" un "Transmediale".

Laurent Dailleau (France) is the sole French virtuoso of the Theremin, active on the international scenes of electroacoustic and improvised music in festivals like Musique Action, with releases on Sonoris, 33revpermi, 23five.

Atau Tanaka (Japan/USA/France), the japanese-american artist, is innovator in music technology, his work being presented in arts centers such as ZKM, Ars Electronica, and ICC, and released on Caipirinha, Bip-hop, Touch/Ash, Sirr-ecords, Subrosa.

Lorāns Dailo ir nepārspējams franču virtuozs darbā ar *tereminu*, aktīvi piedalās starptautiskās elektroakustiskas un improvizētās mūzikas pasākumos (festivālā "Musique Action", darbu reļizes izdevniecībās "Sonoris", "33revpermi", "23five").

Atau Tanaka – japāņu izcelsmes amerikāņu mākslinieks, novators mūzikas tehnikas jomā, viņa darbi bijuši izstādīti mākslas centros "ZKM", "Ars Electronica" un "ICC", tie izdoti "Caipirinha", "Bip-hop", "Touch/Ash", "Sirrrecords", "Subrosa" ierakstu studijās.

Scanner

Skeneris

ELECTROMAGNETIC MOMENTS live performance /
tiešlaika performance, 20 min.

ELEKTROMAGNĒTISKIE MIRKĻI

"The music is both tiny and grand. It is like the delicate movement of a watch spinning through space. Microscopic clicks, wood blocks and everyday sounds are painted over rumbling, dark canvases." (The Guardian)

Scanner's live shows twist and turn, sculpting a sound that bends state-of-the-technology in gloriously unconventional ways. Sounds slip from warm abstraction to flaring beats with fluttering electronic rhythms and melancholic minimalism.

Scanner (UK). Robin Rimbaud aka Scanner is a conceptual artist, writer, and musician working in London, whose works traverse the experimental terrain between sound, space, image and form, highlighting the threads of desire and interior narrative that we weave into our everyday lives, making the invisible visible, the ordinary extraordinary. Since 1991 he has been intensely active in sonic art, producing concerts, installations and recordings, the albums *Mass Observation* (1994), *Delivery* (1997), and *The Garden is Full of Metal* (1998) hailed by critics as innovative and inspirational works of contemporary electronic music. Committed to working with cutting edge practitioners he has collaborated with Bryan Ferry, Radiohead, Laurie Anderson, The Royal Ballet, Mike Kelley, and Douglas Gordon. His work has been presented throughout the United States, Asia, Australia and Europe.

<http://www.scannerdot.com>

Mūzika ir vienlaikus niecīga un vērienīga. Tā ir kā delikāta kustība, pulkstenim riņķojot telpā. Uz nemierīgiem tumšiem audekliem tiek krāsoti mikroskopiski tikšķi, koka bloki un ikdienišķas skaņas. (The Guardian)

Skenera dzīvās uzstāšanās vijas un griežas, radot skaņu, kas pārveido izsmalcinātas tehnoloģijas krāšņos, neparastos veidos. Skaņa ar straujiem elektroniskiem ritmiem un melnholisku minimālismu slīd no siltām abstrakcijām līdz pat ugunīgām taktīm.

Skeneris (Robins Rembo) (Lielbritānija). Robins Rembo jeb Skeneris ir konceptuāls mākslinieks, rakstnieks un mūziķis, strādā Londonā. Viņa darbi ir eksperimentāli, tie tapuši skaņas, telpas, attēla un formas sadūrē, tajos akcentēti cilvēka ilgu ceļi un iekšējais vēstījums, ko mēs iepinām ikdienas dzīvē, padarot neredzamo redzamu un ikdienišķo – neparastu. Kopš 1991. gada intensīvi strādā skaņu mākslā, veidojis koncertus, instalācijas un ierakstus, izdevis albumus "*Mass Observation*" (1994), "*Delivery*" (1997) un "*The Garden is Full of Metal*" (1998), ko kritiķi slavēja kā inovatīvus un iedvesmojošus mūsdienu elektroniskās mūzikas darbus. Aizrautīgi strādā kopā ar provokatīviem jaunu ceļu gājējiem, sadarbojies ar Braienu Feriju, Radiohead, Loriju Andersoni, The Royal Ballet, Maiku Kelliņu un Duglasu Gordonu. Skenera darbi izstādīti daudzviet Amerikas Savienotajās Valstīs, Āzijā, Austrālijā un Eiropā.

Amsterdam, 2005

Yves Dormoy, Antoine Berjeaut, Ewen Chardronnet

Īvs Dormojs, Antuāns Beržo, Evens Šardronē

PLANETARIUM EXTENDED live performance /
tiešlaika performance, 30 min.

PAPLAŠINĀTAIS PLANETĀRIJS

In the "Planetarium extended" project we will find:

A tribute to Ornette Coleman located in the Tokyo airport – noisy skies, crossed by techno-poetic voices – Jules Verne for sure – interstellar messages sent by Alan Turing – a retro-futurist blues dedicated to James Blood Ulmer – a ballade signed by Dylan Thomas – "rythmolodic" Dormoy typical developments – a constant suspense and temporary conclusions – the Godard voice asking that we don't change anything for everything to be different – A reference to a near sky that one of the airways network, occupied by aircrafts on board, of which aural signals and radio communication messages, kind of celestial songs, have been recorded.

"Little phrases" always preferred to long developments – a game with the chemicaly pure species of jazz, blues, rock, electronic, etc, far from any blend attempt.

The visual work for the "Planetarium extended" reflect the radio sounds used and the thematic of the song played by the musicians. Moving images are played synchrony with the music, using real-time sound & image softwares.

From landing procedures, space communication networks and imagery to primitive cosmologies, the visuals enrich the tropospheric & melancholic view of our world.

Yves Dormoy: Saxophonist, clarinetist and electronic composer. He founded several experimental and free-jazz bands in the 70', came to electric jazz in the 80' and to computer based music in the 90'. He created numerous radio productions for the French national radio. He regularly collaborates on electronic projects with artists such as Rodolphe Burger, Antoine Berjeaut, Pablo Cueco or John Tchicai. Recent Discography: *Planétarium* – with Rodolphe Burger and Benoét Delbecq for *Dernière Bande / Naive*; *J'ai longtemps détesté les villes* – solo album for *Signature / Harmonia Mundi / Radio-France*; *Fantômes:saxo 3* – with Bruno de Chenierilles and Jean-Gilles Charvot for *Audiorama*; *Les Echardes* – with Philippe Poirier for *Crysalis / EMI*. Recent concerts: *Nanterre Amandiers* theater, *Maison de la Radio Paris*, *Jazz à Mulhouse*, *Jazz d'Or*, *Montréal Jazz festival*, *Osaka Jazz Festival*, *Bourges Bandits-Mages festival*, *Paris Cité des Sciences planetarium*, *Poitiers planetarium*, etc. *Multiphonic installations: Pass Palais des Images in Mons (Belgium)*, *World Expo 2005 french pavillon in Aichi (Japan)*.

Projektā "Paplašinātais planetārijs" mēs sastapsim: Veltījumu Ornetam Kolmenam Tokijas lidostā – trokšņainās debesis, kuras krusto tehnopoētiskas balsis – Žilu Vernu jau nu noteikti – Alana Turēna sūtītas interstelāras vēstis – retro futuristisku blūza veltījumu Džeimsam Bladam Ulmeram – balādi, kuru vokāli izpilda Dilans Tomass – ritmolodiskus Dormoja tipiskus jauninājumus – nepārtrauktu spriedzi un īslaicīgus secinājumus – Godāra balsi sakām, ka mēs nemainām jebko pret visu, lai būtu atšķirīgi – Atsauksmi uz avioliņņu tīklojumu tuvējās debēs, kuras piepilda lidmašīnas, uz kuru klāja tikuši ierakstīti skaņas signāli un radiosakaru vēstis, debešķīgas dziesmas.

Iepretī gariem izklāstiem vienmēr dod priekšroku "īsām frāzēm" – spēle ar ķīmiski tīriem džezā, blūzā, roka, elektronikas, u.c. mūzikas paveidiem, neizrādīt nekādus sintēzes centienus.

Vizuālais darbs projektam "Paplašinātais planetārijs" atspoguļo radio skaņas, kas tikušas izmantotas, un dziesmu tēmas, ko atskaņojuši mūziķi. Kustīgi attēli tiek sinhronizēti ar mūziku, izmantojot reālā laika skaņas un tēlu programmas.

Vizuālais materiāls, sākot no piezēmēšanās procedūrām, izplatījuma komunikācijas tīkliem un attēliem līdz pat primitīvām kosmoloģijām, bagātina mūsu pasaules troposfērisko un melnholisko redzējumu.

Īvs Dormojs: saksofonists, klarnetists un elektroniskās mūzikas komponists. 70. gados viņš darbojies vairākās eksperimentālās brīvā džezā grupās, 80. gados pievērsies elektroniskajam džezam, bet 90. gados – datormūzikai. Strādājis pie daudziem pasūtījumiem Francijas Nacio-nālajam radio. Regulāri piedalās elektroniskās mūzikas projektos kopā ar tādiem izpildītājiem kā *Rodolphe Burger*, *Antoine Berjeaut*, *Pablo Cueco* un *John Tchicai*. Pēdējo gadu diskogrāfija: *Planétarium* – kopā ar *Rodolphe Burger* un *Benoét Delbecq*; *Dernière Bande / Naive*; *J'ai longtemps détesté les villes* – solo albums; *Signature / Harmonia Mundi / Radio-France*; *Fantômes:saxo 3* – kopā ar *Bruno de Chenierilles* un *Jean-Gilles Charvot*, *Audiorama*; *Les Echardes* – kopā ar *Philippe Poirier*; *Crysalis / EMI*. Koncerti: *Maison de la Radio Parīzē*, *Monreālas džezā festivāls*, *Sendai*

Antoine Berjeaut: Trompetist and composer. He studied musical theory, trumpet, orchestral practice and sound engineering at the Conservatoire National of Paris, where he met Riccardo Del Fra, Glenn Ferris, Daniel Humair, etc. He is regularly solicited on stage by musicians such as Jeff Sharel (statra records) Julien Lourau (label bleu) Yoshihiro Hanno (logistic records) John Tchicaï, Troublemakers (blue note) Yves Dormoy and Rodolphe Burger. He is a member of Surnatural Orchestra, Allonymous project, Energy crew... He has played in many festival on tour (Montreal Jazz Festival, Territoires Electroniques, Transamazoniennes...). Recently he worked on a contemporary dance project performing live on laptop at the CNSM and as a sound designer for an Hotel Coste in Paris. Discography: Paramour – Jeanne Balibar, Wagram, 2003; Planétarium, – Yves Dormoy / Rodolphe Burger, Dernière bande, 2005; Africa wants to be free – Harmonia Mundi, 2001.

Ewen Chardronnet: Media artist, researcher and journalist in space technologies and information systems. He's been active member of the Association of Autonomous Astronauts during its existence (1995–2000) and published in 2001 an anthology about the network, "Quitter la gravité" (leaving gravity) for the Editions de l'Éclat. In 2000 he co-founded the art agency Ellipse and has been collaborating in several projects including Makrolab, Acoustic Space Lab, Signal Sever, Université Tangente and World-Information.Org. He took part of the MIR 2003 zero-gravity parabolic flight campaign. He won together with RIXC, Radioqualia and Marko Peljhan the Leonardo New Horizons Award 2003 for the ACOUSTIC SPACE LAB – OPEN SKY installation during the "Space Art" exhibition at the Maison Européenne de la Photographie in Paris. His recent project are: "Semaphore", an environmental, cartographic and psychoartistic work on the role played by the maritime control towers; "Spectral Investigations Collective", a research group that investigates critical issues in the context of the electromagnetic model.

džeza festivāls, Osakas džeza festivāls, Bourges Bandits-Mages festival, Parīzes un Puatjē planetārijā u.c.

Multifoniskas instalācijas: "Pass Palais des Images" Monā (Beļģija), "World Expo 2005" Francijas paviljonā Aiči (Japāna).

Antuāns Beržo: trompetists un komponists. Mācījies mūzikas teoriju, trompetes spēli, orķestra praksi un skaņas inženieriju Parīzes Nacionālajā konservatorijā, kur viņš satika Riccardo Del Fra, Daniel Humair un citus. Uz skatuves viņu regulāri pavada tādi mūziķi kā Jeff Sharel (statra records), Julien Lourau (label bleu), Yoshihiro Hanno (logistics records), John Tchicaï, "Troublemakers" (blue note), Īvs Dormuā (Yves Dormoy) un Rodolphe Burger. Antuāns Boržo ir piedalījies "Surnatural Orchestra", "Allonymous project", "Energy Crew". Viņš ir spēlējis daudzos festivālos (Monreālas džeza festivāls, "Territoires Electroniques", "Banlieues bleues", "Jazz a la villete", "Transamazoniennes", Tokijā). Pēdējā laikā A. Boržo ir strādājis pie mūsdienu dejas projekta, uzstājies "CNSM" – tiešraidē ar savu portatīvu datoru, kā arī strādājis par skaņu inženieri "Hotel Coste" Parīzē.

Evens Šardronē: mediju mākslinieks, pētnieks un žurnālists kosmosa tehnoloģiju un informācijas sistēmu jomā. Bijis aktīvs "Neatkarīgo astronautu asociācijas" biedrs tās pastāvēšanas laikā (1995–2000), 2001. gadā izdevniecībā "Éclat" publicēja antoloģiju par tīklojumu "Quitter la gravité" (Atstājot gravitāti). 2000. gadā piedalījies mākslas aģentūras "Ellipse" izveidošanā, piedalījies arī dažādos projektos ("Makrolab", "Acoustic Space Lab", "Signal Sever", "Université Tangente" un "World-Information.Org"). Evens Šardronē ir piedalījies MIR 2003 nulles gravitātes paraboliskā lidojuma kampaņā. 2003 gadā sadarbībā ar RIXC, "radioqualia" un Marko Peljhanu ieguva "Leonardo New Horizons Award" – balvu par "ACOUSTIC SPACE LAB – OPEN SKY" instalāciju "Space Art" izstādē "Maison Européenne de la Photographie", Parīzē.

Antoine Berjeaut & Yves Dormoy

VIDEO: MANIPULATE THE ELECTRONIC SIGNAL MAKING ROOM FOR IMAGINATION

VIDEO: ELEKTRONISKĀ SIGNĀLA MANIPULĀCIJA RADOT VIETU IZTĒLEI

By the end of the 1960's a new generation of artists surfaced. Video artists with a fair knowledge of technique unraveled the basic materials of their medium. With the ability to electronically manipulate video signals and they created their own new visual language. Through their newly developed techniques of Direct Videosynthesis, Camera Image Processing, Feedback and Scan Modulation they created not pictures of anything specific, but more a balance of purely electronic forces below the threshold of perception.

Every technology creates their own iconoclastic counterparts, so you could consider these artists the ground-breakers for contemporary artists like Billy Roisz and Bas van Koolwijk, artists firmly attacking the illusion of video.

60. gadu beigās parādījās jauna mākslinieku paaudze. Video mākslinieki ar labām zināšanām par tehniku mainīja sava medija principiālos materiālus. Tā kā viņi prata elektroniski manipulēt video signālus, šie mākslinieki viņi radīja paši savu jauno vizuālo valodu. Izmantodami pašu izstrādātās jaunās metodes – tādas kā "tiešā videosintēze", "kameras attēlu apstrāde", "atgriezeniskā saite" un "skenēto attēlu modulēšana", viņi radīja nevis kaut kā īpaša attēlus, bet drīzāk ar maņu orgāniem netveramu tīri elektronisku spēku līdzsvaru.

Katra tehnoloģija rada savus noliedzējus, tādēļ mēs varam uzskatīt šie mākslinieki bija priekšgājēji tādiem mūsdienu māksliniekiem kā Billija Roisa un Bass Kolvijks, kas strikti nostājas pret video ilūziju.

Rikkert Brok, Maarten Halmans

Rikerts Broks, Mārtens Halmanss

OPTICAL MACHINES live performance / tiešlaika performance, 30 min.

OPTISKĀS IERĪCES

"Optical Machines" is a spectacular hands-on performance by the Dutch artists Rikkert Brok (image) and Maarten Halmans (sound). They work with self-made projectors especially designed for playing loops, looking somewhat like the original dream machines created by Bryon Gysin in the Beat era. With these they generate interfering patterns and abstract animation, projected on screen. The various images and light sources are generated, manipulated and mixed live on stage. Interaction between image and sound is achieved with built in sensors, providing a signal to control several (analog) synthesizers. Artists site: www.opticalmachines.nl

"Optiskās ierīces" ir iespaidīga interaktīva performance, ko veidojuši holandiešu mākslinieki Rikerts Broks (attēls) un Mārtens Halmanss (skaņa). Viņi strādā ar pašu radītiem projektoriem, kas speciāli izveidoti cilpu spēlēšanai. Savā ziņā šie projektori atgādina Briona Gisina (1916–1986) bītniku laikos radītās oriģinālās "sapņu mašīnas". Ar šiem projektoriem viņi rada pārklājošos zīmējumus un abstraktu animāciju, ko projicē uz ekrāna. Dažādie attēli un gaismas avoti tiek ģenerēti, manipulēti un miksēti tieši uz skatuves. Attēla un skaņas mijiedarbība tiek panākta ar iebūvētiem sensoriem, kas pievada signālu vairāku (analogu) sintezatoru vadībai. Mākslinieku mājaslapa: www.opticalmachines.nl

Bas van Koolwijk

Bass van Kolvījks

FDBCK/AV

live performance / tiešlaika performance, 20 min.

The live performances and single channel video's of Dutch artist Bas van Koolwijk have gained quite a reputation in the international media scene. In FDBCK/AV he generates a feedback control circuit between the audio and the video signals, making audio and video become two facets of a self-sustaining data stream. External control is established by manipulation of the parameters for algorithmic interpretation of image>sound and sound>image. The application with which this is done makes no use of camera or movie input. All sound and image data are generated real-time within the feedback system using digital video basics.

Artist site: www.umatic.nl/info_bas.html

Holandiešu mākslinieka Basa van Kolvījka tiešās performances un vienkanāla videodarbi ir ieguvuši atzinību starptautiskos mediju mākslas forumos. Darbā FDBCK/AV van Kolvījks rada atgriezeniskās saites kontroles ķēdi starp skaņas un video signāliem – tādējādi skaņa un video kļūst par pašpietiekamas datu plūsmas diviem aspektiem. Ārējo kontroli nodrošina ar attēls>skaņa un skaņa>attēls algoritmiskās interpretācijas parametru manipulāciju. Tas tiek panākts, neizmantojot nedz kameras, nedz arī filmas ievadi. Visi skaņas un attēlu dati tiek ģenerēti reāllaikā, atgriezeniskajā sistēmā izmantojot digitālā video bāzi. Mākslinieka mājaslapa: www.umatic.nl/info_bas.html

Jud Yalkut & Nam June Paik / Džads Jalkuts un Nams Džūns Paiks

BEATLES ELECTRONIQUES / ELEKTRONISKIE BĪTLI

USA / ASV, 1966–1969, video, 3 min.

"Beatles electroniques" was shot in black-and-white from live broadcasts of the Beatles while Paik electromagnetically improvised distortions on the receiver, and also from videotaped material produced during a series of experiments with filming off the monitor of a Sony videotape recorder. The film is three minutes long and is accompanied by an electronic soundtrack by composer Ken Werner, called "Four Loops," derived from four electronically altered loops of Beatles sound material. The result is an eerie portrait of the Beatles not as pop stars but rather as entities that exist solely in the world of electronic media. (*Gene Youngblood*)

"Elektroniskie bītlī" ir melnbaltā filmā uzņemtas bītlu uzstāšanās tiešraidēs (Paiks elektromagnētiski improvizēja deformācijas uztvērējā), daļa pārkopēta no videomateriāla, kas uzņemts eksperimentu sesijas laikā, filmējot Sony videokasešu magnetofona monitoru. Filmu pavada komponista Kena Vernerā elektroniskā mūzika "Četras cilpas", kas izveidota no četrām elektroniski pārveidotām bītlu mūzikas cilpām. Rezultātā ir izveidots visai dīvains bītlu portrets – viņi atēloti nevis kā popzvaigznes, bet gan kā subjekti, kas eksistē vienīgi elektronisko mediju pasaulē.

Džīns Jangblads

Lillian Schwartz / Līliana Švarca

MATHOMS

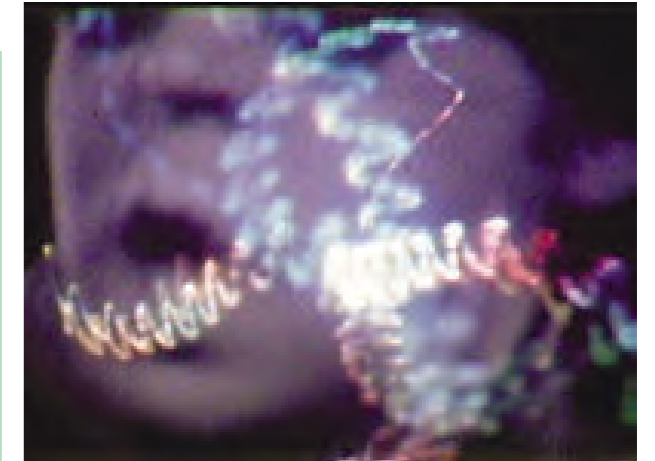
USA / ASV, 1970, video, 2.18 min.

Lillian Schwartz is a pioneer of computer generated art. She made a few dozen experimental computer animations at Bell Laboratories in New Jersey in the 1970's, mostly in collaboration with Kenneth Knowlton. 'Mathoms' is an early example of her fabulous work, combining different animation techniques. The electronic soundtrack is made by F. Richard Moore.

Artist site: www.lillian.com

Līliāna Švarca ir datormākslas pioniere. 20. gadsimta 70. gados Bella laboratorijā Ņūdžersijā viņa radīja vairākus desmitus eksperimentālu datoranimāciju, kas tapušas galvenokārt sadarbojoties ar Kenetu Noultonu. "Mathoms" ir viņas lielisko darbu agrīns paraugs, tajā kombinētas atšķirīgas animācijas tehnikas. Filmas elektronisko skaņas celiņu ir veidojis Ričards F. Mūrs. Mākslinieces mājaslapa: www.lillian.com

courtesy: electronic arts intermix

Lillian Schwartz at work in the 70's

Bill Etra / **Bils Etra**

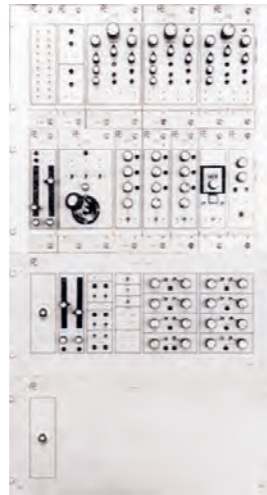
ABSTRACTIONS ON A BEDSHEET / **ABSTRAKCIJAS UZ PALAGA**

USA / **ASV**, 1975, video, 6 min.

"Bedsheet" is an elegant work made by one of the great pioneers of the video era, Bill Etra. Together with Steve Rutt he developed the Rutt/Etra Scan Processor in New York in the early 1970's: a real-time system that electronically alters the deflection signals that generate the television raster.

Artist site: www.etra.com

"Palags" ir elegants darbs, ko veidojis viens no ievērojamākajiem videoēras pionieriem – Bils Etra. 20. gadsimta 70. gadu sākumā Ņujorkā kopā ar Stīvu Rutu viņš izstrādāja Ruta/Etras skenēšanas procesoru – reāllaika sistēmu, kas elektroniski pārveido nobīdes signālus, kuri ģenerē rastru. Mākslinieka mājaslapa: www.etra.com

The Rutt-Etra Scan Processor

Steina & Woody Vasulka / **Steina un Vudijs Vasulki**

REMINISCENCE / **ATMIŅAS**

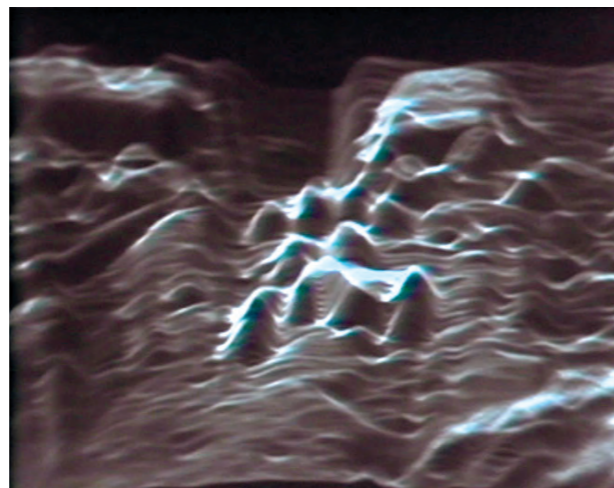
USA / **ASV**, 1974, video, 4.53 min.

An early work of video art pioneers the Vasulkas. "Reminiscence" is an otherworldly record of a "Portapak" walk through a farmhouse in Moravia, the site of Woody Vasulka's youth, as seen through the transformative effects of the Rutt/Etra Scan Processor. Images become eerily sculptural, fading in and out of abstraction, as if in evocation of memory. All the energy of the image is translated into electronic scan lines.

Artist site: www.vasulka.org

Video mākslas pionieru Vasulku agrīnais darbs. "Atmiņas" ir ieraksts no citas pasaules – "Portapak" staigā pa lauku sētu Morāvijā, pa Vudija Vasulka jaunības dienu vietām. To varam redzēt, pateicoties Ruta/Etras skenēšanas procesora transformējošiem efektiem. Attēli kļūst neticami skulpturāli, tie izgaist un konkretizējas abstrakcijā, it kā atmiņas jaunradē. Visa attēla enerģija tiek pārveidota elektroniskas skenera līnijās.

Mākslinieku mājaslapa: www.vasulka.org

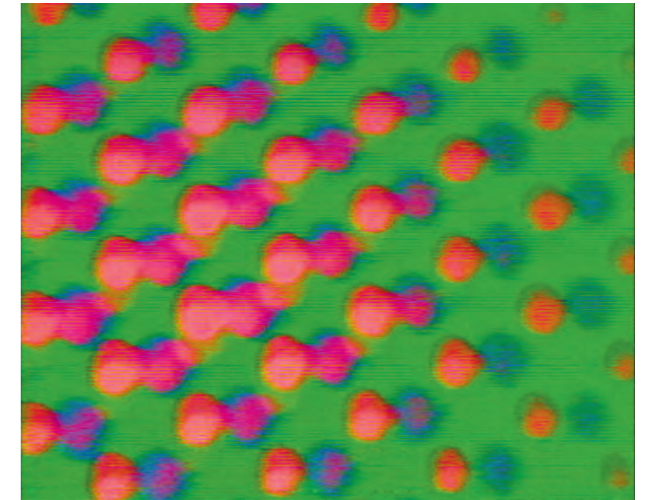
Livinus & Jeep van de Bundt / **Liviniuss un Jīps van de Bundti**

MOIRÉ / **MUARĒ**

The Netherlands / **Nīderlande**, 1975, video, 6.12 min.

Livinus van de Bundt is the first Dutch video artist. He created electronic paintings of light, movement and sound with his self-built image synthesizer and generator, an act that marks the beginning of Dutch video art. Livinus added a new and electronically-determined dimension to the aesthetics of fine art's static image. By being consciously neither narrative nor figurative – qualities that have long been appropriated by television, Moiré is an abstract rhythmic video painting with no fixed form or color.

Liviniuss van de Bundts ir pirmais holandiešu video mākslinieks. Ar paštaisītu attēlu sintezatoru un ģeneratoru viņš radījis elektroniskus gaismas, kustības un skaņas zīmējumus; šie darbi iezīmē holandiešu videomākslas aizsākumus. Liviniuss piešķir jaunu un elektroniski noteiktu dimensiju mākslas statiskā attēla estētikai. Apzināti atturoties no stāstījuma vai tēlainības – īpašībām, ko jau izsenis pieņēmusi televīzija, "Muarē" ir abstrakts ritmisks video zīmējums, bez fiksētas formas un krāsas.

Dan Sandin / **Dans Sandins**

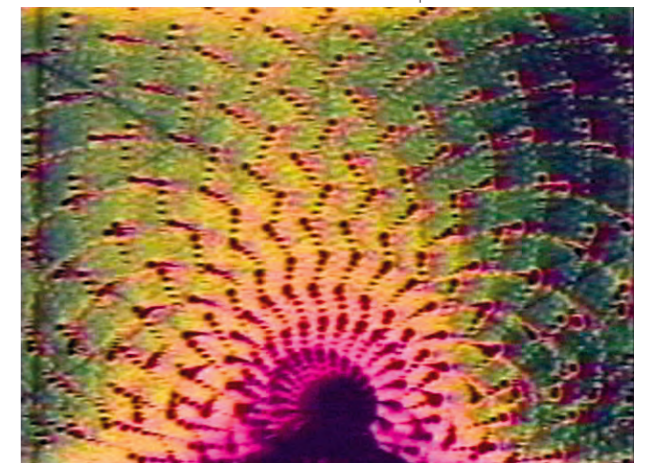
SPIRAL 5 PTL

USA / **ASV**, 1981, video, 7.07 min.

"Spiral 5 PTL" is the fifth in a series of real time performances in which video synthesis was produced live. "PTL" refers to "probably the last" of the series.

The Sandin Image Processor (an analog computer built in 1973) is used like a musical instrument to create variations on a spiral, transforming its basic form into an ever-moving gyro. The movement is synchronous with an audio track that varies from electronic buzzes and Space Age voices, to the quiet sounds of running water.

"Spiral 5 PTL" ir piektais darbs reāllaika perfomanču sērijā, kur videosintēze tiek radīta tiešraidē. Sandina attēlu procesors (1973. gadā uzbūvēts analogais dators) tiek izmantots kā mūzikas instruments, lai radītu dažādas variācijas uz spirāles, pārveidojot tās ierasto formu nepārtrauktā kustībā esošā žiroskopā. Šī kustība ir sinhronizēta ar skaņas ierakstu, kas variē no elektroniskas dūkšanas un kosmiskā laikmeta balsīm līdz klusām tekoša ūdens skaņām.

courtesy: electronic arts intermix

Anouk de Clercq / Anuka de Klerka

CONDUCTOR / DIRIĢENTS

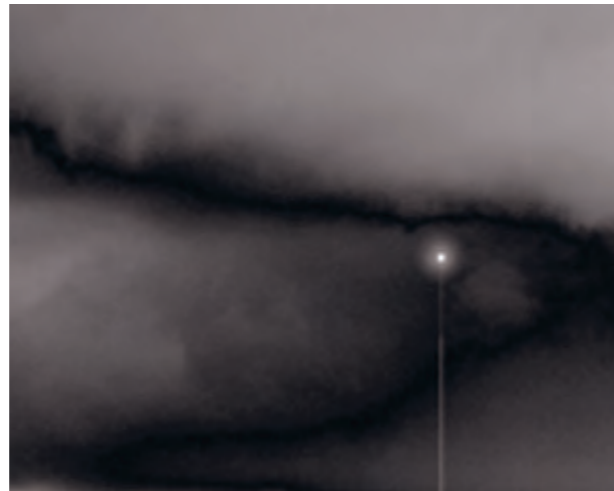
Belgium / Beļģija, 2004, video, 2.22 min.

A lightning conductor appears as a musical conductor for the cloud cover. At the core of an increasingly threatening blaze of fire and a whistling wind, a minuscule light has final call, until the violence of heaven discharges abruptly and the lightning conductor throws it all off-screen.

Artist site: www.portapak.be

Zibens diriģents attēlots kā mūzikas diriģents mākoņu aizsegam. Vārajam gaismai aizvien draudīgāku uguns liesmu un gaudojoša vēja centrā, šķiet, pienākusi pēdējā stunda, bet tad pēkšņi debesu spēks izlādējas un zibens diriģents nosviež to visu nost no ekrāna.

Mākslinieces mājaslapa: www.portapak.be

Pierre Yves Cruaud / Pjērs Īvs Krio

TRACES / PĒDAS

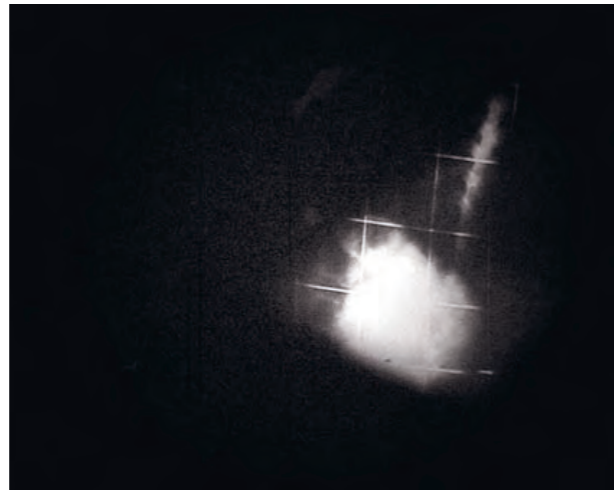
France / Francija, 2005, video, 6.10 min.

Cruaud is a short-film maker from France utilizing various different techniques for producing each of his works. For the minimalist video "Traces" he used the penetrating powers of x-rays revealing unseen parts of the inner human body. These fragments are scattered over the screen in a macabre choreography.

Artist site: <http://cruaud.free.fr>

Īsfilmu autors Pjērs Īvs Krio katru savu darbu veido atšķirīgā tehnikā. Minimālisma žanra filmai "Pēdas" viņš izmantojis rentģena staru caururbjošo spēku, atklājot neredzamas cilvēka iekšējā ķermeņa daļas. Šie fragmenti nevaldāmā makabriskā dejā traucas pa visu ekrānu.

Mākslinieka mājaslapa: <http://cruaud.free.fr>

Ian Helliwell / Īans Hellivels

DEFLECTION CURRENTS / STRAUMJU NOVIRZES

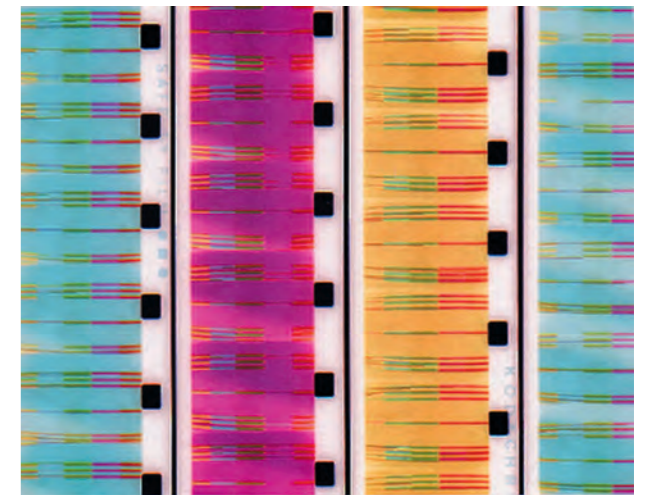
UK / Lielbritānija, 2005, video, 3.15 min.

Bristol based do-it-yourself whiz Ian Helliwell in full swing with "Deflection Currents". The film combines Lissajous patterns and images from a modified TV test generator, filmed off a monitor with Super 8, along with hand processed footage shot in London using various distortion lenses. The 2 reels of film are mixed together and accompanied with electronic sounds from homemade circuits.

Artist site: www.ianhelliwell.co.uk

Bristolē dzīvojošais "dari pats" mākslinieks, patiešais nemiera gars Īans Hellivels reprezentē sevi ar darbu "Straumju novirzes". Filma kombinē Lisažū rakstus ar attēliem, kas modificēti ar televīzijas testa ģeneratoru un filmēti no monitora ar "Super 8" kameru, un materiālu, kas filmēts Londonā manuālā režīmā, izmantojot dažādus attēlu deformējošus objektīvus. Divu filmu ruļļi ir samiksēti kopā, un šo miksējumu pavada elektroniskās skaņas, kas ģenerētas mājas apstākļos radītā aparatūrā.

Mākslinieka mājaslapa: www.ianhelliwell.co.uk

Fred Pelon / Freds Pelons

BRAINFAMES / SMADZEŅU RĀMJI

The Netherlands / Nīderlande, 2005, video, 6 min.

"Brainframes" is based upon a special stereo soundtrack with healing effects. Best results when sitting in between right and left speakers. Binaural beats are a result of two different auditory impulses, originating in opposite ears, below 100 Hz and which differ in frequency between 0 and 30 Hz. This third brainwave, ranging from 0 to 30 Hz is not heard but perceived as an auditory beat and can entrain specific neural rhythms. Thus it becomes a stimulus for all kinds of altered states of mind.

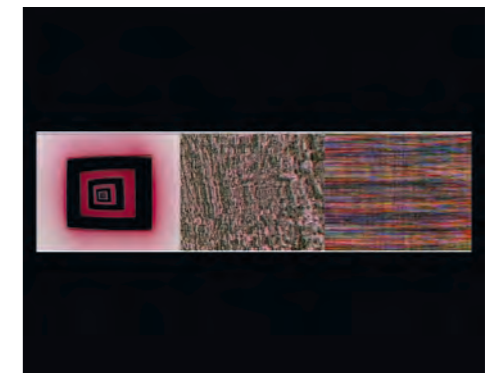
The visuals support this auditory effect by their abstract but effective stimulation of that part in the brain where sight resides. Based on mold footage being feedbacked, looped and re-shot, it shows the real time possibilities that originate from combining film and video technique.

Artist site: www.fredpelon.nl

Videodarba "Smadzeņu rāmji" pamatā ir īpašs stereo skaņu celiņš, kam piemīt dziedinoša iedarbība. Labākie rezultāti sasniedzami, ja nosēžas starp labo un kreiso skaļruni. Stereo ritmi rodas, ja uz katru ausi iedarbojas atšķirīgi dzirdes impulsi, kas nepārsniedz 1000 Hz un kuru atšķirība nav lielāka par 30 Hz. Šis trešais smadzeņu vilnis, kas variē 0-30 Hz robežās, nav saklausāms, bet gan uztverams kā dzirdes ritms, kas spēj rezonēt specifiskus neironiskus. Tādējādi tas kļūst par stimulu dažādām prāta stāvokļa pārmaiņām.

Skaņas efektu papildina vizuālie attēli, kas rada abstraktu, bet efektīvu simulāciju tajā smadzeņu daļā, par kuru atbild redze. Tam pamatā ir sākotnēji nofilmētais materiāls, kas, ja pie tā atgriežas vēlreiz, izveido cilpu un atkārtoti uzņem, parāda reālā laika iespējas, kuras rodas, apvienojot filmu un video tehniku.

Mākslinieka mājaslapa: www.fredpelon.nl

Robin Fox / Robins Fokss

PHOTOSYNTHESIS (AOR) / FOTOSINTĒZE (AOR)

Australia / Austrālija, 2004, video, 10 min.

Today's digital culture is obsessed with synaesthesia. One of the most enduring technological configurations for the mapping of sound-to-light relationships has been the combination of wave generators and cathode ray tube oscilloscopes. "Photosynthesis (AOR)" is a contemporary and refined example of this early computer technique developed in the early 1950's.

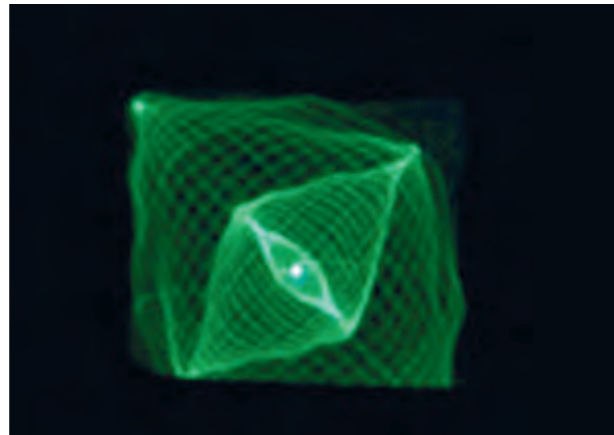
Computer pioneer Ben Laposky in 1974: "There is an analogy between electronic music and oscillons (electronic abstractions). Both are created by means of waveforms or vibrations – one affecting the aural, the other the visual sense; many of the same types of oscillators may be used for both. An input of musical waveforms into the oscilloscope can also create some interesting patterns in rhythmic motion."

The dvd "Backscatter" by Robin Fox is available through <http://www.synrecords.com>

Mūsdienu digitālā kultūra ir apsēsta ar sinestēziju. Viena no pašām noturīgākajām tehnoloģiskajām konfigurācijām skaņas un gaismas attiecību kartēšanai ir bijusi kombinācija, ko veido viļņu ģenerators un katodstaru lampas osciloskops. "Fotosintēze (AOR)" ir šīs agrīnās, 20. gadsimta 50. gadu sākumā radītās datortehnikas mūsdienīgs un uzlabots variants.

Datortehnikas pionieris Bens Laposkis 1974. gadā ir teicis: "Pastāv analogija starp elektronisko mūziku un osciloniem (elektroniskām abstrakcijām). Abi tiek radīti ar dažāda veida viļņu vai vibrāciju palīdzību, vieniem ietekmējot dzirdes maņas, otram - redzes maņas. Daudzi šī paša tipa oscilatori var tikt izmantoti abām vajadzībām. Muzikālo viļņu formu ievade osciloskopā spēj radīt arī interesantus ritmiskas kustības rakstus."

Robina Foksa DVD disks "Backscatter" pieejams: <http://www.synrecords.com>

Barbara Doser / Barbara Dozere

EVEN ODD EVEN / PĀRIS NEPĀRIS PĀRIS

Austria / Austrija, 2004, video, 7.30 min.

"Even Odd Even" is a dazzling videowork in black and white created with the process of feedback. It concerns the focused center of a video feedback with very fast moving image content. To be able to experience not only the fascinating flow of information, but also the content and correlation in more detail, the video feedback is decomposed into its essential parts – the alternate successive odd and even fields, each lasting 1/50 second. Separated from each other, newly ordered and their speed manipulated, various sequences are created which are placed in relationship to the original video feedback. The apparently hidden becomes visible in a process of aesthetic experience. The accompanying soundtrack is created by Hofstetter Kurt.

<http://www.sunpendulum.at/cooperation/barbaradoser>

"Pāris nepāris pāris" ir pārsteidzošs melnbalts videodarbs, kas radīts ar atgriezeniskās saites jeb reakcijas procesa palīdzību. Tajā uzmanība pievērsta video reakcijas fokusētajam centram ar ļoti ātru kustīgo attēlu saturu. Lai varētu uztvert ne tikai zibenīgo informācijas plūsmu, bet detalizētāk apjēgt arī saturu un mījsakarības, video reakcija ir sadalīta tās "pirmreizīnātajos" – mainīgos secīgos pāra un nepāra laukos, no kuriem katrs ilgst 1/50 sekundes. Šie lauki tiek atdalīti viens no otra, sakārtoti no jauna un, manipulējot ar to ātrumu, tiek radītas dažādas sekvenses, kuras tiek sastatītas ar sākotnējo video reakciju. Tas, kas bija acīm slēpts, estētikas pieredzes procesā kļūst redzams. Filmas muzikālo noformējumu veicis Hofšteters Kurts.

<http://www.sunpendulum.at/cooperation/barbaradoser>

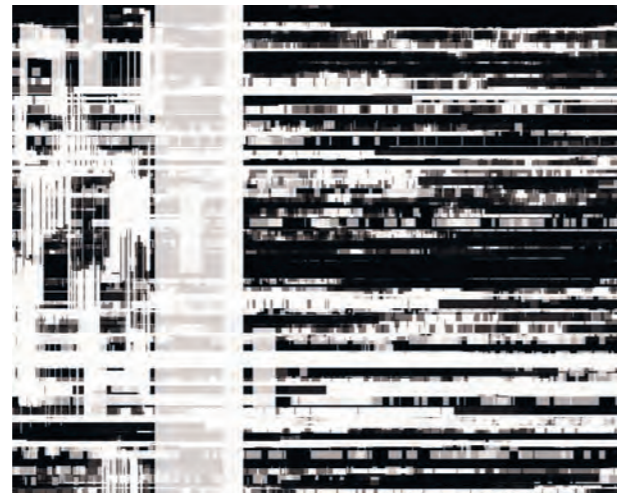
lia

RADIO_INTL. 14/37Austria / **Austrija**, 2005, video, 2 min.

In "radio_intl.14/37", the Austrian media artist lia develops a reduced visual composition set to the filigree music from Portuguese sound artists *o.c.* Stimulus for the creation of this work was provided by the electronic label "Crónica". They invited musicians and video artists from around the world to each create a two minute-long miniature for a compilation on the theme of essays on radio. Radio hereby offers an artistic reference point as a sound medium, as technology, and as a cultural form of expression.

Artists sites: <http://lia.sil.at><http://www.at-c.org>

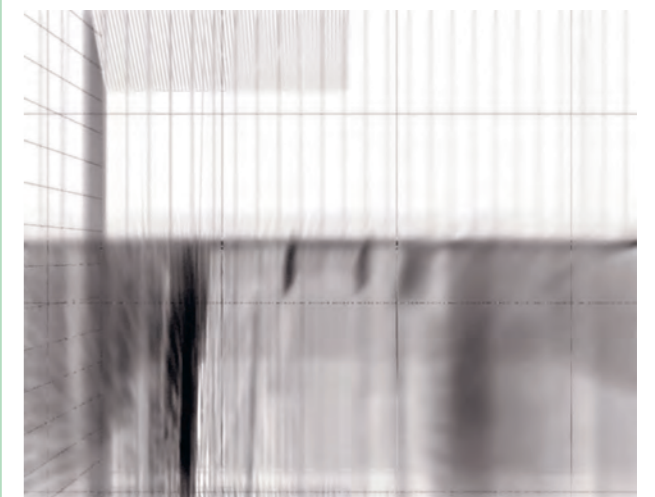
Darbā "Radio_intl. 14/37" austriešu mediju māksliniece lia attīsta reducētu vizuālo kompozīciju, kam pamatā ir portugāļu skaņu mākslinieka *o.c.* izsmalcinātā mūzika. Stimuls šī darba radīšanai nāca elektronisko ierakstu kompānijas "Crónica". Viņi nosūtīja uzaicinājumu mūziķiem un video māksliniekiem no visas pasaules, lūdzot katru radīt divu minūšu garu miniatūru kompilācijai par radio eseju tematiku. Tādējādi radio kā skaņas medijs, tehnoloģija un kultūras formas izpausme piedāvā noteiktu māksliniecisku atskaites punktu.

Mākslinieces mājaslapas: <http://lia.sil.at><http://www.at-c.org>Manuel Knapp / **Manuels Knaps****INTERFERENZEN ~ VO.I**Austria / **Austrija**, 2005, video, 10 min.

Manuel Knapp's animations – or, more precisely, simulations – have only an apparent and initially 'constructive' intent: the simplest basic geometric forms (straight line, rectangle, cube) are animated through friction and gravity. The virtual camera's position is programmed in the virtual space in line with the movement of the forms. The visual potential of simulation, however, first gains dimension at the subsequent, virtual level: the basic geometric figures generated are 'covered' with textures (bitmaps). The foiling and penetration now become visual events, which, especially with regard to their programmed speed, lie 'outside' of any conformity to natural laws of physical space, and instead, occur within the "actuality" of the animated image; the simulation. With Knapp, this calculated unpredictability formulates an embodiment and three-dimensionality of pure visibility based on a virtual "physics of simulation". Knapp mainly invokes disturbances and program errors, aspects of the machine's dysfunction, so to speak, to design a three-dimensionality. (Sixpack catalog)

Manuela Knapa animācijām vai, precīzāk sakot, simulācijām piemīt vienīgi saredzams un sākotnēji "konstruktīvs" nolūks: visvienkāršākās ģeometriskās formas (taisna līnija, taisnstūris, kubs) tiek animētas, izmantojot frikciju un gravitāti. Virtuālās kameras pozīcija virtuālajā telpā ir ieprogrammēta atbilstoši šo formu kustībai. Tomēr simulācijas vizuālais potenciāls dimensiju iegūst tikai nākamajā, virtuālajā līmenī: ģenerētajām ģeometriskajām pamatfigūrām tiek "uzklāta" faktūra (bitkartes). Sastatījumi un caurvijumi tagad kļūst par vizuāliem notikumiem, kuri (īpaši, ja runājam par to ieprogrammēto ātrumu) nu nekādi neatbilst fiziskās telpas dabiskajiem likumiem. Tādēļ tie rodas kā animēto attēlu aktualitāte, simulācijā. Knaps uzskata, ka šī izskaitļotā neparedzamība formulē iemiesošanos un tīras redzamības trīsdimensionalitāti, kas balstīta virtuālajā "fizikas simulācijā". Lai radītu trīsdimensionalitāti, Knaps izmanto galvenokārt, sacīsim tā, dažādus traucējumus un programmas kļūdas, tehnikas funkcionālos trūkumus.

Teksts no "Sixpack" kataloga

Billy Roisz / **Billija Roisa**

AVVA:RAGTAG

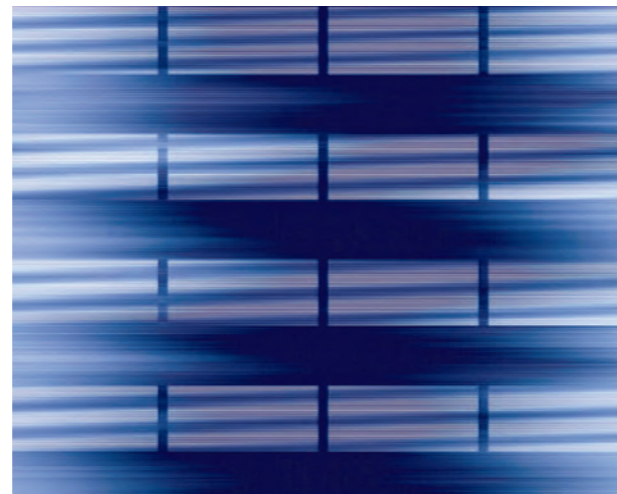
Austria / **Austrija**, 2006, video, 5 min.

A joint work by Billy Roisz (visuals) and Toshimaru Nakamura (sound). The minimal clicking and humming sounds from Nakamura's mixing board itself, created without external input, are used as input for Roisz's video mixer. The result is colorful, shimmering and impenetrable – between reduced sound and an extensively emptied picture, between a skeletal rhythm and a matrix of video lines, a combination composed in such a way as to be less audiovisual than "technovisionary". A tachycardian aesthetic, both roughly trembling and finely chased, reflected in distant worlds of sine waves.

Artist site: <http://gnu.klingt.org/>

Billijas Roisas (attēls) un Tošimaru Nakamuras (skaņa) kopdarbs. Bez ārējas ievades radītas pavisam niecīgās klikšķu un dūkoņas skaņas no Nakamuras miksēšanas pulsta tālāk tiek izmantotas kā ievade Roisas videomikserī. Rezultāts ir krāsains, vizošs un neizdibināms – šī kompozīcija, atrazdamās kaut kur pa vidu starp reducētu skaņu un attēlu, kas strauji kļūst aizvien tukšāks, starp skeletritm un videolīniju matricu, ir radīta tā, lai tā būtu nevis audiovizuāla, bet vairāk "tehnovizionāra". Tahikardiski estētiska, vienlaikus viegli trīcoša un smalki iegravēta, tā atspoguļojas sinusoidālo vilņu tālajās pasaulēs.

Mākslinieces mājaslapa: <http://gnu.klingt.org/>

Semiconductor

ALL THE TIME IN THE WORLD / VISS PASAULES LAIKS

UK / **Lielbritānija**, 2005, video, 4.40 min.

In the films of the UK duo Semiconductor our physical world is revealed in flux; cities in motion, shifting landscapes and systems in chaos.

Presented as a fictional documentary, "All the time in the world" sees the millions of years that have shaped and formed the land, played out at the speed of sound.

Semiconductor have reanimated the epic landscape of Northumbria in the north of England using data recordings from the archives at the British Geological Survey in Edinburgh. This data of local and distant seismic disturbances has been converted to sound and used to reveal and bring to life the constantly shifting geography around us.

Artists site: www.semiconductorfilms.com

Lielbritānijas dueta *Semiconductor* filmās mūsu fiziskā pasaule tiek atklāta pārmaiņās, pilsētu kustībā, mainīgās ainavās un sistēmas haosā.

"Viss pasaules laiks", šī izdomātā hronika, vizualizē gadu miljonus, kuru laikā veidojusies un mainījies zeme, un tā tiek izspēlēta skaņas ātrumā.

Semiconductor ir reanimējis episko Ziemeļumbrijas ainavu Anglijas ziemeļos, izmantojot datu ierakstus no Lielbritānijas Ģeoloģijas dienesta arhīva Edinburgā. Lokālie un attālie seismisko grūdienu dati ir pārveidoti skaņā, tādējādi atklāj un atdzīvina mums apkārtesošo nepārtraukti mainīgo ģeogrāfiju.

Mākslinieku mājaslapa: www.semiconductorfilms.com

FILM: LIGHT, REAL FLARES AND FLICKERS AND SOUND

FILMA: GAISMA, ĪSTA MIRDZĒŠANA UN NEVIENMĒRĪGUMS UN SKAŅA

Electromagnetic radiation in the range of the wavelengths of the electromagnetic spectrum that is visible to the human eye is called visible light or simply light. There are no exact bounds to the visible spectrum; a typical human eye will respond to wavelengths from approximately 400 to 700 nm.

Naturally the omnipresent light is sunlight: the main source of energy, the undisputed source of life. Artists like Jim Davis and Stan Brakhage spent their life capturing this solar energy, this light, in their films, in the celluloid. This spiritual light can be seen as creation in its purest form, ultimately resembling the human mind.

The artists in this program all work with this luminous flux. Either in particles or in waves, refracted or reflected, they spoil our eyes with an evening of films and performances on light. Fiat Lux!

Ēlektromagnētiskais starojums elektromagnētiskā spektra viļņu garuma diapazonā, ko uztver cilvēka acs, tiek saukts par redzamo gaismu vai vienkārši par gaismu. Redzamības spektram nav konkrētu robežu; parasti cilvēka acs reaģē uz viļni, kura garums ir 400–700 nm.

Dabiskos apstākļos visuresošā gaisma ir Saules gaisma – galvenais enerģijas avots, neapstrīdams dzīvības avots. Mākslinieki Džims Deiviss un Stens Brekhedžs veltīja mūžu, lai savās filmās, celuloīdā notvertu Saules enerģiju, Saules gaismu. Garīgo gaismu var uzskatīt par radīšanu tās tīrākajā formā, galu galā tā atgādina cilvēka prātu.

Šajā programmā visi mākslinieki strādā ar gaismas plūsmu, neatkarīgi no tā, vai tās ir daļiņas vai viļņi, vai gaismas stars tiek laužts vai atstarots – viņi iepriecinās mūsu acis un prātus ar filmu vakaru un gaismas performancēm. Lai top gaisma!

Luis Recoder + Sandra Gibson (photo Christoph Kniel)

Luis Recoder + Sandra Gibson

Luiss Rekoders un Sandra Gibsone

LIGHT TOUCH - DARK LIGHT 16 mm filmperformance / 16 mm filma – performance, 45 min.

GAISMAS PIESKĀRIENS - TUMŠĀ GAISMA

"The hand absorbs the light. Obscures, darkens. An opaque appearance in the field of light 'materializes' the light. Discloses its light-ness. For light itself is not enough to show this. For light to show this it must be obscured, covered-over, withheld. It must be stopped, stopped-up, stopped-down in order to achieve the point of clearest resolution. It is only then that the light, absorbed by the hand, returns the gesture as if reaching out to greet the latter. The cut-out dark figure in the field of light throws into relief the dialectic: light-and-shadow. Shadow points to light, and not the other way around. The one holds the key to the other and are by no means self-contained containers of metaphysical essences. If the hand in the light is a sign that the mind perceives the light, it is not the purity of light itself that issues forth this knowledge but the cut-out figure of an opacity articulating its powers of resolution." (Recoder + Gibson)

Luis Recoder + Sandra Gibson have shown their collaborative film performances and installations at many film festivals, museums, galleries, and alternative venues since 2001. Their work touches upon the material-physical properties of the film medium – its sculptural, painterly, and tactile potential. In addressing the materials and processes of their medium via performance and installation, Gibson and Recoder play with and against the illusory currents of cinema.

"Roka aizklāj gaismu. Viss kļūst neskaidrs, aptumšojas. Neskaidras aprises gaismas laukā "materializē" gaismu. Atklāj tās gaišumu. Ar pašu gaismu vien nepietiek, lai to parādītu. Lai gaismu to parādītu, tai jābūt neskaidrai, pārklātai, aizturētai. Tai jābūt apstādinātai, tad palaistai un atkal apstādinātai – tā, lai varētu sasniegt vislabākās izšķirtspējas stāvokli. Tas notiek vienīgi tad, kad gaismu, rokas aizturēta, atbild ar tādu žestu, it kā sniegtos sveicienam. Izkadrētā tumšā figūra gaismas laukā ienes šajā kontrastā gaismas un ēnas dialektiku. Ēna liecina par gaismu un nevis otrādi. Katra no tām ir atslēga otras izpratnei, un katra, bez šaubām, ir patstāvīgs metafiziskās būtības rezervuārs. Ja roka gaismā ir zīme, ka prāts uztver gaismu, tā nav pašas gaismas skaidrība, kas izstaro šādas zināšanas, bet gan no neskaidrības izkadrētais tēls, kas izrāda savu izšķirtspēju." (Rekoders un Gibsone)

Kopš 2001. gada Luiss Rekoders un Sandra Gibsone savas kopīgi radītās kino performances un instalācijas ir izrādījuši daudzos filmu festivālos, muzejos, galerijās un dažādās netradicionālās vietās. Viņu darbos nozīme tiek piešķirta filmu medija materiālajam un fiziskajam īpašībām – tā skulpturālajam, gleznieciskajam un tautāmajam potenciālam. Ar performances un instalācijas starpniecību pievēršoties sava medija materiālu un procesu tematikai, Gibsone un Rekoders gan spēlējas ar kino iluzoriskajiem paņēmieniem, gan arī noraida tos.

Bruce McClure

Brūss Makklūrs

NETHERGATE 16 mm filmperformance / 16 mm filma – performance, 60 min.

New York based artist and architect Bruce McClure works with multiple 16mm film projectors re-envisioning the tradition of 'expanded cinema'. Intervening in the trajectory of light from the source to the spectator, he creates on-screen cinematic projections that really only exist in the uniqueness of each individual performance. 'Nethergate' is all about this trajectory of light. Each of the three specially adjusted projectors contains a 16mm filmloop with just black and white frames, all slightly different. These loops form a different flicker for each running projector. McClure uses metal plate inserts in the film shoe assembly which form a succession of portals as light moves from the lamp to the screen. The work proposes that focus becomes more mobile once you add foreign objects into the light path. The spatial intervals or scenics created inside the machine become a gateway for the lowly projector to enter the citadel as a major participant.

McClure: "a few words about "Nethergate" ... well, Caspar David Friedrich – symbolic landscape, it's a painting I remember seeing of a gate opening on to a pasture all glowingly in the late afternoon light. The gateway romance. The Romantics of projected and intervalled light. Its there but you can't get to it. Open gate closed gate. Introducing the gate makes us aware of the gateway."

Ņujorkas mākslinieks un arhitekts Brūss Makklūrs strādā ar vairākiem 16 mm filmu projektoriem, atsaucot atmiņā "paplašinātā kino" tradīciju. Iejaucoties gaismas trajektorijā tai ejot no tās avota līdz skatītājiem, Makklūrs uz ekrāna veido kinematogrāfiskas projekcijas, kas reāli eksistē tikai katras individuālās performances vienreizīgumā.

Šis darbs ir pilnībā veltīts gaismas trajektorijai. Katrā no trim speciāli pielāgotiem projektoriem ir 16 mm filmas cilpa, kurā ir tikai melnbalti kadri, katrs kadrs ir nedaudz atšķirīgs no citiem. Projektoros slidošās cilpas katra rada atšķirīgu gaismas ņirboņu. Makklūrs projektora filmas kanālā ir ievietojis metāla plāksnīšu ieliktnus – dažāda veida kadru lodziņus, un tādējādi tiek veidota "gaismas vārtu" secība, gaismai virzoties no spuldzes uz ekrānu. Šajā darbā tiek uzsvērts: ja gaismas ceļā tiek novietoti kādi svešķermeņi, fokuss jeb viduspunkts kļūst daudz kustīgāks. Aparatūras iekšpusē radītie telpas intervāli jeb scēniņi kļūst par vārtiem pa kuriem necilais projektoru var ienākt citadelē kā pilntiesīgs dalībnieks.

Makklūrs: "...pāris vārdi par "Nethergate"... labi! Kaspars Dāvids Frīdrihs – simboliska ainava, tā ir glezna, ko atceros redzējis, aiz pavērtiem vārtiem ganības, kas zaigo vēlā pēcpusdienas gaismā. Vārtu ejas romantika. Projicētas un fragmentētas gaismas romantisms. Gaisma tur ir, bet jūs nevarat tai piekļūt. Atvērti vārti, aizvērti vārti. Atgādinājums par vārtiem liek mums domāt par to, uz kuriem aizved ceļš pa šiem vārtiem."

Joost Rekveld / **Joosts Rekvēlds**

#3

The Netherlands / **Nīderlande**, 1994, 16 mm, 4 min.

"#3" is a 16mm film with pure light, in which the images were created by recording the movements of a tiny light-source with extremely long exposures, so that it draws traces on the emulsion.

It was made according to an extensive score covering colour, exposure, camera position, width of the light-trail and the direction and speed of movement of the mechanical system. The light that draws the traces was fastened to a double pendulum. This system is known from chaos-theory and shows unpredictable behavior in a certain range of speeds.

Artist site: www.lumen.nu/rekveld

"#3" ir 16 mm filma ar tīru gaismu, kurā attēli tika radīti, ļoti ilgā ekspozīcijas laikā ierakstot niecīga gaismas avota kustības, lai uz emulsijas paliktu pēdas. Filma tika uzņemta, ņemot vērā aptverošu iegriezumu apklājošu krāsu, ekspozīciju, kameras pozīciju, gaismas stara platumu un mehāniskās sistēmas kustības virzienu un ātrumu. Gaisma, kas atstāj pēdas, tika piestiprināta pie dubultsvārsta. Šī sistēma ir zināma no haosa teorijas, tā demonstrē neparedzamas rīcības noteiktās ātrumu robežās.

Mākslinieku mājaslapa: www.lumen.nu/rekveld

Jim Davis / **Džims Deiviss**

ENERGIES / **ENERĢIJAS**

USA / **ASV**, 1957, 16 mm, 10 min.

The films of Jim Davis are not well known and therefore rarely shown. Originally a painter he turned to creating curved plastic sculptures and mobiles before finally switching to film in 1946. Between 1946 and 1972 Jim Davis made lots of films depicting the primal "flow of energy" made visible in refracted light. He only used sunlight for creating his fragile light sculptures on film. "Energies" is made over a long period of time using this sunlight refracted while passing through glass and plastic. The original electronic soundtrack is made by Norman de Marco.

Džima Deivisa (1901 – 1974) filmas nav plaši pazīstamas un tās tiek rādītas visai reti. Būdams gleznotājs, sākumā viņš pievērsās izliektu plastisku skulptūru un mobīlu objektu veidošanai, bet 1946. gadā pilnībā pievērsās kino. Turpmākajos gados Džims Deiviss radīja daudz filmu, kurās attēlojis sākotnējo "enerģijas plūsmu", kas atstarotā gaismā kļuvusi redzama. Lai iemūžinātu filmā savas trauslās skulptūras, Deiviss izmantoja tikai saules gaismu. Filma "Enerģijas" ir veidota ilgākā laika posmā, izmantojot saules gaismas atstarošanas, tai ejot caur stiklu un plastmasu. Filmas oriģinālās elektroniskās mūzikas autors ir Normans de Marko.

refracted light in film by Jim Davis

Stan Brakhage / **Stens Brekhedžs**

COMMINGLED CONTAINERS / **SAJAUKTIE KONTEINERI**

USA / **ASV**, 1996, 16 mm, 3 min.

While testing a new camera Brakhage couldn't resist putting the lens under the surface while passing this little stream. The result is stunning. Like in his masterpiece "Text of light" he dives deep into the refracting medium for very close-up pictures of specks of light beautifully transformed into polyhedral formations. In Brakhage's own words: "A photography of the essence of life itself as the interaction of pulsating and commingling containers".

Reiz, kad Stens Brekhedžs (1933–2003) izmēģināja jaunu kameru, viņš gāja pāri kādai upei un nevarēja atturēties neiegremdējies objektīvu ūdenī. Rezultāts ir apbrīnojams. Līdzīgi kā savā šedevrā "Gaismas teksts" (1974), Brekhedžs iedziļinās atstarojošā medijā, lai iegūtu gaismas laukumu tuvplānus, kas brīnišķīgi transformēti daudzskaldņu veidojumos. Kā teicis Brekhedžs: "Pašas dzīves būtības fotouzņēmums kā mutuļojošu un kopā sajaukušos burbuļu mijiedarbība."

Thorsten Fleisch / **Torstens Flaišs**

KOSMOS / **KOSSMOSS**

Germany / **Vācija**, 2004, 16 mm, 5.11 min.

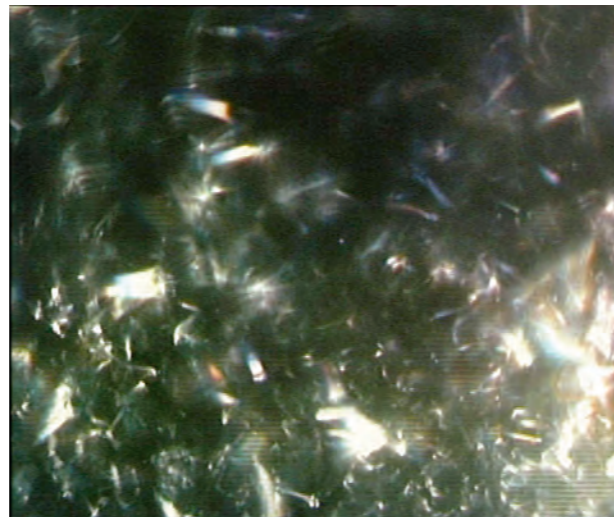
“Kosmos” is a study of translucent crystals. With a typically tactile approach the artist grew the crystals directly onto the 16mm filmstrip.

At times, images of the crystals rush past us, changing on every frame. At times, the images are slowed down to one or two per second, and they are allowed to “bloom” into focus. Some look like turquoise chunks embedded in glass, others like bubbling black water. The shimmering, glassy electronic noise score complements the images well. In the film’s exciting conclusion, the crystals seem somehow to be rushing towards the viewer, and to be transformed into pure energy, as fiery points of lights dance chaotically all over the frame. In its modest way, this short film lives up to its title, and gives us a glimpse into the hidden structure of a universe.

Artist site: www.fleischfilm.com

“Kosmos” ir pētījums par caurspīdīgiem kristāliem. Labi uzskatāmā veidā mākslinieks uz 16 mm filmas lentas gabaliņa “audzē” kristālus. Reizēm kristālu attēli steidzas mums garām, un katrā kadrā tie ir mainījušies. Reizēm attēlu plūsma tiek palēnināta līdz vienam diviem attēliem sekundē, un tiem ļauts “uzziedēt” fokusā. Daži izskatās kā stiklā iestrādāti tirkīza gabali, citi – kā tumšs burbuļojošs ūdens. Šos attēlus papildina arī tricelīgas, stiklainas elektroniskā trokšņa skaņas. Filmā aizraujošajā izskaņā kristāli, šķiet, steidzas pie skatītāja, un, pārveidošies tīrā enerģijā kā ugunīgi gaismas punkti haotiski dejo pa visu kadru. Šādā visnotaļ pieticīgā veidā šī īsfilma apstiprina savu nosaukumu un sniedz mums ieskatu kosmosa slēptajā struktūrā.

Mākslinieka mājaslapa: www.fleischfilm.com

Beverly & Tony Conrad / **Beverlija un Tonijs Konrādi**

STRAIGHT AND NARROW / **TAISNS UN ŠAURS**

USA / **ASV**, 1970, 16 mm, 10 min.

“Straight and narrow” is a study of subjective colour and visual rhythm. Although it is printed on black and white film, the hypnotic pacing of the images will cause most viewers to experience a programmed gamut of hallucinatory colour effects. Through the intermediary of rhythm, the maximal impact is drawn from the simplest of universal human images: straight horizontal and vertical lines. Set to a score of John Cale and Terry Riley it is hard not to become hypnotized by this flicker phenomenon.

“Taisns un šaurs” ir pētījums par subjektīvo krāsu un vizuālo ritmu. Kaut gan darbs ir tapis uz melnbaltas filmas, hipnotiskā attēlu plūsma skatītāju vairākumam ļaus izbaudīt programmētas halucinējošu krāsu gammas efektu. Iesaistot ritmu, ar pašiem vienkāršākajiem cilvēkam zināmajiem universālajiem tēliem – taisnām horizontālām un vertikālām līnijām – tiek panākts maksimāls efekts. Kopā ar Džona Keila un Terija Railija mūziku šis spožās parādības efekts ir hipnotizējošs.

Tony Conrad performing live

Video and film programme is curated by Dutch film curator Erwin van't Hart.

Video un filmu programmu ir veidojis nīderlandiešu filmu kurators Ērvīns van't Hārts.

Erwin van't Hart (1969) has been working in the field of film and video since the early 90's. After studying at AKI art academy in Enschede and art history at UvA Amsterdam he started at Cinema de Balie in 1997 where he developed several programs on experimental film and video a.o. From 2002 onward the series on abstract film called OpFilm. He also works at an Open Air Cinema company and at dutch experimental filmdistributor De Filmbank where he the was part of the curatorial team of the retrospective programme on dutch experimental film DLight, shown at the Rotterdam Filmfestival 2004. For this festival he recently joined the short film selection committee.

Ērvīns van't Hārts kino un video jomā strādā kopš 90. gadu sākuma. Pēc studijām AKI mākslas akadēmijā Enšedē un mākslas vēstures studijām UvA Amsterdamā, Ērvīns van't Hārts 1997. gadā sāka strādāt *Cinema de Balie*, izveidodams vairākas eksperimentālā kino un video programmas. Kopš 2002. gada veido abstraktā kino sērijas ar nosaukumu *OpFilm*. Van't Hārts strādā arī kompānijā *Open Air Cinema* un pie holandiešu eksperimentālā kino izplatītāja *De Filmbank*, darbodamies kuratoru komandā pie holandiešu eksperimentālā kino retrospektīvās programmas *Dlight*, kas tika demonstrēta Roterdamas Kinofestivālā 2004. gadā. Saistībā ar šo festivālu van't Hārts nesen pievienojās īsfilmu atlasē komitejai.

Thanks for making the film and video programme possible:

Filmbank – Amsterdam,
 Montevideo / Time based arts – Amsterdam,
 Electronic Arts Intermix – New York,
 Anthology Film Archives – New York,
 Lightcone – Paris,
 Lumen – Leeds,
 Lux – London,
 Sixpack – Vienna,
 Studio2M – Amsterdam,
 Dick Moesker * Projectietechniek – Rotterdam
 and all artists.

CONFERENCE

KONFERENZ

PROGRAMME: Conference and Presentations

Friday, August 25

10.00–15.00 SPECTRUM conference: “waves-art” and “waves science”

Location: “Arsenals” museum, Torņa iela 1

10.00 Rasa Šmite. WELCOME “ART+COMMUNICATION: WAVES”

10.10 Armin Medosch. WAVES – AN INTRODUCTION

[waves-art]

10.30 Douglas Kahn. RADIO WAS DISCOVERED BEFORE IT WAS INVENTED

11.20 Heidi Grundmann. ARTISTS’ USE OF TELECOMMUNICATIONS

[waves-science]

12.30 Yuris Zhagars. WAVES – INCOMPREHENSIBLE PHENOMENON OF NATURE

13.20 Honor Harger. MYSTERIOUS NOISES & ELECTRICAL DISTURBANCES: USING RADIO TO MAKE SENSE OF OUR UNIVERSE

14.10 Joyce Hinterding. AERIOLOGY: ARTISTIC INVESTIGATIONS INTO PHYSICAL DYNAMICS AND ENERGETIC FORCES

16.00–18.30 Presentations & discussions: “open spectrum”

Location: “Arsenals” museum

Isabelle Carlier, Benjamin Cadon. USAGE OF RADIO TRANSMISSIONS IN SOUND ART INSTALLATIONS

Bastien Gallet. EXTENSIONS, PLACES AND SOUND IMAGES

Nina Czegledy, Greg Judelman. AURORA WAVES

Laura Beloff. WIRELESS ART FROM OBJECTS TO PORTHOLES

Marc Tuters. FETEMOBILE: A PROTOTYPE FOR AN ART SATELLITE

and others

Saturday, August 26

11.00–15.00 SPECTRUM conference: “free waves” and “dangerous waves”

Location: “Arsenals” museum

[free waves]

11.00 Alexei Blinov. INTRODUCING “HIVE”

11.30 Julian Priest. THE VISUAL SPECTRUM

12.00 Martins Boiko. ON THE CONCEPTS OF SILENCE AND TRADITIONS OF SILENT BEHAVIOUR IN THE BALTIC REGION

[dangerous waves]

12.50 Konrad Becker. THEATERS OF POSSESSION – DANGEROUS TRANSCOMMUNICATIONS

13.40 Jacob Kirkegaard. SILENCE: UNFOLDING IN SPACE (CHERNOBYL, 20 YEARS)

14.10 Marko Peļhan. BEHIND THE NETWORK CENTRIC PARADIGM SHIFT – A SPECTRAL VIEW

16.00–18.30 Presentations & round table: “open spectrum”

Location: “Arsenals” museum

Manuel Schmalstieg. ONYX.2006.UPDATED

Martin Howse. LIFE CODING

Zita Joyce. ETHERMAPPING + TALES OF THE ETHER. RADIO SPECTRUM AS KNOWLEDGE FROM THE HEAVENS

Juha Huuskonen. SIGNALS FROM THE SOUTH: TUNING IN WITH PLANET EARTH

Tetsuo Kogawa. RADIATION AS COMMUNICATION AND IMAGINATION IN ART (ONLINE)

and others

Konferences un prezentāciju programma

Piektdiena, 25. augusts

10.00–15.00 SPEKTRA konference: “viļņu māksla” un “viļņu zinātne”

LNMM izstāžu zālē “Arsenāls”, Torņu ielā 1

10.00 Rasa Šmite. IEVADVĀRDI “MĀKSLA + KOMUNIKĀCIJAS: VIĻŅI”

10.10 Armīns Medošs. IEVADS. VIĻŅI

[viļņu māksla]

10.30 Duglass Kāns. RADIO TĪKA ATKLĀTS JAU PIRMS TĀ IZGUDROŠANAS

11.20 Heidi Grundmane. KĀ MĀKSLINIEKS IZMANTO TELEKOMUNIKĀCIJAS

[viļņu zinātne]

12.30 Juris Žagars. VIĻŅI – LĪDZ GALAM NEIZPRASTĀS DABAS PARĀDĪBAS

13.20 Honore Hargere. NOSLĒPUMAINAS SKAŅAS UN ELEKTRISKI TRAUČĒJUMI: RADIO IZMANTOŠANA VISUMA IZZIŅAI

14.10 Džoisa Hinterdinga. AERIOLOĢIJA: FIZISKĀS DINAMIKAS UN ENERĢIJAS SPĒKU MĀKSLINIECISKA IZZIŅA

16.00–18.30 Prezentācijas un diskusijas: “atvērtais spektrs”

LNMM izstāžu zālē “Arsenāls”

Izabella Karljē, Benžamēns Kadons. RADIO TRANSMISIJU IZMANTOŠANA SKAŅAS INSTALĀCIJU MĀKSLĀ

Bastjēns Galē. PAPLAŠINĀJUMI, VIETAS UN SKAŅU TĒLI

Nina Seglēdi, Gregs Judēlmans. ZIEMEĻBLĀZMAS VIĻŅI

Laura Belofa. BEZVADU MĀKSLA NO OBJEKTIEM LĪDZ PIESLĒGVIETĀM

Marks Tuters. FETEMOBILE: MĀKSLAS SATELĪTA MODELIS

u.c.

Sestdiena, 26. augusts

11.00–15.00 SPEKTRA konference: “brīvie viļņi” un “bīstamie viļņi”

LNMM izstāžu zālē “Arsenāls”

[brīvie viļņi]

11.00 Aleksejs Bļinovs. IEPAZĪSTĪETIES – “STROPS”

11.30 Džulians Prīsts. VIZUĀLAIS SPEKTRS

12.00 Mārtiņš Boiko. PAR KLUSUMA/KLUSĒŠANAS KONCEPTIEM UN KLUSĒJOŠAS IZTURĒŠANĀS TRADĪCIJĀM BALTIJĀ

[bīstamie viļņi]

12.50 Konrāds Bekers. APSĒSTĪBAS TEĀTRIS. BĪSTAMĀS TRANSKOMUNIKĀCIJAS

13.40 Jakobs Kirkegords. KLUSUMS, KAS ATKLĀJAS TĒLPĀ (20 GADI PĒC ČERNOBIĻAS)

14.10 Marko Peļhans. UZ TĪKLU CENTRĒTĀS PARADIGMAS VIETĀ – SPEKTRĀLA PIEEJA

16.00–18.30 Prezentācijas un diskusijas: “atvērtais spektrs”

LNMM izstāžu zālē “Arsenāls”

Manuels Šmalstīgs. ONYX.2006.UPDATED

Martins Hovzs. DZĪVES KODĒŠANA

Zita Džoisa. ĒTERKARTĒŠANA + ĒTERA STĀSTI. RADIO SPEKTRS KĀ ZINĀŠANAS NO DEBESĪM

Juha Huskonens. SIGNĀLI NO DIENVIDIEM: UZ VIENA VIĻŅA AR ZEMI.

Tecuo Kogava. STAROJUMS MĀKSLĀ KĀ KOMUNIKĀCIJA UN IZTĒLE (TIĒŠSAISTĒ)

u.c.

[waves-art]

Douglas Kahn

RADIO WAS DISCOVERED BEFORE IT WAS INVENTED

“Natural radio” was heard by Thomas Watson long before Marconi invented the wireless. This talk will examine the contexts of Watson’s unwitting discovery, including technological history, musical cosmology, the experimental arts and Watson’s own philosophy.

Douglas Kahn (US) is founding director of Technocultural Studies at University of California at Davis. His books include Noise, Water, Meat: A History of Sound in the Arts (MIT Press) and Wireless Imagination: Sound, Radio and the Avant-garde (MIT Press), and he is editor of the journal Senses and Society. His current project Sound No Sound involves the cultural trade in acoustics and electromagnetism in the arts and media.

Heidi Grundmann

ARTISTS’ USE OF TELECOMMUNICATIONS

The history of media art seems to consist of very volatile processes of definition and re-definition, inclusion and exclusion – changing constantly in step with the changing methods of historians and other theoreticians and archivists, and with a production of art, which may or may not appear on the radar of academic or art institutions such as museums, festivals, art fairs, symposia, publications etc. With ever more refined methods and tools, historians try to archive and occasionally even reconstruct individual works of (media-) art and, by transposing them into new technologies, and thus severing them from their original technological, social and artistic contexts, submit them to the forces of canonisation. As in all disciplines of art production, a majority of projects of media art are prey to the complementary forces of art historical oblivion. There is, however, a gray zone of media-projects which do get mentioned in art historical texts but, regrettably, crucial aspects of context, conditions of their production and intention often go unnoticed, are neglected or even improperly compared to the media savvy and rich access to connectivity of (some) artists today. In my presentation I will not so much draw on the evergrowing

[viļņu māksla]

Duglass Kāns

RADIO TIKA ATKLĀTS JAU PIRMS TĀ IZGUDROŠANAS

Tomass Vatsons dzirdēja “dabisko radio” jau krietnu laiku pirms tam, kad Markoni izgudroja bezvadu radio. Šī uzstāšanās izvērtēs Vatsona atklājumu saistībā ar tehnikas vēsturi, muzikālo kosmoloģiju, eksperimentālo mākslu un paša Vatsona filozofiju.

Duglass Kāns (ASV) ir tehnokultūras studiju novirziena iedibinātājs un vadītājs Kalifornijas universitātē Deivisā. Sarakstījis grāmatas: “Noise, Water, Meat: A History of Sound in the Arts” (MIT Press) un “Wireless Imagination: Sound, Radio and the Avant-garde” (MIT Press). D. Kāns ir žurnāla “Senses and Society” redaktors. Šobrīd strādā pie projekta “Sound No Sound”, kurā risina jautājumus par kultūras problemātiku akustikā un elektromagnētismā saistībā ar mākslas un mediju sfēru.

Heidi Grundmane

KĀ MĀKSLINIEKS IZMANTO TELEKOMUNIKĀCIJAS

Mediju mākslas vēsturi, šķiet, veido ļoti nepastāvīgi definēšanas un pārdefinēšanas, iekļaušanas un izstumšanas procesi – tā pastāvīgi mainās, mainoties vēsturnieku un citu teorētiķu un arhivistu lietotajām metodēm, kā arī līdz ar pašas mākslas radīšanu, kas visai bieži nonāk akadēmisko un mākslas institūciju (muzeji, festivāli, mākslas simpoziji, publikācijas u.c.) radaru lokā, bet tikpat bieži paslīd tiem garām. Parādoties arvien precīzākām metodēm un instrumentiem, vēsturnieki cenšas arhivēt un palaikam arī rekonstruēt individuālus (mediju) mākslas darbus, pārceļot tos jaunu tehnoloģiju ietvaros un tādējādi atrauj šos darbus no sākotnējā tehnoloģiskā, sociālā un mākslinieciskā konteksta, pakļauj tos kanonizācijas varai. Līdzīgi kā visās mākslinieciskās jaunrades disciplīnās, lielākā daļa mediju projektu kļūst par upuri mākslas vēstures aizmāršības kompleksajiem spēkiem. Ir gan arī mediju projektu “pelēkā zona”, tie ir darbi, kas mākslas vēstures tekstos tiek pieminēti. Tomēr ar nožēlu jāatzīmē, ka vairākums kontekstu, radīšanas apstākļu un nodoma aspektu bieži vien paliek nepamanīti, tiek noraidīti vai pat nepamatoti sastatīti ar pašreizējo situāciju

apparatus of the increasingly linked/networked archives of international media-art and its institutions but rather from my own journalistic and curatorial experiences of talking to artists, and occasionally even being a witness to the unfolding of their projects. Some of the projects I will talk about are by their very nature quite resistant to archiving and especially to reconstruction. Others were drawing on media-political contexts, which are hard to understand from the point of view of today’s conditions... I will concentrate on examples of live satellite, TV, radio and other communication art projects of the 70s/80s and maybe early 90’s.

Heidi Grundmann (Austria) has worked as cultural reporter, art and theatre critic, editor, program producer and consultant at the ORF (Austrian National Radio/TV) since the 70s. In 1987 she created the radio program KUNSTRADIO-RADIOKUNST (original artworks for radio). KUNSTRADIO is a program broadcast weekly on Ö1, the cultural channel of the ORF. <http://kunstradio.at> Heidi Grundmann was involved in innovative telematic radio-art projects and organized and curated several international symposia and exhibitions, related to art practice in the electronic media – especially radio, TV and the internet. She was the editor of several publications and lectures and writes on art and new media.

vai daudzveidīgajām piekļuves un kontaktu iespējām, kas pieejamas (dažiem) mūsdienu māksliniekiem. Savā prezentācijā es mazāk balstīšos uz aizvien pieaugošo saistīto/tīklotu starptautisko mediju mākslas arhīvu aparātu un institūcijām, kas ar to saistītas, bet drīzāk uz savu žurnālistes un kuratores pieredzi – sarunām ar māksliniekiem un pieredzēto, laiku pa laikam esot liecinieci viņu darbu tapšanā un pabeigšanā. Daži projekti, par kuriem es runāšu, jau pēc savas dabas pretojas arhivēšanai un, it sevišķi, rekonstruēšanai. Dažiem ir spēcīgs medijpolitikas konteksts, kuru ir grūti izprast, raugoties no mūsdienu skatpunkta... Es pievērsīšos uzmanību tiešraides satelīta, TV un radio piemēriem, kā arī citiem komunikācijas mākslas projektiem, kas tapuši 70. un 80. gados un, iespējams, arī vēl 90. gadu sākumā.

*Heidi Grundmane (Austrija) kopš 70. gadiem ir bijusi kultūras reportiere, mākslas un teātra kritiķe, programmu producete un konsultante “ORF” (Austrijas Nacionālais Radio/TV). 1987. gadā viņa izveidoja radio programmu “KUNSTRADIO – RADIO-KUNST” (radio domāti oriģināli mākslas darbi). “KUNSTRADIO” ir raidstacijas “*1” iknedēļas programma “ORF” kultūras kanālā. Mājaslapa: <http://kunstradio.at> Heidi Grundmane bijusi iesaistīta inovatīvos telemātiskos radiomākslas projektos, viņa ir organizējusi un kūrējusi vairākus starptautiskus simpozijus un izstādes, kas saistītas ar mākslas praksi elektroniskajos medijos, it sevišķi radio, TV un internetā. Vairāku publikāciju un lekciju redaktore, raksta par mākslu un jaunajiem medijiem.*

[waves science]

Yuris Zhagars

WAVES - INCOMPREHENSIBLE PHENOMENON OF NATURE

In nature we encounter waves in such variety of forms and inconsistent shapes that we most often must accept them as they are, without understanding them entirely. In the context of Nature Sciences and Philosophy research Juris Zhagars will introduce the duality of waves and substances found in nature, as well as the controversial properties of waves – the main reason behind their incomprehensibility.

Dr. hab. phys. Juris Zhagars (Latvia). Born February 9, 1949, Riga, Latvia. In 1973 graduated with distinction from Moscow State University (Faculty of Physics, Department of Astronomy). Currently an associate professor of Ventspils University College and also associate professor of Department of Physics, University of Latvia; director of Ventspils International Radio

[viļņu zinātne]

Juris Žagars

VIĻŅI - LĪDZ GALAM NEĪZPRASTĀS DABAS PARĀDĪBAS

Ar viļņiem dabā mēs sastopamies tik lielā daudzveidībā un pretrunīgā veidā, ka mums tie visbiežāk ir jāpieņem tādi kādi tie ir, tos līdz galam neizprotot. Dabaszinātņu pētījumu un zinātnes filozofijas kontekstā Juris Žagars iepazīstinās ar dabā sastopamo viļņu un vielas duālismu, kā arī ar viļņu pretrunīgo iedabu, kuras dēļ tos līdz galam nav izdevies izprast.

Dr. hab. phys. Juris Žagars (Latvija). Dzimis 1949. gada 9. februārī Rīgā, Latvijā. 1973. gadā ar izcilību beidzis Maskavas Valsts universitātes Fizikas fakultāti, Astronomijas nodaļu. Šobrīd Juris Žagars ir Ventspils Augstskolas un Latvijas Universitātes Fizikas nodaļas asociētais profesors, kā arī Ventspils Starptautiskā radioastronomijas centra (VIRAC)

Astronomy center (VIRAC); Sc. secretary of VIRAC's International Scientific Advisory Council (SAC). Scientific interests include: Dynamics of Earth's Satellites as well as Geophysics, physics of planets. Current research interests: investigations of the geoids; applications of the GPS measurements for geophysics and engineering sciences; visible motion of the Earth's Satellites; theory of Chaos. A Latvian Delegate in several international organizations associated with space research. Author of countless scientific publications.

Honor Harger

MYSTERIOUS NOISES ELECTRICAL DISTURBANCES: USING RADIO TO MAKE SENSE OF OUR UNIVERSE

Our understanding of our world and our cosmos has been transformed by the study of radio waves. With the invention of telecommunication technology at the end of the 19th century, radio became a tool for rethinking the world we live in. Radio collapsed geographical distance, crossed borders and cultures and became a powerful catalyst for commerce. From the 1930s onward, radio enabled scientists to study the cosmos in entirely new ways. Radio has, in effect, created an electromagnetic "portrait" of our world. We can not only look at this portrayal, but by employing the very technology which Marconi and Tesla brought into being, we can also listen.

This paper will begin by tracing the twin histories of radio telecommunications and radio astronomy from Hertz's work on the radio wave, to Penzias & Wilson's "accidental" discovery of radiation from the Big Bang, demonstrating how radio has been used to deepen scientists' understanding of our universe. It will continue by illustrating how radio has been used to reveal the hidden aural attributes of the electromagnetic spectrum, citing the works of radio hobbyists such as Stephen P. McGreevy. Drawing on the taxonomies of sonification developed by Gregory Kramer, the paper will suggest that as well as being a Brechtian "apparatus of communication", radio is also "an instrument of audification". Weaving together these discussions, the paper will outline how artists can utilise the science of the electromagnetic wave to make astronomical space audible. Referring to the *radioalia* project, "Radio Astronomy" (2004 – present), the paper will show how radio can reveal the sonic character of objects in our Universe, and in the process make these phenomena more tangible and comprehensible.

direktors. Zinātniskās intereses: Zemes satelītu dinamika, ģeofizika un planētu fizika. Pašreizējās pētnieciskās intereses: ģeoīdu izpēte, GPS mērījumu pielietojums ģeofizikā un inženierzinātnēs, Zemes satelītu redzamā kustība, haosa teorija. Latvijas delegāts vairākās ar kosmosa nozari saistītās starptautiskās organizācijās. Neskaitāmu zinātnisku publikāciju autors.

Honore Hargere

NOSLĒPUMAINAS SKAŅAS UN ELEKTRISKI TRAUCĒJUMI: RADIO IZMANTOŠANA VISUMA IZZIŅAI

Izzinot radio viļņus, ir mainījusies izpratne par mūsu pasauli un mums apkārtesošo kosmisko telpu. Līdz ar telekomunikāciju tehnoloģiju izgudrošanu 19. gadsimta beigās radio kļuva par līdzekli, lai no jauna priekšstatītu pasauli, kurā mēs dzīvojam. Radio likvidēja ģeogrāfisko attālumu, šķērsoja robežas un kultūras un kļuva par spēcīgu katalizatoru arī komercdarbības attīstībai. Kopš 30. gadiem radio dod iespēju zinātniekiem pētīt kosmosu principiāli jaunus veidos. Radio savā ziņā ir izveidojis mūsu pasaules elektromagnētisko "portretu". Izmantojot Markoni un Teslas radīto tehnoloģiju, mēs varam ne vien skatīties uz šo portretu, bet arī to klausīties. Es sāksu šo prezentāciju, aplūkojot radio telekomunikāciju un radio astronomijas cieši savijušos vēsturi – sākot no Herca darba par radioviļņiem, līdz pat Pencijas un Vilsona "nejausajam" atklājumam par lielā sprādziena radīto radiāciju, un demonstrēšu, kā radio ticis izmantots, lai padziļinātu zinātnieku priekšstatus par Visumu. Tālāk sekos ilustrācijas tam, kā radio ticis izmantots, lai parādītu elektromagnētiskā spektra slēptās akustiskās īpašības – tiks citēti radioamatieru, piemēram, Stīvena P. Makgrēvija darbi. Atsaucoties uz Gregorija Krāmēra radīto sonifikācijas taksonomiju, prezentācijā tiks uzsvērts, ka radio ir ne tikai brehtisks "komunikācijas aparāts", bet tas ir arī audifikācijas instruments. Savijot šīs tēmas kopā, ieskicēšu to, kā mākslinieki var izmantot zinātni par elektromagnētiskajiem viļņiem, lai padarītu astronomisko telpu dzirdamu. Atsaucoties uz "*radioalia*" projektu "Radioastronomija", 2004–2006), prezentācijā tiks aprādīts, kā radio var atsegt Visuma objektu skanisko raksturu un laika gaitā padarīt šos fenomenus jutekliski labāk uztveramus un saprotamākus.

Honor Harger was born and educated in New Zealand and has lived in Europe since 1999. She is an artist and curator with a particular interest in artistic uses of new technologies. She is currently a PhD researcher at Z-Node a facility based at the University of Plymouth, and the Hochschule für Gestaltung und Kunst Zürich in Switzerland. She is currently director of the AV Festival <<http://www.avfest.co.uk>> in Newcastle, Sunderland and Middlesbrough in the UK. From 2000 – 2003 she was curator of Webcasting for Tate <<http://www.tate.org.uk>>, and curated events and concerts which focused on art and technology at Tate Modern. She has worked as a freelance curator on many exhibitions and events, including art.net.uk/now <<http://radioqualia.va.com.au/artnetuknow/>> for the British Council in India in 2002 and Dots & Lines <http://www.bbc.co.uk/radio3/cutandsplice/online_ex.shtml> for the BBC in 2005. She has lectured widely including at the European Space Agency, the Centre Pompidou, the National Museum of South Africa, California Institute of the Arts, the University of Westminster and the American Film Institute. Honor's artistic practice is produced under the name *radioalia* <<http://www.radioqualia.net>> together with Adam Hyde. Their work has been exhibited at festivals, museums and galleries around the world. In August 2004 they were awarded a UNESCO Digital Art Prize for the project, Radio Astronomy <<http://www.radio-astronomy.net>>.

Joyce Hinterding

AERIOLOGY: ARTISTIC INVESTIGATIONS INTO PHYSICAL DYNAMICS AND ENERGETIC FORCES

This paper, by way of illustrated examples, will focus on a series of Art works that are specifically concerned with evidencing the electromagnetic environment and the differential relationships between the fictional and the phenomenal.

An ongoing dialogue between the imagination and reality forms the basis of insights that have produced a body of art works concerned with energy observation, translation and reinvention. Sculptural explorations into the energetic nature of materials have produced, live resonant systems and structures that evidence local energy systems through sound and graphic works that develop the relationship between form, function and representation. Aeriology (the expanded notion of an antenna) forms the basis of extensive investigation into the nature of the coil, induction and sympathetically resonant systems.

Honore Hargere dzimusi un izglītību ieguvusi Jaunzēlandē, bet kopš 1999. gada dzīvo Eiropā. H. Hargere ir māksliniece un kuratore, īpaši interesējas par jauno tehnoloģiju lietojumu mākslā. Šobrīd viņa ir "Z-Node" – Plimutas universitātes (Lielbritānija) un Čīrihes Dizaina un mākslas augstskolas (Šveice) sadarbības projekta – doktorante. H. Hargere ir arī "AV Festival" <<http://www.avfest.co.uk>> direktore Nūkāslā, Sanderlendā un Midlsboro (Lielbritānija). No 2000. līdz 2003. gadam viņa bija Webcasting for Tate <<http://www.tate.org.uk>> kuratore, muzejā "Tate Modern" organizēja pasākumus un koncertus, kuru centrā bija māksla un tehnoloģijas. Kā pašnodarbināta kuratore organizējusi daudzas izstādes un pasākumus, tostarp art.net.uk/now <<http://radioqualia.va.com.au/artnetuknow/>> Lielbritānijas Padomei Indijā (2002) un "Dots & Lines" <http://www.bbc.co.uk/radio3/cutandsplice/online_ex.shtml> raidsabiedrībai "BBC" (2005). Lasījusi lekcijas daudzās vietās, tostarp Eiropas Kosmosa aģentūrā, Pompidū centrā, Dienvidāfrikas Nacionālajā muzejā, Kalifornijas Mākslas institūtā, Vestminsteras universitātē un Amerikas Kino institūtā. H. Honores mākslas darbi tiek radīti ar nosaukumu "*radioalia*" <<http://www.radioqualia.net>>, tie veidoti kopā ar Ādamu Haidi. Viņu kopīgie darbi izstādīti festivālos, muzejos un galerijās visā pasaulē. 2004. gada augustā viņu projekts "Radioastronomija" <<http://www.radio-astronomy.net>> ieguva UNESCO Digitālās mākslas balvu.

Džoisā Hintderinga

AERIOLOĢIJA: FIZISKĀS DINAMIKAS UN ENERĢIJAS SPĒKU MĀKSLINIECISKA IZZIŅA

Šajā prezentācijā īpaša uzmanība pievērsta ilustrācijām – mākslas darbu sērijai, kas attēlo elektromagnētisko vidi, un atšķirībām starp iedomāto un jutekliski tveramo.

Nepārtrauktais dialogs starp iztēli un realitāti rada pamatu ieskatiem, kuri veidojuši mākslas darbus, kas pievērš uzmanību enerģijas novērošanai, interpretācijām un jaunatklājumiem. Materiālu enerģētiskās iedabas skulpturālie meklējumi ir radījuši dzīvīgas, daiļrunīgas sistēmas un struktūras, kas liecina par lokālām enerģijas sistēmām ar skaņas un grafisku darbu starpniecību, kuri izveido attiecības starp formu, funkciju un reprezentāciju. Aerioloģija (paplašināta izpratne par antenu) veido pamatu plašiem pētījumiem par elektrisko spoļu, indukcijas un simpatētiski rezonējošām sistēmām. Ķēdes diagrammu grafīta zīmējumi – kuros antena un

Graphite drawings of circuit diagrams, where antenna and electronic components function as the things they represent becomes a point of significant research as energy scavenging and synthesis are explored. Explorations into the multiple transformations of energetic states develop works that explore the experience of high voltage, plasma, broadcasting and transmission.

Field recordings with custom built antenna and documentation of different installations, situations and systems, provides a platform to reflect upon both the phenomenal and socio-political implications of the electro magnetosphere. This has led to a body of recorded work, live performances and collaborative works with David Haines, where we have produced multi-channel video works: part hallucination, part escape, that function like an apparition, a station break in the consensual hallucination that passes for reality, provided by the media.

Joyce Hinterding (Australia). Born in Melbourne; lives and works in the Blue Mountains near Sydney. Joyce Hinterding produces works that explore physical and virtual dynamics. Her explorations with acoustic and electrical phenomena have produced large sculptural antenna works, video and sound-producing installations and experimental audio works. Joyce has exhibited extensively both nationally and internationally, including: 26th Bienal de Sao Paulo, Brazil (2004), the (1992) and (2002) Sydney Biennales, and the 7 Istanbul Biennial, Yerebetan Cistern, Istanbul, Turkey, (2001)

elektroniskie komponenti funkcionē kā lietas, kuras tās reprezentē, – kļūst par nozīmīgu pētījuma aspektu enerģijas koncentrēšanas un sintēzes izziņā. Enerģijas stāvokļa daudzdažādo transformāciju pētījumi rosina darbus, kas izziņā augstsprieguma, plazmas, raidīšanas un transmisijas norises.

Tiešie ieraksti, kas veikti ar īpaši šim nolūkam izgatavotām antenām, un dažādu instalāciju, situāciju un sistēmu dokumentēšana, rada platformu, lai apcerētu elektromagnetosfēras nepastarpināto un sociālpolitisko ietekmi. Tas rezultējies veselā virknē ierakstu, dzīvo performanču un sadarbības projektu, kas veikti kopā ar Deividu Heinu. Mēs esam radījuši daudzkanālu video darbus: daļēji halucinācijas, daļēji aizbēgšanu iedomu tēlos, pārrāvumu mediju radītajā kophalucinācijā, kas pretendē būt par realitāti.

Džoisa Hinterdinga ir dzimusi Austrālijā un šobrīd dzīvo Zilajos Kalnos Sidnejas tuvumā. Viņa veido darbus, kuros pēta fizisko un virtuālo dinamiku. Mākslinieces pētījumi par akustiskām un elektriskām parādībām ir pamatā viņas veidotajiem skulpturālajiem darbiem – milzīgām antenām, kā arī video un skaņu radošām instalācijām, eksperimentāliem audio darbiem. Džoisa darbi bieži izstādīti gan nacionālā, gan starptautiskā mērogā, tostarp 26. Sanpaulu bienālē Brazīlijā (2004), Sidnejas biennālēs (1992, 2002), un 7. Stambulas biennālē (Turcija, 2001).

[free waves]

Alexei Blinov

INTRODUCING HIVE

Hive Networks is an organisation that is liberating commonly available embedded computers for use by digital artists. The repurposing of these devices signals nothing less than a paradigm change in creative computing. This time it is not the artists asking technicians for a creative solution, it is the engineer-artists who are proposing a framework for which artists and other media practitioners are asked to come up with project ideas. HIVE Networks transcends the boundaries between engineering and art. It is a work of art as well as a platform for other artists to create works. It also combines the element of content with the element of networking.

Each HIVE device is capable of gathering content (through webcams, microphones, sensors) and disseminating it (web server, audio/video live streams, bluetooth, wlan). At the same time each HIVE device also acts as a node

[brīvie viļņi]

Aleksejs Bļinovs

IEPAZĪSTĪETIES - STROPS

Hive Networks ir organizācija, kas pielāgo ierastos datorus digitālo mākslinieku vajadzībām. Šo ierīču pārveidošana minētajiem nolūkiem nav nekas cits kā paradigmas maiņa radošajā programmēšanā. Šoreiz tie nav mākslinieki, kas prasa tehniķiem radošus risinājumus, tie ir inženieri mākslinieki, kas piedāvā struktūru, kura aicina māksliniekus un citus mediju praktiķus nākt klajā ar savām projektu idejām. STROPU tīkli (Hive Networks) nojauc robežas, kas pastāv starp inženieriju un mākslu. Tas ir mākslas darbs un vienlaikus platforma, uz kuras citi mākslinieki var radīt savus darbus. Tā apvieno satura elementu ar tīklošanās elementu.

Katra STROPA ierīce spējīga vākt saturu (ar webkamerām, mikrofoniem, sensoriem) un izplatīt to (ar tīkla serveri, audio/video tiešraidī, ar bluetooth un bezvadu lokālo tīklu jeb WLAN). Tajā pašā laikā katra STROPA ierīce

in the network, which means that it is capable of storing and forwarding data. Taking those two elements together means that the perception of the network as such changes. The network is no longer only a connectivity structure through which access to the global internet is facilitated, but it becomes a content structure, a living network of desires and cultural/artistic creations. This dream is driven by a dream to open up the world of embedded computing and make it available to the highest possible number of people.

<http://hivenetworks.net>

Alexei Blinov (UK) is an artist and pioneer of quantum and information technology arts. He is founder of Raylab.com company working on Interactive electronic media design and implementation. Blinov has recently received funding from Arts Council England on a Hive Network research and development initiative. Through out the 90's Alexei Blinov has been developing a series of projects exercising the diverse forms of laser and optical technologies.

Julian Priest

THE VISUAL SPECTRUM

The Visual Spectrum presents context for "The Political Spectrum" piece in the exhibition.

Visual representations of the electro-magnetic spectrum often take the form of a spectragraph – a long thin strip marked with bands of frequencies. This image is formed in the physics laboratory by shining visible light through a prism or diffraction grating and shows bands of emission and absorption of light by different elements. The electro-magnetic spectrum diagram extrapolates this form into the non-visible frequencies. Spectrum managers use a version of the spectragraph called a frequency allocation table to show the use of radio frequencies by social group. The table simultaneously makes a visual claim to a natural, physical order and presents a map of "The Spectrum" as a territory that can be divided and ruled. The information displayed however shows a social document of the names of all social groups that have won rights to emit and absorb communications over the course of the last century or so. How does the table relate to a vision of the electromagnetic spectrum as the space of all possible information interactions and what can we learn about the changing political processes that formed it by exploring alternative visualisations?

Julian Priest (UK/Denmark) develops independent solo and collaborative projects in the overlaps and gaps between the fields of

kalpo kā tīklojuma mezgls, proti, tā spēj uzglabāt un pārsūtīt datus. Saistīt šos abus elementus kopā – tas nozīmē, ka mainās paša tīklojuma uztvere.

Tīklojums vairs nav tikai sazināšanās struktūra, kas atvieglo pieeju globālajam internetam, bet tas kļūst par saturisku struktūru, vēlmju, kā arī kultūras un mākslas jaunrades spīeta tīklojumu. Šo sapni rosina sapnis izveidot iegultās programmēšanas pasauli un padarīt to pieejamu pēc iespējas lielākam cilvēku skaitam. Mājaslapa: <http://hivenetworks.net>

Aleksejs Bļinovs (Lielbritānija) ir mākslinieks, kvantu un informācijas tehnoloģiju mākslas celmlauzis. Kompānijas "Raylab.com" dibinātājs; kompānija nodarbojas ar interaktīvo elektronisko mediju dizainu un ideju realizāciju. Bļinovs nesen ir saņēmis Anglijas Mākslas padomes finansiālo atbalstu "Hive Networks" izpētes un izstrādes iniciatīvai. 90. gados Aleksejs Bļinovs bija iesaistījies virknē projektu, kas izmēģināja dažādās lāzeru un optisko tehnoloģiju formas.

Džulians Prīsts

VIZUĀLAIS SPEKTRS

"Vizuālais spektrs" veido kontekstu izstādes darbam "Politiskais spektrs".

Elektromagnētiskā spektra vizuālās prezentācijas bieži pieņem "spektragrāfa" vizuālo formu – gara, šaura līnija, ko pavada frekvenču svītras. Šis tēls tapis fizikas laboratorijā, virzot gaismu caur prizmu vai difrakcijas režģi, un tas parāda dažādu elementu gaismas emisijas un absorbcijas svītras. Elektromagnētiskā spektra diagramma ekstrapolē šo formu neredzamās frekvencēs. Spektra menedžeri izmanto spektragrāfa versiju (sauktu par frekvenču apkopošanas tabulu), lai parādītu, kā sociālās grupas izmanto radio frekvences. Vienlaikus tabula vizuāli demonstrē dabisko, fizisku kārtību un piesaka "Spektra" karti kā teritoriju, ko var sadalīt un pārvaldīt. Piedāvātā informācija tajā pašā laikā ir sociāls dokuments – tiek nosauktas visas tās sociālās grupas, kas pēdējā gadsimta laikā ieguvušas tiesības pārraidīt sakarus un piesavināties tos. Kādā veidā tabula ir saistāma ar elektromagnētiskā spektra traktējumu kā visu iespējamo informācijas mijiedarbību telpu? Ko mēs, pētot alternatīvās vizualizācijas, varam uzzināt par mainīgajiem politiskajiem procesiem, kuri tās veidojuši?

Džulians Prīsts (Lielbritānija/Dānija) izstrādā neatkarīgus individuālos un sadarbības projektus jomās, kur pārklājas

art, development, policy, research activism and technology often focusing on social aspects.

Mārtiņš Boiko

ON THE CONCEPTS OF SILENCE AND TRADITIONS OF SILENT BEHAVIOUR IN THE BALTIC REGION

In Latvian two terms to translate the English term “silence” are used: *klusums* and *klusēšana*. (An analogy to this is the use of *Stille* and *Schweigen* in German.) The first describes the absence of sound in the environment, the second stands for silent behaviour in human communication, correspondingly, the first is subject of acoustic ecology, the second that of diverse branches of communication studies, linguistics, musicology, etc., although, in his research practice one is confronted with extensive overlaps between the mentioned branches. The first section of the paper is devoted to the concepts of silence and their relationship.

The way people use (or not-use) silence, their attitude towards silence and silent persons characterises in many ways the regions, cultures and countries. In the Baltic region there diverse traditions of silent behaviour and strategic use of silence exist. But only in the recent years and only to a small extent they have been made to subjects of study and reflection. Although in a special way they have been already reflected before, in the Baltic (Latvian, Estonian and Lithuanian) folklore: through jokes, stories and anecdotes about silent types, through traditional proverbs praising silent behaviour, etc. In Latvian mythology, going back to pre-Christian time, there one finds evidences of ritual and magic use of silence.

Recent research done among Latvian students allows some preliminary conclusions about the evaluation, understanding and use of silence in the contemporary Latvian society:

1. The prevailing attitude is that of a romantic and idealizing nature: one evaluates the silence a priori as an expression of positive attitude, harmony, wisdom and maturity. (When the respondents were remembered of their concrete experiences, they show more critical approach and recognized that the content of the silence can be and often is negative.)
2. The belief is widespread that the silent behaviour has an important role in Latvian communication culture. (This

māksla, attīstība, rīcībpolitika, pētnieciskais aktīvisms un tehnoloģijas, kā arī mēģina rast saskares punktus šo jomu starpā tur, kur šādas saites nepastāv. Visai bieži viņa uzmanības centrā ir sociālie aspekti.

Mārtiņš Boiko

PAR KLUSUMA/KLUSĒŠANAS KONCEPTIEM UN KLUSĒJOŠAS IZTURĒŠANĀS TRADĪCIJĀM BALTIJĀ

Jau latviešu sarunvalodā pastāv jēdzienu “klusums” un “klusēšana” norobežojums, kaut bieži vien nekonsekvents, klusēšanu nereti saucot par klusumu, kaut tas pamatā norāda uz skaņu izpalikumu vidē, kamēr klusēšana – uz klusējošu izturēšanos komunikācijā. Tādējādi, “klusums” ir pirmām kārtām akustiskās ekoloģijas, “klusēšana” – dažādu komunikācijas, lingvistikas, muzikoloģijas utt. pētījumu objekts, kaut praksē šīs nozares daudzējādi pārklājas. Priekšlasījuma pirmā daļa veltīta jēdzienu attiecībām to ikdienas un zinātniskajā lietojumā.

Veidi, kā cilvēki lieto (vai nelieto) klusēšanu, viņu attieksme pret klusēšanu un klusējošām personām raksturo reģionus, kultūras un zemes. Baltijā pastāv daudzveidīgas klusējošas izturēšanās un klusēšanas izmantojuma tradīcijas. Gan tikai pēdējos gados un tikai nelielā apjomā tās ir kļuvušas par pētniecības un refleksijas objektu. Tiesa, īpatnējā veidā tās ir reflektētas jau agrāk – Baltijas tautu folklorā: jokos, stāstos un anekdotēs par klusētājiem, sakāmvārdos, kas cildina klusējošu izturēšanos u. tml. Latviešu mitoloģijā ir atrodamas liecības rituālās un maģiskās klusēšanas lietojumam.

Nesen latviešu studentu vidū veikti pētījumi ļauj izdarīt dažus preliminārus slēdzienus par klusēšanas vērtējumu, izpratni un lietojumu mūsdienu latviešu sabiedrībā.

1. Dominē romantiska un idealizējoša attieksme: klusēšana a priori tiek vērtēta kā harmonijas, gudrības un brieduma pazīme. (Kad tika jautāts par konkrētām ar klusēšanu saistītām personīgām pieredzēm, tad respondenti atklāja kritiskāku pieeju un atzina, ka klusēšanas saturs var būt un bieži vien ir negatīvs.)
2. Plaši izplatīts ir uzskats, ka klusēšanai ir nozīmīga loma latviešu komunikācijas kultūrā. (Šis uzskats tiek pausts nevis norādot uz konkrētām klusējošas izturēšanās tradīcijām, cik uzsverot, ka citi – citas Eiropas tautas (atskaitot igauņus) – runā daudz vairāk nekā latvieši.)
3. Klusēšana ir latviešiem raksturīga konfliktu

belief has been expressed not so much through pointing to concrete traditions of silent behaviour among Latvians, as through stressing, that others – other European nations (except Estonians) – use to speak much more than Latvians do.)

3. The use of silence as a strategy of conflict prevention and resolving of conflicts is typical of Latvians.

4. There are strong indications that in the younger generation the attitude towards silence is remarkably changing.

Mārtiņš Boiko (Latvia, 1960) was graduated in flute and music theory from the Ēmīls Dārziņš Music High School in Riga in 1979. In 1984 he was graduated from the Latvian Academy of Music (graduation theses *The Concept of Musical Rationality in the Musical Sociology of Max Weber*). Boiko received his Ph.D. from the Institute of Musicology, University of Hamburg in 1995 (dissertation: *The Lithuanian sutartines. A Study of Baltic Folk Music*). In 1999 scholarship of the Alexander von Humboldt Foundation awarded: 1999–2002 research with Prof. Max-Peter Baumann (University of Bamberg, Germany). Since 2004 professor at the Latvian Academy of Music and Rīga Stradiņš University; Head of the Department of Communication there.

Areas: communication theory, non-verbal acoustic communication, ethnomusicology, acoustic ecology.

Research interests: traditional music of the Baltic countries, acoustic biocommunication and music, music and death, identity and music, silence.

[dangerous waves]

Konrad Becker

THEATERS OF POSSESSION. DANGEROUS TRANSCOMMUNICATIONS

The history of media technology is a spook story. High-tech simulation systems of the Military-Entertainment complex have their origin in the immersive spectacles of the phantasmagoria, a techno-ghost drama from the end of the 18th century. From its beginnings, the story of mimetic machines is haunted by the reoccurring theme of death and mirror worlds. Spirits of the dead incarnated themselves into the new media like ghosts in pursuit of bodies. Photography and the early history of cinematography are deeply colonized by the (un)dead and in the 20's Thomas Edison started working on electro-magnetic communication with the netherworld. Since then a whole genre of “Electronic Voice Phenomenon” and “Instrumental Transcommunication” groups of has formed and by the

novēršanas un risināšanas stratēģija.
4. Virkne pazīmju liecina, ka latviešu jaunajā paaudzē patlaban ievērojami mainās gan klusēšanas lietojums, gan attieksme pret to.

Mārtiņš Boiko (Latvija, 1960) 1997. gadā absolvēja Ēmīla Dārziņa mūzikas vidusskolas flautas un mūzikas teorijas klases. 1984. beidza Latvijas mūzikas akadēmijas Muzikoloģijas nodaļu ar diplomdarbu *Racionalitātes jēdziens Makša Vēbera mūzikas socioloģijā*. Filozofijas doktora (Dr.phil.) grādu ieguva 1995. gadā Hamburgas universitātes Muzikoloģijas institūtā par disertāciju *Lietuviešu sutartines. Baltijas tautasmūzikas pētījums*. No 1999. līdz 2002. gadam Aleksandra fon Humbolta fonda stipendija darbam Bambergas universitātē Vācijā prof. Makša Pētera Baumaņa departamentā. Kopš 2004. gada Latvijas Mūzikas akadēmijas un Rīgas Stradiņa universitātes profesors, un RSU komunikācijas studiju katedras vadītājs.

Nozares: komunikācijas teorija, neverbālā akustiskā komunikācija, etnomuzikoloģija, akustiskā ekoloģija.

Pētnieciskās intereses: Baltijas tradicionālā mūzika, akustiskā biokomunikācija un mūzika, mūzika un nāve, identitāte un mūzika, klusums un klusēšana.

[bīstamie viļņi]

Konrāds Bekers

APSĒSTĪBAS TEĀTRIS. BĪSTAMĀS TRANSKOMUNIKĀCIJAS

Mediju tehnikas vēsture ir īstens spoku stāsts. Aizsākumi militāro atrakciju kompleksa augsto tehnoloģiju simulāciju sistēmai rodami aizraujošajās fantasmagoriju izrādēs, tehnospoku drāmās, kas parādījās 18. gadsimta beigās. Kopš pašiem pirmsākumiem mimētisko iekārtu vēsturi vajā nezūdošā nāves un spoguļu valstības tematika. Mirušo gari iemiesoja sevi jaunajos medijos, līdzīgi kā spoki, kas meklēja ķermeņus. Fotografijas un agrīnās kinematogrāfijas vēsturi pamatīgi kolonizējuši (ne)mirušie; un 20. gadsimta 20. gados Tomass Edisons uzsāka darbu pie elektromagnētiskās komunikācijas ar mirušo valstību. Kopš tā laika ir izveidojies vesels “elektroniskās balss fenomena” un “instrumentālās transkomunikācijas” grupu žanrs. 60. gados popularitāti

60's "Radio Contact with the Dead" became popular. These records of aural electronic investigation portray white noise, emerging from the static of recordings, as filled with the voices from beyond. Noise, unlike the restricted sound of music, is a symbol of violence, a simulacrum of ritual sacrifice. Technologies are not only used to make the dead stand up and talk, but to silence the living, buried alive by systems of symbolic domination. An evil eye of surveillance scans the tombs of intellectual property and social categorization. In a world of information feudalism, theaters of possession are the battleground for control of object and subject. Beneath the ways of everyday life, free spirits trace hidden paths responding to the enigma of the Zombies: What is the difference between the dead and the living?

Konrad Becker (Austria) is a hypermedia and interdisciplinary communication researcher, director of the Institute for New Culture Technologies/tO, and World-Information.Org, a cultural intelligence provider. Co-founder and chairman of Public Netbase from 1994 to 2006 he has been active in electronic media as an author, artist, composer as well as curator, producer and organizer. Since 1979, numerous intermedia productions, exhibitions, conferences and event designs for international festivals, cultural institutions and electronic media. Publication of media works, electronic audiovisuals and theoretical texts, lectures and positions at various universities and participation in conferences and symposia. Konrad Becker's work was featured in major international newspapers and magazines and he was member of various boards and committees on information technologies and culture. He worked as a consultant for public administration and as an actor in various TV and cinema productions and created *Monoton*, the crucial Austrian electronic music act.

Jacob Kirkegaard

SILENCE: UNFOLDING IN SPACE. CHERNOBYL, 20 YEARS

After the nuclear accident on April 26th, 1986, time did not just keep on "passing" in Chernobyl as it had done before. The individual lifetimes of many people had been suddenly extinguished, as the nature around the destroyed reactor would now radiate for several hundreds of thousands years into the future. When I entered the zone, my mission was to get hold of a fragment of this enormous amount of radiating time to come. I decided that the best way to capture time would be to listen to its passage.

Ieguva arī saziņa ar mirušajiem ar radio palīdzību. Skaņas elektronisko pētījumu fiksācijas mums demonstrē ieraksta statikas balto troksni, kas it kā piesātināts ar balsīm no pazemes. Pretstatā mūzikas strikti noteiktajai skaņai troksnis ir vardarbības simbols, rituālas upurēšanas simulakrs. Tehnoloģijas tiek lietotas ne vien tāpēc, lai liktu mirušajiem piecelties un runāt, bet lai apklusinātu dzīvus, apkot tos dzīvus ar simboliskas dominances sistēmu starpniecību. Novērošanas ļaunā acs pārtrauga intelektuālā īpašuma un sociālās kategorizācijas kapenes. Informācijas feodālisma pasaulē apsēstības teātris ir kara lauks objektu un subjektu uzraudzības cīņiņā. Zem ikdienas dzīves takām brīvie gari dzen apslēptās pēdas, cenšoties atminēt zombiju noslēpumu: kāda gan ir atšķirība starp dzīvajiem un mirušajiem?

Konrāds Bekers (Austrija) ir hipermediju un starpdisciplinārās komunikācijas pētnieks, Jauno kultūras tehnoloģijas institūta /tO un kultūrinformācijas nodrošinātāja "World Information.org" direktors. Būdam "Public Netbase" līdzdibinātājs un vadītājs no 1994. līdz 2006. gadam, viņš ir aktīvi darbojies elektronisko mediju laukā kā autors, mākslinieks, komponists, kurators, producentis un organizators. Kopš 1979. gada radījis daudzus intermediju produktus, piedalījies izstādēs, konferencēs, veidojis pasākumus starptautiskos festivālos, kultūras institūcijās un elektroniskajos medijos. Mediju projektu, elektronisku audiovizuālu un teorētisku tekstu publikācijas, lekcijas un amatī vairākās universitātēs, kā arī dalība konferencēs un simpozijos. Konrāda Bekera darbi publicēti vadošajos starptautiskajos laikrakstos un žurnālos, viņš bijis iekļauts dažādās ar informācijas tehnoloģijām un kultūru saistītās padomēs un komitejās. Strādājis par konsultantu publiskās administrācijas sektorā, kā aktieris piedalījies dažādos TV un kino projektos, nodibinājis "Monoton" – ļoti nozīmīgu pasākumu Austrijas elektroniskās mūzikas dzīvē.

Jakobs Kirkegords

KLUSUMS, KAS ATKLĀJAS ĒELPĀ. 20 GADI PĒC ČERNABIĻAS

Pēc avārijas atomstacijā 1986. gada 26. aprīlī laiks Černobiļā neturpināja savu ierasto gaitu. Daudziem cilvēkiem dzīve tika pēkšņi izdzēsta pavisam vai apgriezta ar kājām gaisā, jo daba visapkārt iznīcinātajam reaktoram vēl simtiem tūkstošiem gadu izstaros radiāciju. Kad es ienācu zonā, mans uzdevums bija fiksēt kādu fragmentu no šī milzīgā, radiāciju izstarojošā nākotnes laika. Es nospriedu, ka labākais veids, kā notvert laiku, ir ieklausīties tā ritējumā. Es ieliku četrās

So I put my microphone into four abandoned rooms and I waited. From a technical point of view, this method refers back to Alvin Lucier's work "I am sitting in a room" (1970). He recorded his voice in a space and repeatedly played this recording back into that same space. In my work, however, no voice is being projected back into the rooms; only the sound of the rooms themselves. During the recordings, I left the rooms. I was curious hear what might arise from the empty spaces themselves.

Jacob Kirkegaard (Denmark/Germany). Born in Denmark in 1975. Lives in Germany. Investigates sonic membranes and discrete interference occurring in different environments. Graduated from the Academy of Media Arts in Cologne Germany, Kirkegaard has lectured on archaeological and spatial aspects of sound at the Academy of Architecture in Copenhagen. His works include live performances, film music, installations and compositions – "Soaked", a collaboration with Philip Jeck (Touch, 2002), "01.02" (Bottrop-boy) and "Eldfjall" (Touch, 2005). In his latest work for Touch, "4 Rooms" (2006), Kirkegaard explores the sonic legacy of Chernobyl. Jacob Kirkegaard has been presented at The Museum of Contemporary Art in Denmark, KIASMA art museum in Finland, Kölnischer Kunstverein, Gallery Rachel Haferkamp and at the Transmediale in Germany. He is also a member of freq_out.

Marko Peljhan

BEHIND THE NETWORK CENTRIC PARADIGM SHIFT - A SPECTRAL VIEW

Marko Peljhan will present an overview of the network centric principles and paradigms as delineated in the strategic documents of the UKUSA defense policies. Particular emphasis will be given on network modeling and data prediction flows and the usage and regulatory practices in regards to the radio segment of the electromagnetic spectrum. Methods, techniques, technologies and defenses will be presented and discussed.

The lecture will also include the explanation of the Utopian roots of the "Makrolab" 1997–2007 project and the overview of its potential future, including the development of the architecture and autonomy systems, telecommunications infrastructure, tactical media initiatives and plans for the set up of a transnational research facility and base and the corresponding network centric infrastructure in the Dronning Maudland area of Antarctica. One of the main driving principles behind the project, the s.c. CONVERSION (military-civilian-military) will be

pamestās istabās katrā pa mikrofonam un gaidīju. Tehniskā risinājuma ziņā šī metode sasaucās ar Alvina Lisjēra darbu "Ēs sēžu istabā" (1970). Viņš ierakstīja savu balsi telpā un atkārtoti tajā pašā telpā šo ierakstu atskaņoja. Manā darbā nekādas balss nav – ierakstīta tiek vienīgi pašu istabu skaņa. Ierakstu laikā manis istabās nebija. Mani interesēja noskaidrot, kādas skaņas spēs izdot pašas šīs tukšās telpas.

Jakobs Kirkegords (Dānija/Vācija). Dzimis Dānijā 1975. gadā, bet dzīvo Vācijā. Pēta skaņu membrānas un atsevišķus traucējumus, kas sastopami dažādās vidēs. Pēc Ķelnes Mediju mākslas augstskolas (Vācija) pabeigšanas Kirkegords Kopenhāģenas Arhitektūras akadēmijā lasīja lekcijas par skaņas arheoloģiskajiem un telpiskajiem aspektiem. Viņa darbu kopā ir tiešlaika performances, kino mūzika, instalācijas un kompozīcijas, piemēram, "Soaked", kas tapusi sadarbībā ar Filipu Džeku (Touch, 2002), "01.02" (Bottrop-boy) un "Eldfjall" (Touch, 2005). Jaunākajā darbā "4 Rooms" (2006), kas paredzēts Touch, Kirkegords pēta Černobiļas skaņu mantojumu. Jakoba Kirkegorda darbi tikuši izstādīti Dānijas Laikmetīgās mākslas muzejā, Somijas Laikmetīgās mākslas muzejā "Kiasma", "Kölnischer Kunstverein", "Gallery Rachel Haferkamp" un "Transmediale" Vācijā. Jakobs Kirkegords ir arī freq_out biedrs.

Marko Peljhans

UZ TĪKLU CENTRĒTĀS PARADIGMAS VIETĀ - SPEKTRĀLA PIEEJA

Marko Peljhana prezentācijas centrā – pārskats par uz tīklu centrētiem principiem un paradigmām, kas izklāstītas angļu valodā runājošo valstu izlūkošanas dienestu sadarbības struktūras UKUSA aizsardzības politikas stratēģiskajos dokumentos. Īpaši tiks akcentēta tīklu modeļošana un datu paredzēšanas plūsmas, kā arī elektromagnētiskā spektra radio segmenta lietošana un tā regulēšanas prakse. Referātā tiks prezentētas un apspriestas metodes, paņēmieni, tehnoloģijas un aizsardzība.

Lekcijā M. Peljhans skaidros arī "Makrolab" (1997–2007) projekta utopiskās saknes un tā potenciālo nākotni, ieskaitot arhitektūras un autonomijas sistēmu attīstību, telekomunikāciju infrastruktūru un taktisko mediju iniciatīvas. Prezentācija tiks apskatīti arī plāni izveidot transnacionālu pētniecības struktūru un bāzi, kā arī atbilstošu uz tīklu centrētu infrastruktūru Droningas Modlendas reģionā Antarktīdā. Tiks detalizēti diskutēts

discussed in detail and in the context of the network centric paradigm shift.

Marko Peļhan (Slovenia). Born 1969, studied theatre and radio directing at the University of Ljubljana. In 1992 he founded Projekt Atol, in 1995 its technological branch Pact Systems and in 1995 he co-founded Ljudmila – Ljubljana Digital Media Lab. From 1997 on he is coordinating the Makrolab project (1997–2007) and the Insular Technologies initiative. From 1999 on he served as the flight director of seven art/science related parabolic flights with the Yuri Gagarin Cosmonaut Training Center in Zvyozdny Gorodok. In 2000 he received the special Medienkunst prize at the ZKM and in 2001 the Golden Nica Prix Ars Electronica together with Carsten Nicolai for their work Polar. In 2004 Makrolab was awarded the second prize of the Unesco Digital Media Art Award. His work has been presented at major international exhibitions and institutions, such as Documenta, Venice biennale, Gwangju Biennale, PS1 MOMA, Manifesta, NTT ICC and others. He is currently Associate Professor of interdisciplinary studies at the University of California Santa Barbara, the director of Projekt Atol and co-director of the Interpolar Transnational Art Science Constellation.
<http://makrolab.ljudmila.org>

arī par vienu no minētā projekta vadošajiem principiem, tā saucamo PĀRVEIDI (miltārais-civilais-militārais), ko autors aplūkos uz tīklu centrētas paradigmas maiņas kontekstā.

Marko Peļhans (Slovēnija). Dzimis 1969. gadā. Studējis teātra un radio uzvedumu režiju Ļubļanas universitātē. 1992. gadā nodibinājis "Projekt Atol", 1995. gadā – tā tehnoloģisko atzaru "Pact Systems", bet 1995. gadā bija viens no Ļubļanas Digitālo mediju laboratorijas "Ljudmila" dibinātājiem. Kopš 1997. gada koordinē projektu "Makrolab" (1997–2007) un iniciatīvu "Insular Technologies". No 1999. gada bija lidojumu direktors septiņos ar mākslu un zinātņi saistītos paraboliskos lidojumos, kas notika kopā ar Jurija Gagarina Kosmonautu sagatavošanas centru "Zvyozdny gorodok". 2000. gadā saņēmis īpašo ZKM Medienkunst balvu, bet 2001. gadā kopā ar Karstenu Nikolai par darbu "Polar" festivālā "Ars Electronica" saņēma balvu "Zelta Nīke". 2004. gadā "Makrolab" saņēma UNESCO Digital Media Art Award godalgu. Peļhana darbi tikuši izstādīti lielākajās starptautiskajās izstādēs un institūcijās: Documenta, Venēcijas biennālē, Gwangju biennālē, PS1 MOMA, Manifesta, NTT ICC u.c. Šobrīd Peļhans ir starpdisciplināro studiju asociētais profesors Kalifornijas universitātē Santa Barbarā, "Projekt Atol" vadītājs un viens no "Interpolar Transnational Art Science Constellation" vadītājiem.

[open spectrum]

Isabelle Carlier, Benjamin Cadon and Bastien Gallet

USAGE OF RADIO TRANSMISSIONS IN SOUND ART INSTALLATIONS

Isabelle Carlier and Benjamin Cadon will present the work "Le Poulpe" of the Apo33 sound art collective, a work curated by Labomedia, nUM and Bandits-Mages in France, 2005–2006. *Le Poulpe* (the octopus) is/was an analogical and digital online organism that was constituted of sound installations in Bourges, Orleans and Nantes, communicating and exchanging sound flows via/through internet and a single experimental web radio interface. During the construction of this online virtual and material automat, the goal was to imagine radio simultaneously as a transmitting device, sending and transforming flows, and as a articulation point between intercepted sounds in concrete reality situations (in the context of those working/living places) and also between multiple/multipurpose entry and exit communication networks: a circulation of flows. Every situation was a territory of a multiple interpretations:

[atvērtais spektrs]

Izabella Karljē, Benžamēns Kadons un Bastjēns Galē

RADIO TRANSMISIJU IZMANTOŠANA SKAŅAS INSTALĀCIJU MĀKSLĀ

Izabella Karljē un Benžamēns Kadons iepazīstinās ar skaņas mākslas kolektīva "Apo33" 2005.–2006. gadā tapušu darbu "Le Poulpe" (astoņkājis), kuru kūrē "Labomedia", "nUM" un "Bandits-Mages" (Francija). "Le Poulpe" tiek raksturots kā analogs un digitāls tīklā balstīts organisms, kas kā skaņas instalācija bija izveidots vairākās Francijas pilsētās (Buržē, Orleānā un Nantē), komunicējot un apmainoties ar skaņas plūsmām internetā un izmantojot vienu eksperimentālu interneta radio interfeisu. Veidojot šo tiešsaistes virtuālo un materiālo automātu, pētnieku mērķis bija priekšstatīt radio vienlaikus kā pārraidīšanas ierīci, kas sūta un pārveido skaņas plūsmu, un kā saskares punktu starp saņemtajām skaņām konkrētā realitātes situācijā (darba un dzīves vietu kontekstā) un arī starp plašpielietojuma un savstarpēji atšķirīgu ieejas un izejas komunikāciju tīklojumu: kā plūsmu cirkulāciju.

the sound installations which consisted of sound sensors intercepting elements of actions and events everywhere in the buildings, sounds played elsewhere in the building and transmitted online, interfering then and mixing with the other installations and back in the environment of origin.

Bastien Gallet will precise the concepts and definitions of what creates a "sound installation" and illustrate with his orientations as artistic director of the "Archipel Festival" (Geneva) and chief editor of the music critic magazine "Music Falsa".

Isabelle Carlier (Bandits-Mages/France) is a media artist who lives and works in Bourges, France. She's co-director for the "Bandits-Mages" organisation in Bourges and curates the biennial "Bandits-Mages Festival".

"Bandits-Mages" has been carrying on for more than 14 years its reflection upon multimedia art practices. If we must define our work, we would delimit a territory in perpetual movement, inside of which we develop and share our curiosity for the contemporary world through creation. It would be also to circumscribe an aesthetic space of freedom, experimentation, questioning and research.

<http://www.bandits-mages.com>

Benjamin Cadon (Labomedia/France) manage for Labomedia artistic and cultural projects wich imply digital technologies, animate the media lab threw artist invitations, workshops and teachings, develops interactives installations and instruments for artists using Pure Data, organise and curate the event "Fête 01", participate to a network of cultural NGO in France and Europe.

Since 1999 **Labomedia** develops cultural and educational actions by using digital technology for the benefit of populations in the agglomeration of Orleans and in the Centre area of France. These actions are organized around three themes: the encouragement of the artistic creation, the cultural and artistic mediation and the education. To implement its projects, Labomedia relies on six employees, on a hundred of members and on technical and teaching devices (Digital Public Space, Media Lab (ECM), Center of Documentary Resources).

<http://www.labomedia.org>

Bastien Gallet

EXTENSIONS, PLACES AND SOUND IMAGES

My aim is to try to understand what a sound installation is, what sound art is. This art is dealing with sounds and places. It composes their encounter, the multiple relations

Katra situācija bija vairāku interpretāciju sfēra: skaņas instalācijas, kas sastāvēja no skaņas sensoriem, kuri uztver darbību un notikumu elementus ceļnēs, skaņas, kas atskan visdažādākajās ceļnēs vietās un tiek pārraidītas tiešsaistē, tad mijiedarbojas un saplūst ar citām instalācijām un atgriežas atpakaļ to sākotnējā izcelsmes vidē. Bastjēns Galē precizēs jēdzienus un definīcijas, kas saistīti ar šo "skaņas instalāciju" un ilustrēs to, vadoties no savu interešu viedokļa – viņš ir mūzikas festivāla "Archipel" mākslinieciskais direktors un mūzikas kritikas žurnāla "Musica Falsa" galvenais redaktors.

Izabella Karljē ("Bandits-Mages", Francija) ir mediju māksliniece. Viņa dzīvo un strādā Buržē pilsētā un ir viena no organizācijas "Bandits-Mages" vadītājām šajā pilsētā, kūrē "Bandits-Mages" biennāles festivālu.

"Bandits-Mages" jau vairāk nekā 14 gadus darbojas saistībā ar multimediju mākslas praksi. Ja mums būtu jādefinē savs darbs, mēs atceltu jebkādas robežas šajā jomā, atstājot vien nepārtrauktu kustību, kuras ietvaros jaunrades ceļā attīstām savu ziņkāri par mūsdienu pasauli un dalāmies šajā atklāsmē ar citiem. To var raksturot arī kā brīvības, eksperimentēšanas, pārdomu un pētniecības estētisko vidi.

Mājaslapa: www.bandit-mages.com

Benžamēns Kadons ("Labomedia", Francija) vada "Labomedia" mākslinieciskos un kultūras projektus (tie saistās ar digitālo tehnoloģiju lietojumu), aktivizē šīs mediju laboratorijas darbu, ielūdzot māksliniekus, organizējot darbnīcas, un mācību pasākumus, attīstot interaktīvas instalācijas un instrumentus māksliniekiem, kas izmanto "Pure Data". Tāpat viņš organizē un kūrē pasākumu "Fête 01", piedalās kultūras NVO tīklojumā Francijā un Eiropā.

Kopš 1999. gada "**Labomedia**" aktīvi darbojas kultūras un izglītības jomā, izmantojot digitālo tehnoloģiju Orleānas aglomerācijas un Francijas centrālā reģiona iedzīvotāju labā. Šī darbība vērsta trijos virzienos: mākslinieciskās jaunrades veicināšana, starpniecība kultūras un mākslas jomā, kā arī izglītošana. Šo projektu īstenošanā "Labomedia" balstās uz sešiem štata darbiniekiem, simts biedriem, kā arī uz tehnisko instrumentāriju un izglītojošām struktūrām ("Digital Public Space", "Media Lab" (ECM), Dokumentāro resursu centrs).

Mājaslapa: www.labomedia.org

Bastjēns Galē

PAPLAŠINĀJUMI, VIETAS UN SKAŅU TĒLI

Mans mērķis ir censties saprast, ko nozīmē skaņas instalācija un kas ir skaņas māksla. Šī māksla strādā ar skaņu un vietu. To interesē šo divu fenomenu sastapšanās,

that take place between the sound waves, whatever produces them, and the places in which they extend and resonate. To install sound is to compose it in relation with a place. But sound art may be dealing with sounds in so far as they contain their own space, with places (sound images) of a higher degree. Which is the case when artists capture radio waves, making the imperceptible perceivable, making places with sounds.

Bastien Gallet (France) is a critic and philosopher based in Paris. He's chief editor of the french music magazine "Musica Falsa" and has published in 2002 "Le boucher du prince Wen-houei", a study on electronic musics. He has been the artistic director from 2003 to 2006 of the Archipel music Festival in Geneva, Switzerland, and has recently curated together with Patrick Javault the music part of the major exhibition "La force de l'art" at the Grand Palais in Paris.
<http://www.musicafalsa.com/>

Nina Czegledy, Greg Judelman AURORA WAVES

Since time immemorial, the dancing lights of the enigmatic Auroras known as *Borealis* in the North and *Australis* in the South have bewitched and fascinated mankind. The dazzling geo-specific phenomenon is not only a brilliant natural spectacle but also makes dramatically visible the invisible world of electromagnetic activities. This presentation is centered on a recent phase of the "Aurora" Project, originally established as a collaborative interdisciplinary exploration of the Aurora phenomenon in 1996. Called "AuroraLive", it is a web-based visualization of the experiential aesthetic and imaginary/actual narratives surrounding the Aurora. The visualization utilizes a number of technologies to enable user interaction and provide a real-time graphical representation of collected data from both user input and actual aurora activity measurements. AuroraLive inspires an intercultural exploration on the perception of electromagnetic waves that have intrigued us for centuries. Special thanks to Rasmus Vuori for his invaluable help.
<http://www.aurorafeast.net>

Nina Czegledy (Canada) has collaborated on international projects, produced digital works and has lead and participated in workshops, forums and festivals worldwide. "Resonance", "Electromagneticbodies", "Digitized Bodies Virtual Spectacles" and the "Aurora" projects reflect her deep interest in art&science.

dažādās attiecības, kuras norisinās starp skaņas viļņiem (lai kas tos veidotu) un vietām, kur tie izplatās un rezonē. Instalēt skaņu – tas nozīmē radīt to saistībā ar vietu. Bet tajā pašā laikā skaņas māksla var strādāt ar skaņām tikai tiktāl, cik lielā mērā tās satur pašas savu telpu, ar augstākas pakāpes vietām (skaņas tēliem). Tas notiek tad, kad mākslinieki notver radio viļņus, padara neuztveramo uztveramu, veido vietas ar skaņu starpniecību.

Kritiķis un filozofs **Bastjēns Galē** dzīvo Parīzē. Viņš ir franču mūzikas žurnālā "Musica Falsa" galvenais redaktors, 2002. gadā ir publicējis "Le boucher du prince Wen-houei" – pētījumu par elektronisko mūziku. No 2003. līdz 2006. gadam viņš bija mūzikas festivāla "Archipel" (Ženēva, Šveice) mākslinieciskais direktors un nesenā pagātnē kopā ar Patriku Žavo kūrēja mūzikas sadaļu grandiozajā izstādē "Mākslas spēks", kas notika Parīzes "Grand Palais".
Mājaslapa: www.musicafalsa.com

Nina Segledi, Gregs Judelmans ZIEMEĻBLĀZMAS VIĻŅI

Kopš neatminamiem laikiem noslēpumainās dejojošās gaismas, kas ziemeļos dēvētas par *Aurora borealis* jeb ziemeļblāzmu, bet dienvidos – par *Aurora australis*, ir apbūrušas un fascinējušas cilvēci. Šis zaigojošais ģeospecifiskais fenomēns ir ne vien spožs skats, bet tā laikā visnotaļ redzama kļūst citkārt neredzamā elektromagnētisko norišu pasaule. Šīs prezentācijas centrā ir projekta "Aurora" pašreizējā fāzē sasniegtais, bet projekts aizsākās 1996. gadā kā starpdisciplināra sadarbība Auroras fenomena (ziemeļblāzmas) izpētei. "AuroraLive" ir internetā balstīta vizualizācija, kas attēlo estētisko pieredzi un izdomātos/patiesos stāstus, kas saistās ar ziemeļblāzmu. Vizualizācija izmanto vairākas tehnoloģijas, lai darītu iespējamu lietotāju mijiedarbību un sniegtu reāllaikā iegūto datu (gan to, kas iegūti no pašiem šo datu lietotājiem, gan arī to, kas iegūti ziemeļblāzmas aktivitāšu objektīvos mērījumos) grafisku reprezentāciju. "AuroraLive" rosina ar kultūras mijšakarū izpētes metodēm izzināt to, kā tiek uztverti elektromagnētiskie viļņi, kas intriģējuši mūs gadsimtiem ilgi.

Īpašs paldies Ramusam Vuori par nenovērtējamu palīdzību.

Mājaslapa: <http://www.aurorafeast.net>

Nina Segledi (Kanāda) ir līdzdarbojusi vairākos starptautiskos projektos, radījusi digitālus darbus, vadījusi un ņēmusi dalību darbnīcās, forumos un festivālos visā pasaulē. "Rezonsance",

She has exhibited worldwide with ICOLS and the Girls and Guns Collective, curated over 35 media programs internationally, lectured and published widely. Senior Fellow of KMDI, University of Toronto, Adjunct Professor, Concordia University, SpaceArt Network. Member, Advisor to UNESCO DigiArts, Czegledy is the current Chair of the Inter Society for the Electronic Arts (ISEA).

Greg Judelman (Canada), interaction and visualization designer, is currently working in Toronto with the Canadian Broadcasting Corporation's CBC.ca web team. His passion for visualization as an interface and representation strategy stems from a great interest in exploring the aesthetic and communicational essence of digital information. He has worked as a commercial interaction designer as well as a media arts researcher, including stints at Canada's Banff New Media Institute and a M.Sc. at International School of New Media in Germany.
<http://www.gregjudelman.com>

Laura Beloff WIRELESS ART FROM OBJECTS TO PORTHOLE

Networks are everywhere and we are connected to them for the rest of our lives. The dematerialization of the art object was one of the main currents in the art of 60's and early 70's. This led to the appearance of conceptual art. The dematerialization of the art object is also often mentioned in connection with digital art (for example, net.art and software art). The recent years have seen the emergence of art works, which are using wireless networks – art forms like mobile art and locative media. These kinds of mobile art works, which utilize wireless, immaterial networks share the following characteristics: they are networked, mobile and almost without an exception they all have some kind of material interface. These features enable art to become produce-able and accessible anytime and anyplace. Art works come into the view and consciousness of the public without a support of a traditional exhibition place like museum or gallery. Wireless communication networks lead to the materialization of interfaces in every day life and in art. The art object is still there, but its characteristics have changed. My presentation will investigate a change in the art

"Elektromagnētiskieķermeni", "Ciparkermeni", "Virtuāli uzvedumi" un Auroras projekti – tie visi apliecina viņas dziļo interesi par mākslu un zinātni. N. Segledi ir izstādījusi darbus kopā ar ICOLS, "The Girls and Guns Collective", bijusi kuratore vairākos 35 starptautiskās mediju programmās, lasījusi lekcijas, daudz publicējusies. Toronto universitātes KMDI (Knowledge Media Design Institute) vecākā līdzstrādāniece, adjunktprofesore Konkordijas universitātē (Monreāla), "SpaceArt Network" locekle, UNESCO DigiArts portāla padomniece. Šobrīd N. Segledi ir "Inter Society for the Electronic Arts" (ISEA) vadītāja.

Gregs Judelmans (Kanāda) ir interakcijas un vizualizācijas dizainers. Šobrīd G. Judelmans strādā Kanādas Raidīšanas korporācijas CBC.ca web komandā Toronto. Viņa interese par vizualizāciju kā interferences un reprezentācijas stratēģiju izaugusi no dziļās intereses par digitālās informācijas estētikas un komunikatīvās būtības jautājumiem. Viņš ir strādājis par komerciālās interakcijas dizaineri, pētījis mediju mākslu, mācījis Banfas Jauno mediju institūtā (Kanāda), maģistra grādu ieguvis Vācijas Starptautiskajā Jauno mediju skolā.
Mājaslapa: www.gregjudelman.com

Laura Beloff BEZVADU MĀKSLA NO OBJEKTIEM LĪDZ PIESLĒGVIETĀM

Tīklojumi atrodas mums visapkārt, un mēs esam saistīti ar tiem līdz pat mūsu mūža beigām. Mākslas objekta dematerializācija bija viena no vadošajām iezīmēm 60. un agrīno 70. gadu mākslā. Tas veicināja konceptuālās mākslas rašanos. Mākslas objekta dematerializācija tiek pieminēta arī saistībā ar digitālo mākslu (piemēram, net.art un software art). Pēdējos gados aizvien biežāk rodas mākslas darbi, kuros tiek izmantoti bezvadu tīklojumi – runa ir par tādām parādībām kā mobilā māksla un lokatīvie mediji. Mobilās mākslas darbus, kuros tiek izmantoti bezvadu, nemateriāli tīklojumi, vieno šādas raksturiezīmes: tie atrodas tīklojumā, tie ir mobili un gandrīz visiem ir kaut kāda veida materiālas saskarnes. Šīs iezīmes padara mākslu radāmu un pieejamu jebkurā laikā un jebkurā vietā. Mākslas darbi nonāk cilvēku uzmanības centrā un apziņā bez jebkādas tradicionālo izstāžu vietu (muzeji, galerijas) starpniecības. Bezvadu komunikāciju tīklojumi rosina interaktīvo saskares punktu materializēšanos ikdienas dzīvē un mākslā. Joprojām var runāt par mākslas objektu, vienīgi tā raksturiezīmes ir mainījušās. Manā prezentācijā tiks izvērtētas mākslas objektā

object from 60's to the current mobile and wireless works. The talk includes few examples of my own artistic works.

Laura Beloff (Finland) has exhibited widely in various exhibitions, museums, galleries and major media-festivals in Europe and worldwide. She is frequently lecturing about her interests and works in universities and conferences. She has an education in new media and critical studies (MFA 1998; California Institute of The Arts) and photography (MFA 1995; University of Art and Design in Helsinki). She has received various grants, residencies and awards; *Ars Electronica – futurelab residency 1999–2000/Austria, Fulbright grant/U.S., Air-residency 2001/Vienna, 3-year artist grant/Finland, 2002 Vida5.0 honorary mention/Spain, 2000 File-festival the 3rd prize/Brazil, etc.* During 2002–2006 she was a professor for media arts at the Art Academy in Oslo, Norway. Currently she is working towards PhD within Planetary Collegium, The Centre for Advanced Inquiry in the Integrative Arts (MPHIL/PHD Computing, Communications & Electronics, University of Plymouth, Faculty of technology).
<http://www.saunalahti.fi/~off/off/>

Marc Tuters

FETEMOBILE: A PROTOTYPE FOR AN ART SATELLITE

The presentation will discuss and present documentation from the “FeteMobile” project, a prototype for a commons-based satellite for a world in which the digital public realm is increasingly controlled and surveillance is ubiquitous. A flying interactive sculpture debuted as part of the Interactive City Summit of ISEA 2006, “FeteMobile” is a 20-foot long blimp equipped with autonomous surveillance and communications capacities. Participants can remotely view their surroundings via an onboard camera as well as exchange media files through a wireless local-file server.

Marc Tuters (Canada) is a researcher in new media. He holds a degree in Cinema and a graduate degree in Media Studies and is currently working on another graduate degree in Interactive Media. For the past several years Marc has produce numerous collaborative art/science projects and coordinated events for international new media festivals. Over this period he was also involved in establishing a series of cross-disciplinary research networks internationally, which examine social and creative aspects of wireless, including: the Locative Network

notikušās pārmaiņas laikposmā no 60. gadiem līdz pat mūsdienu mobilajiem un bezvadu tīklojumiem. Uzstāšanos ilustrēs daži manu mākslas darbu piemēri.

Laura Belofa (Somija) ir bieži izstādījusi savus darbus dažādās izstādēs, muzejos, galerijās un lielākajos mediju festivālos Ēiropā un pasaulē. Viņa regulāri lasa lekcijas universitātēs un piedalās konferencēs. L. Belofa ieguvusi izglītību jauno mediju jomā un kritiskajās studijās Kalifornijas Mākslas institūtā (MFA, 1998) un fotogrāfijā Mākslas un dizaina universitātē Helsinkos (MFA, 1995). Saņēmusi dažādus grantus, rezidentūras stipendijas un apbalvojumus: “Ars Electronica” – futurelab rezidentūra (1999–2000, Austrija), Fulbraita stipendija (ASV), “Air” rezidentūra (2001, Vīne), mākslinieka grants uz trim gadiem (2002, Somija), Vida5.0 atzinība (2000, Spānija), “File-Festival” – trešā vieta (Brazīlija) u.c. Mākslas mediju profesore Oslo Mākslas akadēmijā (Norvēģija, 2002–2006), šobrīd “Planetary Collegium” (Plimutas universitātes Tehnoloģiju fakultātes Integratīvās mākslas padziļināto pētījumu centrs) strādā pie doktora disertācijas.

Mājaslapa: <http://www.saunalahti.fi/~off/off/>

Marks Tuters

FETEMOBILE: MĀKSLAS SATELĪTA MODELIS

Prezentācijā tiks analizēta un demonstrēta “FeteMobile” projekta dokumentācija. Runa ir par parastai publikai domāta satelīta prototipu, kas darbojas pasaulē, kur digitālā publiskā sfēra tiek aizvien ciešāk kontrolēta un novērošana ir visuresoša. Lidojošā interaktīvā skulptūra debitēja kā daļa no ISEA rīkotā Interaktīvās pilsētas sammita (2006). “FeteMobile” ir 20 pēdu garš lempīgs veidojums, kas spēj veikt autonomu novērošanu un komunikāciju. Dalībnieki ar skulptūrā uzstādītu kameru var attālināti apskatīt savu apkārtni, kā arī apmainīties ar mediju failiem, izmantojot bezvadu lokālo serveri.

Marks Tuters (Kanāda) ir jauno mediju pētnieks. Ieguvis grādu kinematogrāfijā un mediju studijās, šobrīd gatavojas iegūt grādu arī interaktīvo mediju jomā. Pēdējos gados M. Tuters strādājis pie daudziem sadarbības projektiem mākslas un zinātnes jomā, koordinējis starptautisko jauno mediju festivālu pasākumus. Bijis iesaistīts starptautiskas starpdisciplināro pētījumu tīklojuma sērijas nodibināšanā – šajos pētījumos tiek analizēti bezvadu lauka kreatīvie un sociālie aspekti (piemēram, pētījumi par lokatīviem tīklojumiem Latvijā, mobi-

in Latvia, the Mobile Digital Commons Network in Canada, and the PLAN Network the UK. Marc now works as a research fellow at the University of Southern California's Annenberg Centre in Los Angeles.

Manuel Schmalstieg

ONYX.2006.UPDATED

In 1999, the Swiss population was informed of the existence of the ONYX project – a spying programme run by the Swiss secret service, whose task is to scan and analyse international satellite traffic (e-mail, fax and telephone communications).

In 2002, while studying the diplomatic relations between Switzerland and the US in the aftermath of 9/11 and the Afghanistan campaign, N3KROZOFT agents carried out an in-depth analysis of the technological potential and risks of ONYX, which was then in its test phase. The results of this research were presented during 2003 to a wide audience through a series of multimedia installations, including video footage from the different antenna fields, an aural archive of encrypted satellite feeds and parliamentary debates around the legality of this project.

For the conference, N3KROZOFT chairman Manuel Schmalstieg will give an overview of the project's history and reflect on the important changes that occurred during the past three years: since the beginning of 2006, the ONYX system became fully operative, the number of antennas has been doubled, and first diplomatic intercepts have caused international uproar.

Manuel Schmalstieg (Switzerland). Born in 1976, Manuel Schmalstieg operates on the borderline between video, performance and software art. After experimentation in the fields of graphic novel, animation film and audio production that he carried out during his studies in Geneva (ESBA/atelier zero1) and Krakow (Academy of fine arts/animated film department), he turns at the end of the nineties towards realtime video. Through his performances and installations, he explores issues of surveillance, control and censorship, confronting the viewer with uncomfortable truths and concealed motivations. Recent works: BABEL PROJECT (new media workshop, in the frame of the 2nd Bucharest Biennale, Romania, 2006). NO SIGNAL (video surveillance piece for public screen, Geneva central station, 2006). LOL – Laughing Out Loud (media performance, developed for the swiss digital arts foundation “sitemapping.ch”. Presented in Paris (Galerie Les Voütes), Belgrade (Galerie SKC), Basel (Plug.In), St-Gallen (Neue Kunst Halle)). HAMLET.3.1 (software, RUNME festival 2004). BALKAN

liem digitāliem kopienas tīklojumiem Kanādā, kā arī par PLAN tīklojumu Lielbritānijā). Šobrīd M. Tuters ir pētnieks Dienvidkalifornijas universitātes Annenbergas centrā Losandželosā.

Manuels Šmalstīgs

ONYX.2006.UPDATED

1999. gadā Šveices sabiedrība tika informēta par ONYX projektu – tā ir spiegošanas programma, ko vada Šveices slepenais dienests, programmas uzdevums – skenēt un analizēt starptautisko satelītu darbību (e-pasti, faksi un telefona sakari). 2002. gadā, pētot Šveices un ASV diplomātiskās attiecības laikā pēc 11. septembra notikumiem un Afganistānas kampaņas, N3KROZOFT aģenti veica padziļinātu analīzi par ONYX projekta (tolaik vēl tas bija tikai izmēģinājuma stadijā) tehnoloģisko potenciālu un riskiem. 2003. gadā ar pētījuma rezultātiem iepazīstināja sabiedrību – tika izveidota multi-mediju instalāciju virkne, kur bija gan videomateriāls no dažādiem antenu laukiem, skaņas arhīvs ar atšifrētiem satelītu ziņojumiem un diskusijas parlamentā par šī projekta likumiskajiem aspektiem.

Konferencē N3KROZOFT vadītājs Manuels Šmalstīgs sniegs pārskatu par projekta vēsturi un aplūkos svarīgākās pārmaiņas, kas risinājušās pēdējo trīs gadu laikā: kopš 2006. gada sākuma ONYX sistēma darbojas pilnā apjomā, antenu skaits ir dubultots, un pirmo diplomātisko sakaru pārķeršana ir izraisījusi neapmierinātību starptautiskā līmenī.

Manuels Šmalstīgs (Šveice) dzimis 1976. gadā. Viņu interesē problemātika, kas atrodas video, performances un programmēšanas mākslas sadurē. Pēc eksperimentiem grafisko romānu (komiksu), animācijas filmu un skaņu ierakstu producēšanas jomā, kam viņš bija nodevies laikā, kad studēja Ženēvā (l'École supérieure des beaux-arts de Genève, atelier zero1) un Krakovā (Mākslas akadēmijas Animācijas filmu programmā). 90. gadu beigās M. Šmalstīgs pievērsās video. Savās performansēs un instalācijās viņš pēta novērošanas, kontroles, cenzūras tematiku un iepazīstina skatītājus ar neērtām patiesībām un slēptām motivācijām.

Pēdējie darbi: BABEL PROJECT (jauno mediju projekts, 2. Bukarestes biennāles ietvaros, Rumānija, 2006); NO SIGNAL (videonovērošanas darbs publiskai apskatei Ženēvas centrālajā stacijā, 2006); LOL – Laughing Out Loud (mediju performance, izveidota Šveices digitālās mākslas fondam “sitemapping.ch”, prezentēta Parīzē (Galerie Les Voütes), Beļgradā (Galerie SKC), Bāzelē (Plug.In), Sentgallenā (Neue Kunst Halle)); HAMLET 3.1 (programmatūra, RUNME festival, 2004); BALKAN PROMENADE

PROMENADE (audio-visual performance, presented in Albania, Bosnia-Herzegovina, Bulgaria, Croatia, Macedonia, Serbia-Montenegro and Slovenia, 2004).

Martin House

LIFE CODING

A process-driven presentation of the newly coined, cynical terms of “life coding” in relation to necessarily open hardware. Life coding presents a double movement, summarising and expanding the concerns of xxxxx on a horizon presented by the commandline. Such concerns can be enumerated as the ironic interrogation of the hidden (atrocious exhibition) instruction set composed as/for a machine for living, reversibility in computation and physics (simulations theory) and finally investigation of an active circuit articulated by the changes in digital circuitry itself which are effected by those instructions. The so-called (non) fiction of the real lived (film) is constructed by way of the real effects of a fictional instruction set (the impact of ambiguous software on the real, electricity and economics) is to be examined through attention to soft and hard-ware artefacts; a relationship mapped exactly by the (necessarily) viral executable.

Martin House (UK). Artist, programmer, theorist and filmmaker. Born United Kingdom 1969, living in Berlin, Germany. Founded “ap” in 1998 to produce and explore performative and distributed artistic software investigating issues of physical data manifestation within a free software context. Martin House has performed and collaborated worldwide using custom software and hardware modules. More recently he has collaborated under the title xxxxx, organising seminars and events (Crash London 2005, xxxxx London 2006) exploring the collision of open hardware with expanded software. His current plans include the establishment of a research institute in Berlin.

Zita Joyce

ETHERMAPPING + TALES OF THE ETHER

“Ethermapping” explores the density of the radio atmosphere around Auckland, New Zealand. The interactive map represents the frequencies of nearly 6000 registered

(audiovizuāla prezentācija, prezentēta Albānijā, Bosnijas Hercegovinā, Bulgārijā, Horvātijā, Maķedonijā, Serbijā-Melnkalnē, un Slovēnijā, 2004).

Martins Hovzs

DZĪVES KODĒŠANA

Procesa virzītās prezentācijas centrā – jaunradītais, bet visai ciniskais termins “dzīves kodēšana”. Tas tiks aplūkots saistībā ar nepieciešamo atvērto aprīkojumu. “Dzīves kodēšana” ir dubulta kustība, tā rezumē xxxxx intereses un pārnes tās uz līmeni, ko reprezentē komandrinda. Nosauksim šīs intereses: slēpto (nežēlības izpausme) instrukciju pakešu ironiska izmeklēšana (šīs slēpto instrukciju kopums veidots kā rīki dzīvošanai un kā kaut kas tāds, kas domāts šiem rīkiem); atgriezeniskums skaitļošanā un fizikā (simulācijas teorija) un, visbeidzot, aktīvas ķēdes izpēte, ko pastiprina pašas digitālās ķēdes pārmaiņas, kuras ietekmē šīs instrukcijas. Filmas, kurās attēlota reālā dzīve, tā dēvēto (ne)izdomātību konstruē ar fiktīvas instrukciju paketes reālajiem efektiem (pretrunīgās programmatūras iespāids uz reālām norisēm – elektrību un ekonomiku) ir jāpēta, pievēršot uzmanību programmatiskajiem un tehniskajiem artefaktiem; attiecībām, ko precīzi apzīmē (un pilnīgi pamatoti) kā vīrusu izpildāmām.

Martins Hovzs (Lielbritānija). Mākslinieks, programmētājs, teorētisks un filmu veidotājs. Dzimis 1969. gadā Lielbritānijā, šobrīd dzīvo Berlīnē, Vācijā. 1998. gadā izveidoja “ap”, lai radītu un izziņātu tādu performatīvo un izplatītomāksliniecisko programmatūru, kas pēta fizisko datu manifestācijas problemātiku saistībā ar brīvi pieejamu programmatūru. Martins Hovzs ir uzstājies un sadarbojies starptautiskā līmenī, izmantojot speciāli veidotus programmatūras un aprīkojuma moduļus. Pēdējā laikā ar segvārdu xxxxx viņš organizē seminārus un pasākumus (Crash: Londona, 2005; xxxxx: Londona, 2006), kuros pēta atvērtā aprīkojuma un paplašinātās programmatūras nesaderību. Viņa pašreizējie plāni saistās ar pētniecības institūta izveidošanu Berlīnē.

Zita Džoisā

ĒTERKARTĒŠANA + ĒTERA STĀSTI

“Ēterkartēšana” izzina radio atmosfēras blīvumu Oklendā apkārtnē, Jaunzēlandē. Interaktīvā karte attēlo gandrīz 6000 šajā teritorijā reģistrēto radio pārraižu

radio transmissions in the Auckland region, and the physical points from which they originate. By clicking on each point, the user can see an approximation of the physical reach of the frequencies transmitted from it, including their ownership and technical details. In New Zealand, licenses to use most radio frequencies are sold at auction, as a form of property right in the radio spectrum. “Ethermapping” reveals the pervasiveness and ownership of these intangible resources. The map uses data from the New Zealand Register of Radio Frequencies, found on the website of the Ministry of Economic Development’s Radio Spectrum Management group. This information is publicly available, but it is very technical and difficult to find, so the mapping project transposes the transmission data into a more tangible form. The map represents transmissions in ideal conditions, however in the real world, radio transmissions are affected by the salinity of the land surface, shifting atmospheric conditions, interactions with buildings, hills and valleys, and interference from other transmissions. “Ethermapping” can only suggest the paths and patterns of this invisible landscape.

“Tales of the Ether” is a companion piece that explores experiential dimensions of the electromagnetic landscape. It is a collection of stories of “anomalous experiences in radio space”, interactions with radio waves that cause unusual interference patterns. “Tales of the Ether” draws our attention to the effects of the built environment, weather, and topography on the propagation of the radio waves around us – the points of disjunction that the data of the ethermap can’t account for.

The data processing, programming, and design of the map was done by Steve Smith, with Igor Drecki, and Alan Kwok Lun Cheung.

The PHP interface for “Tales of the Ether” was made by Luke Duncalfe, with design by Zita and Jayne Joyce.

RADIO SPECTRUM AS KNOWLEDGE FROM THE HEAVENS

Since 1990 New Zealand has allocated most of its commercial radio and communications frequencies through the sale of property rights in radio spectrum at auction, framing radio waves as a technological and economic resource. This view of radio spectrum as a commercial property space has however been challenged through the reparations process for breaches of the Treaty of Waitangi. As Maori could not easily prove knowledge or use of the radio spectrum before colonization as they could with land, the Treaty claim process represents an attempt to work out just what kind of resource the radio spectrum is. This is an attempt to articulate a view of radio spectrum that is not

frekvences, kā arī fiziskos punktus, no kuriem tās tiek raidītas. Noklikšķinājis uz katra konkrētā punkta, lietotājs var uzzināt no tā raidītās frekvences fiziskās sasniedzamības aplēses, kā arī informāciju par šo frekvenču īpašniekiem un tehniskas detaļas. Jaunzēlandē radio frekvenču licences lielākoties tiek pārdotas izsolē kā īpašumtiesības radio spektrā. “Ēterkartēšana” atsedz šos netveramos resursu izplatību un piederību. Kartē izmantoti dati no Jaunzēlandes Radio frekvenču reģistra, kas meklējams Ekonomiskās attīstības ministrijas Radio spektra vadības grupas mājaslapā. Šī informācija ir publiski pieejama, taču to nav viegli atrast, turklāt tā ir ļoti specifiska. Tādēļ kartēšanas projektā pārraižu dati pārveidoti daudz uztveramākā formā. Karte reprezentē pārraides to ideālajos apstākļos. Turpretī reālajā pasaulē radio pārraides ietekmē Zemes virsmas sāļuma līmenis jeb salinitāte, mainīgie atmosfēras apstākļi, mijiedarbība ar ēkām, kalniem, ielejām un citu pārraižu radītie traucējumi. Ēterkartēšana spēj vienīgi priekšstatīt šīs neredzamās ainavas takas un likumsakarības.

“Ētera stāsti” papildina iepriekšējo darbu. Tas pēta elektromagnētiskās ainavas empīriskās dimensijas. Tā ir stāstu kolekcija par “anomālām pieredzēm radio telpā”, mijiedarbī ar radioviļņiem, kas rada neparastus traucējumu veidus. “Ētera stāsti” pievērš mūsu uzmanību būvēm, laika apstākļiem un mums apkārt esošo radioviļņu izplatīšanās topogrāfijai – sadalījuma punktiem, ko ēterkartes dati nespēj attēlot.

Datu apstrādi, programmēšanu un kartes dizainu veidojis Stīvs Smits sadarbībā ar Igoru Drecki un Alanu Kvoku Lunu Čeungu.

PHP interfeisu “Ētera stāstiem” sagatavoja Luks Dankalfs, Zitas un Džeinas Džoisas dizains.

RADIO SPEKTRS KĀ ZINĀŠANAS NO DEBESĪM

Kopš 1990. gada Jaunzēlandē lielākā daļa komercradio un komunikācijas frekvenču īpašumtiesību radio spektrā tiek pārdota izsolē. Tādā veidā radioviļņi tiek padarīti par tehnoloģisku un ekonomisku resursu. Uzskats par radio spektru kā komerciālu īpašumu telpu ir tapis izaicināts, labojot Waitangi vienošanās trūkumus. Ņemot vērā to, ka maori nevarēja apliecināt radio spektra izmantošanas faktu pirms kolonizācijas, kā tas bija iespējams attiecībā uz zemi, vienošanās pārskatīšanas process ataino centienus saprast to, kāda veida resurss ir radio spektrs. Tas ir mēģinājums attīstīt uzskatu par radio spektru, kas nav atkarīgs no tehnoloģijas, kurā tas

reliant on technology, in which it is described as the entity linking all things between the earth and the sky, and as the conduit for transferring knowledge from the gods. This spectrum is part of a continuous flow of culture and interrelationships between the earth and the heavens. It is unbounded, and global insofar as it extends through the known and imagined worlds. In more contemporary legal terms, this spectrum is a pre-existing natural resource that neither Treaty partner may claim ownership of. This spectrum cannot be property, and it is not a bounded space, it is a site through which ideas and influences flow and culture is exchanged. This paper discusses elements of the Maori view of radio spectrum, and their implications for understandings of spectrum outside the property rights regime.

Zita Joyce (*New Zealand*) is currently completing a PhD. in media studies at the University of Auckland, New Zealand. Her research explores the radio spectrum, with a special interest in artistic uses of radio technologies, both in traditional and new media. As a member of “(ethermap)” with Adam Willetts, Zita has organised a number of events relating to radio and sound, including the “Radio Kiosk” experimental compilation station in the “Kiosk” public art space, and “Trambience”, an ongoing series of mobile sound performances on a restored wooden tram in Christchurch, New Zealand. With “(ethermap)” and *r a d i o q u a l i a*, Zita was one of organisers of the “re:mote” Auckland festival. Zita’s doctoral research and the “Ethermapping” project developed out of the Acoustic Space Lab at RT-32 in 2001, and the Locative media workshop in Karosta in 2003.

Juha Huuskonen

SIGNALS FROM THE SOUTH: TUNING IN WITH PLANET EARTH

The indigenous tribe of Kogi indians in Colombia believe that their task is to maintain the equilibrium on our planet. The Kogis live high up in the Sierra Nevada mountain range and until this day have managed to maintain their traditional lifestyle. Mamos, their spiritual leaders, are regularly visiting sacred sites in the mountains to make a connection with Mother Earth. They describe this experience to Western people as “receiving radio transmissions from around the world”. “National Geographic” has donated a video camera and a computer for Kogis to help them make their own documentaries. The Kogis would like to use these tools to send out a warning message for the “Little Brothers”, informing us

ties uzskatīts par objektu, kas savieno visas lietas starp debesīm un zemi, un ierīce, lai pārnestu zināšanas no dieviem. Šis spektrs ir daļa no nepārtrauktās kultūras un attiecību plūsmas starp Debesīm un Zemi. Tas ir neierobežots un globāls tiktāl, ciktāl tas plešas pāri zināmām un iztēlotām pasaulēm. Mūsdienīgākā, juridiskā aspektā šis spektrs ir izsens dabisks resurss, uz kuru neviena no Vienošānās pusēm nevar izteikt savas īpašumtiesības. Šis spektrs nevar būt īpašums, un tā nav ierobežota telpa. Tā ir vieta, caur kuru plūst idejas un iespāidi un caur kuru notiek kultūru mijiedarbība. Šajā prezentācijā tiek aplūkoti maoru uzskati par radio spektru un to nozīmi izpratnē par spektru, kas atrodas ārpus īpašumtiesību režīma.

Zita Džoisā (*Jaunzēlande*) šobrīd gatavojas iegūt doktora grādu mediju studijās Oklendā universitātē. Viņas pētījumos iztīrāts radio spektrs, sevišķu uzmanību pievēršot radio tehnoloģiju mākslinieciskai izmantošanai gan tradicionālajos, gan modernajos medijos. “Ēterkartes” biedre (Z. Džoisā kopā ar Ādamu Viletu ir organizējusi virkni pasākumu par radio un skaņas tematiku, ieskaitot eksperimentālu “Radio Kiosk” kompilācijas staciju “Kiosk” mākslas publiskajā telpā) un “Trambience” biedre (regulāras mobīlas skaņas performances atjaunotā koka tramvajā Kraistčērčā). Sadarbībā ar “Ēterkartī” un “r a d i o q u a l i a” Zita bija viena no “re:mote” festivāla organizētājām Oklendā. Z. Džoisas doktordarba pētījumu un ēterkartēšanas projektu rosināja piedalīšanās “Akustiskās telpas laboratorijā” Irbenes radioteleskopā RT-32 (2001) un Lokatīvo mediju darbnīcā Karostā (2003).

Juha Huskonens

SIGNĀLI NO DIENVIDIEM: UZ VIENA VIĻŅA AR ZEMI - MŪSU PLANĒTU

Kogi indiāņu cilts, Kolumbijas iezemieši, tic, ka viņu uzdevums ir saglabāt līdzsvaru uz mūsu planētas. Kogi cilts dzīvo augstu kalnos Sjerranevadas grēdā un līdz pat šai dienai ir spējusi saglabāt savu tradicionālo dzīvesveidu. Mamos, viņu garīgie līderi, regulāri apmeklē šajos kalnos esošās svētvietas, lai tur nodibinātu kontaktu ar Māti Zemi. Rietumu cilvēkiem viņi apraksta šo pieredzi kā “no visām pasaules malām nākošu radio pārraižu uztveršanu”. Lai palīdzētu kogi indiāņiem izveidot pašiem savu dokumentālu filmu, “National Geographic” ir viņiem uzdāvinājis videokameru un datoru. Kogi vēlas izmantot šo tehniku, lai nosūtītu trauksmes signālus “mazajiem brāļiem”, respektīvi, mums – pārējiem Zemes

that we are about to destroy this planet. The Kogis don’t have a writing system, they live in an oral culture. They are currently exploring various tools for live video performance so that they could use video in their own way, as a dynamically changing narrative rather than a static linear presentation. The Kogis offer a good example of how people in “developing countries” and traditional cultures can find their own unique ways to approach new technologies. “Intermundos” (Colombia) and “Pixelache” (Finland) have initiated a project to bring more Southern influence to North, trying to distract the monopoly of Western thinking in technological development. <http://www.intermundos.org> <http://www.pixelache.ac>

Juha Huuskonen (*Finland*). Born 1974. A media artist, software designer and curator who is devoting most of his time and energy to developing cultural organisations and events. He is a founding member and chairman of katastro.fi media art collective, which received the Young Art in Finland Award in 1998. Juha is also the initiator and director of “PixelACHE” festival for electronic art and subcultures, taking place annually at Kiasma Museum of Contemporary Art in Helsinki and frequently traveling to other cities (so far held in New York, Montreal, Stockholm and Paris). Juha was also involved in setting up USVA (underground electronic music events), “Avanto Festival” (experimental cinema and music), Nifca New Media AiR artist residency program and “Amfibio” video performance collective. Juha received his MSc degree on Interactive Digital Media from Helsinki University of Technology and did his minor subject studies at University of Art and Design in Helsinki. He has worked as a software designer at MTV Networks in London, European Organization for Nuclear Research CERN in Geneva and at several game and new media companies in Finland. His art projects “mirror+”, “The Moment of Long Now” and “Roosa” have been featured in numerous exhibitions in Europe and North America.

Tetsuo Kogawa

RADIATION AS COMMUNICATION AND IMAGINATION IN ART

Waves have the wide range from physical vibration to light. Radio art deals with the in-between of the two extremes. It would be even between “handy” body-side and “telepathic” side. Radio must be understood as radiation. Radiation is communication as well as imagination in art.

iedzīvotājiem, informējot, ka mēs grasāmies šo pasauli iznīcināt. Kogi indiāņiem nav savas rakstības, viņi dzīvo mutvārdu kultūrā. Šobrīd viņi izzina dažādus tehniskos aspektus, kā veidot dzīvās video performances tā, lai viņi varētu lietot video sev atbilstošā veidā, proti, kā dinamisku, mainīgu naratīvu, nevis statisku, lineāru prezentāciju. Kogi rāda labi uzskatāmu piemēru, kā cilvēki jaunattīstības valstīs un tradicionālajās kultūrās var atrast savus unikālus ceļus jauno tehnoloģiju izmantošanai. Organizācijas “Intermundos” (Kolumbija) un “Pixelache” (Somija) ir ierosinājušas projektu, ar kura starpniecību varētu veicināt Dienvidu tautu kultūru izplatību Ziemeļu puslodē, tādējādi mazinot Rietumu domāšanas monopolu tehnikas attīstībā. Mājaslapa: <http://www.intermundos.org> <http://www.pixelache.ac>

Juha Huskonens (*Somija*), dzimis 1974. gadā, ir mediju mākslinieks, programmatūras dizainers un kurators. Lielāko daļu sava laika viņš veltī, lai attīstītu kultūras organizācijas un pasākumus. Viņš ir mediju mākslas kolektīva “katastro.fi” dibinātājs un vadītājs. 1998. gadā kolektīvs saņēma “Jauno māksla Somijā” balvu. Juha ir arī elektroniskās mākslas un subkultūras festivāla “PixelACHE” iniciators un direktors. Šis festivāls norisinās ik gadu, tas notiek Laikmetīgās mākslas muzejā “Kiasma” Helsinkos, bet bieži vien ceļo arī ārpus Somijas (pabijis Ņujorkā, Monreālā, Stokholmā un Parīzē). Juha bijis iesaistīts arī “USVA” izveidē (alternatīvi elektroniskās mūzikas pasākumi), festivālā “Avanto” (eksperimentālais kino un mūzika), “Nifca New Media AiR” mākslinieku rezidentūras programmā, kā arī “Amfibio” video performanču kolektīvā. Juha ieguvis maģistra grādu Helsinku Tehniskās universitātes Interaktīvo digitālo mediju programmā, atsevišķus kursus klausījies Helsinku Mākslas un dizaina universitātē, strādājis par programmatūras dizaineri MTV tīklā Londonā, Eiropas Kodolpētījumu organizācijā “CERN” (Ženēva), kā arī vairākās spēļu un jauno mediju kompānijās Somijā. Viņa mākslas projekti “mirror+”, “The Moment of Long Now” un “Roosa” piedalījušies vairākās izstādēs Eiropā un Ziemeļamerikā.

Tecuo Kogava

STAROJUMS MĀKSLĀ KĀ KOMUNIKĀCIJA UN IZTĒLE

Viļņiem ir ļoti plašs spektrs, sākot ar fizisku vibrāciju līdz pat gaismai. Radio māksla nodarbojas ar to, kas notiek starp šīm divām galējībām, ar to, kas atrodas starp “ērti” pētāmo ķermenisko un “telepātisko”. Radio nepieciešams uztvert kā radiāciju, starojumu. Mākslā

Tetsuo Kogawa will also introduce with his own experience and experiments.

Tetsuo Kogawa (Japan). Tetsuo Kogawa's interests range over a variety of disciplines and critical approaches. After studying philosophy at Sophia and Waseda universities, he taught at Wako University for 17 years. He is currently Professor of Communication Studies at Tokyo Keizai University's Department of Communications.

Kogawa introduced free radio to Japan, and is widely known for his blend of criticism, performance and activism. He has written over 30 books on media culture, film, the city and urban space, and micro politics. Most recently he has combined the experimental and pirate aesthetics of the Mini-FM movement with internet streamed media.

starojums ir gan komunikācija, gan iztēle. Tecuo Kogava iepazīstinās arī ar savu pieredzi un veiktajiem eksperimentiem.

Tecuo Kogava (Japāna). Tecuo Kogava interesējas par vairākām disciplīnām un kritiskām pieejām. Pēc filozofijas studijām Sofijas un Vasedas universitātē 17 gadus strādāja par pasniedzēju. Šobrīd Kogava ir profesors Keizai universitātes (Tokija) Komunikāciju nodaļā.

Kogava ieviesa Japānā brīvo radio un ir plaši pazīstams ar savu kriticismu, performancēm un aktīvismu. Viņš sarakstījis vairāk nekā 30 grāmatu par mediju kultūru, filmām, pilsētu un pilsētas telpu, mikropolitiku. Pēdējā laikā viņa interešu lokā ir miniFM kustības eksperimentālās un pirātisma estētikas saiste ar interneta pārraides mediju.

Festival “Art+Communication: Waves” Programme

August 24–26, 2006, Rīga, Latvia

Thursday, August 24

18.00 “Waves” exhibition opening

Location: “Arsenāls” museum, Torņa iela 1

20.00 “Waves” opening performances

Location: RIXC Media Space, 11. Novembra krastmala 35

Friday, August 25

10.00–15.00 SPECTRUM conference: “waves-art” and “wave science”

Location: “Arsenāls” museum

16.00–18.30 Presentations & discussions: “open spectrum”

Location: “Arsenāls” museum

20.00–23.00 Video programme “Video: manipulate the electronic signal (making room for imagination)”

Location: RIXC Media Space

Saturday, August 26

11.00–15.00 SPECTRUM conference: “free waves” and “dangerous waves”

Location: “Arsenāls” museum

16.00–18.30 Presentations & round table: “open spectrum”

Location: “Arsenāls” museum

18.30–24.00 Festival closing and “White Night 2006” programme: workshops and free entrance at the “Waves” exhibition

Location: “Arsenāls” museum

20.00–23.00 “White Night 2006” programme: “Light” – “Film: light, real flares and flickers (and sound)”

Location: RIXC Media Space

Festivāla “Māksla+Komunikācijas: VIĻŅI” programma

24.–26. augusts, 2006, Rīga, Latvija

Ceturtdiena, 24. augusts

18.00 Izstādes “VIĻŅI” atklāšana

LNMM izstāžu zāle “Arsenāls”, Torņa iela 1

20.00 “Viļņu” atklāšanas performances

RIXC Mediju telpa, 11. Novembra krastmala 35

Piektdiena, 25. augusts

10.00–15.00 SPEKTRA konference: “viļņu māksla” un “viļņu zinātne”

LNMM izstāžu zāle “Arsenāls”

16.00–18.30 Prezentācijas un diskusijas: “atvērtais spektrs”

LNMM izstāžu zāle “Arsenāls”

20.00–23.00 Video programma “Video: manipulējot ar elektroniskajiem signāliem (radot telpu iztēlei)”

RIXC Mediju telpa

Sestdiena, 26. augusts

11.00–15.00 SPEKTRA konference: “brīvie viļņi” un “bīstamie viļņi”

LNMM izstāžu zāle “Arsenāls”

16.00–18.30 Prezentācijas un diskusijas: “atvērtais spektrs”

LNMM izstāžu zāle “Arsenāls”

18.30–24.00 Festivāla noslēgums un “Baltā nakts 2006” ietvaros radošās darbnīcas un brīva ieeja izstādē “VIĻŅI”

LNMM izstāžu zāle “Arsenāls”

20.00–23.00 “Baltā nakts 2006” programmā: “Gaisma” – filmu programma: “Filma: gaisma, īsta mirdzēšana un uzplaisnījums (un skaņa)”

RIXC Mediju telpa

ART+COMMUNICATION 2006: WAVES
MĀKSLA+KOMUNIKĀCIJAS 2006: VIĻŅI

<http://rixc.lv/waves>

The 8th International Festival for New Media Culture "Art+Communication" in Riga, August 24 – 26, 2006 and (media) arts exhibition "Waves" at the Exhibition Hall "Arsenāls" of the Latvian National Museum of Art in Riga, August 25 – September 17, 2006

8. starptautiskais jauno mediju kultūras festivāls "Māksla+Komunikācijas" Rīgā, 24. – 26. augusts, 2006 un (mediju) mākslas izstāde "Viļņi" Latvijas Nacionālā Mākslas muzeja izstāžu zālē "Arsenāls" Rīgā, 25. augusts – 17. septembris, 2006

Idea / **Koncepcijas autors:** Armin Medosch

Curators / **Kuratori:** Raitis Šmits, Rasa Šmite, Armin Medosch

Video and film curator /

Video un filmu kurators: Erwin van 't Hart

Visual conception and design /

Vizuālā koncepcija un dizains: Mārtiņš Ratniks

Exhibition architect and designer /

Izstādes arhitekts: Rudolf Bekic

Streaming co-ordinator /

Tiešraides koordinators: Adam Hyde

Curator assistants and co-ordinators /

Kuratoru asistentes un koordinatores: Signe Pucena, Daina Siliņa

Technical director / **Tehniskais direktors:** Dāvis Bojārs

Manager / **Menedžere:** Agrita Ozoliņa

Press coordinator / **Preses koordinatore:** Agnese Ruciņa

Organiser: RIXC, the Center for New Media Culture

Organizētājs: Jauno mediju kultūras centrs RIXC

Address / **Adrese:**

RIXC, 11. Novembra krastmala 35 – 201, Riga, LV 1050, Latvia

Ph. +371-7228478

Fax: +371-7228477

E-mail: rixc@rixc.lv

URL: <http://rixc.lv>

SUPPORT / ATBALSTS

"Art+Communication" festival and "Waves" exhibition funded by / "Māksla+Komunikācijas" festivāla un "Viļņu" izstādes finansiālie atbalstītāji:

With the support of the Culture 2000 Programme of the European Union
Ar Eiropas Savienības programmas "Kultūra 2000" atbalstu

Kultūra 2000

Ziemeļu Ministru padomes
birojs Latvijā

Nordic Culture Fund

Mondriaan Stichting
(Mondrian Foundation)

The Royal Netherlands
Embassy in Riga

Latvijas Republikas
Ārlietu ministrija

BUNDESKANZLERAMT KUNST

Foreign Affairs Canada

Canada Council for the Arts

support / **atbalstītāji:**

LNNM

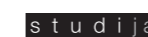
VKN

BIENNĀLE-2005

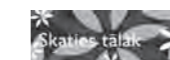
KOZ

media support / **informatīvie atbalstītāji:**

KULTŪRAS:: FORUMS

THEMES: WAVES SCIENCE - RADIO ASTRONOMY - SPECTRUM MAPPING - SONOLUMINESCENCE - RADIO OCEANOGRAPHY - CETACEAN ACOUSTICS - WAVES ART - VISUALISATION AND SONIFICATION - ALTERNATIVE COMMUNICATION SYSTEMS - INSULAR TECHNOLOGY - WIRELESS/AD-HOC NETWORKING - WAVES PHILOSOPHY - WAVE/PARTICLE DUALITY - WAVES SCULPTURE - SINE WAVE - SIGNAL-TO-NOISE RATIO - DETERMINISM VS. INDETERMINISM - QUANTUM SPACETIME BUBBLES - GLOBAL SCALING THEORY - VAN ECK RADIATION - SOCIAL MOVEMENT/SOCIAL CYCLES - PSYCHO-ESOTERIC UTOPIAS - VERY LOW FREQUENCY - ELECTRONIC VOICE PHENOMENA - KONSTANTIN RAUDIVE - PSYCHO-CLIMATE RESEARCH - FREE ENERGY - NIKOLAI TESLA - ...

TĒMAS: VILŅU ZINĀTNE - RADIOASTRONOMIJA - SPEKTRA KARTĒŠANĀ - SONOLUMINISCENCE - RADIOOKEANOGRĀFIJA - VALVEIDĪGO AKUSTIKA - VILŅU MĀKSĻA - VIZUALIZĀCIJA UN SONIFIKĀCIJA - ALTERNATĪVĀS KOMUNIKĀCIJU SISTĒMAS - INSULĀRĀS TEHNOĻĪJAS - BEZVADU TĪKLI - VILŅU FILOZOFIJA - VILŅU/DALĪNU DUĀLISMS - VILŅU SKULPTŪRĀ - SINUSOĪDAS VĪLŅI - ŠIGNĀLA/TROKŠNĀ ATTIECĪBAS - DETERMINISMS PĒRĒT NEDETERMINISMŪ - KVANTU LAIKTELPA - GLOBĀLĀS MĒROGOŠANAS TEORIJAS - VAN EKA RADIĀCIJA - SOCIĀLĀS KUSTĪBAS - PSIHUEZOTĒRISKĀS UTOPIJAS - ĻOTI ZEMAS FREKVENCES - ELEKTRONISKĀS BALSS FENOMĒNS - KONSTANTĪNS RAUDIVE - PSIHOKLIMATA IZPĒTE - BRĪVĀ ENERĢIJA - NIKOLAJŠ TESLA - ...

ISSN 9771407831009 04

